

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A-VI-A CIVILĂ

Dosar nr. 73978/3/2011

SENTINȚA NR. 20161

Ședința publică din 27.12.2012

Tribunalul constituit din :

PREȘEDINTE : Judecător Mihaela Cuzuc

GREFIER : Ana-Carmen Stroe

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe reclamanții ADAM BANICA CRISTIAN, ADAM ELENA SOFIA, ALBULESCU SILVIU MARIN, ALEXANDRU IONUT VLAD, ALEXANDRU MIHAELA, ANDREICA ADRIAN IOAN, ANDREICA ELENA LUMINITA, ANDRIESCU LIVIU CALIN, ANDRONACHI EDUARD CRISTIAN, ANDRONACHI VERONICA, ANTIM DAN MILORAD, ANTON ELENA, ANTON MIHAI CIPRIAN, ATTIENEI MARIUS VASILE, AZOITEI FLORINA CARMEN, AZOITEI PAUL MIHAIL, BACIU MIHAELA, BACIU OVIDIU DUMITRU, BADICEL ELENA, BADICEL MIHAI CIPRIAN, BALAN VALERICA GEORGIANA, BALAN RADU COSMIN, BALDEA SIMONA VALENTINA, BALEA ANA GEORGETA, BALEA MARCEL, BARBU GABRIELA BARBULESCU IOANA DANIELA, BARJOVANU IRINA, BARJOVANU VLAD, BARJOVANU IRINA, BAZAC DANIEL, BOLMA MARIUS IONUT , BORDEA OLIMPIA ELENA , BOTEZATU THEODOR ALEXANDRU , BRAGAU FLORICA STEFANIA ALEXANDRU , BRAGAU IORDAN , BUZA CORNEL NICOLAE, BUZA RALUCA , CALOTA MIHAI MARIAN , CALOTA MIRELA ELENA , CATARAGIU ANCUTA , CATARAGIU GABRIEL, CARBUNARU CLAUDIU DECEBAL , CARBUNARU ELISOR MIRELA , CARLIG SIMONA CRISTINA , CARLIG BOGDAN IOAN , CARP ADINA , CARP FLORIN , CARTU FLORICA , CARTU ION, CATRINA BOGDAN OCTAVIAN , CHERECHES CALIN LUCA, CHERECHES LAURA SIMONA , CHERIM ONOL , CHESER GINA, CHESER NARCIS SEBASTIAN , CHIVULESCU FLORENTIN, CHIVULESCU MARIA LORENA , CIOBANESCU EMILIA ANTONELA , CIOCAN ANDREI , CIOCAN LAURA , CIOCIRLA MIRELA , COCHIRLEANU OANCEA IONUT , COCOLOS IOANA, COCOLOS VASILE , COJOCARU CATALINA ELENA , COJOCARU RADU TEODOR , CONSTANTINESCU SILVIU , COPIRIIE GEORGE ROBERT , COPIRIIE STELUTA CRISTINA , COSMIUC HORIA, COSMIUC LILIANA , COSTESCU VALENTIN , COSTIN LUCIAN, COSTIN RAMONA OANA , CRACIUN FLORIAN VALENTIN, CRACIUN MADALINA , CRISAN CIPRIAN , CRISAN NICOLETA, CRISAN DANIELA ALEXANDRA , CUCOS ROXANA CORINA, DEDU FLORIN FABIAN , DEDU (PINTICAN) GEORGIANA, DIMA GIGEL DORU , DINCA LUCIAN BOGDAN , DINCA VICTORITA, DINU IRIS MIRALISA, DINU(GUIU) ANDREEA CLAUDIA, DINU LUCIAN VASILE, DIT FLORENTA ADELA, DIT CATALIN, DIT CATALIN, DOGAN GHEORGHE CRISTIAN, DOROGHI(BELE) MIHAELA CRISTINA, DOROSENCO GRIGORII, DOROSENCO RAMONA ADELA, DRAGOMIR CRISTINA ELENA, DRAGOMIR STEFAN CRISTIAN , DRAGOS DANIELA LAURA, DRAGOS MIRCEA RADU , DRAGU LUCIAN CORNEL, DRAGU

SIMONA TEODORA, DROB CAMELIA , DROB LAURENTIU, DUHALMU CRISTIAN, DUHALMU NICOLETA , DULACIOIU CAMELIA ECATERINA, DULACIOIU EUGEN LUCIAN , DUMA GHEORGHE, DUMA NORICA, DUMITRACHE MARIUS , DUMITRACHE VIOLETA, DUMITRESCU STEFANIA ELVIRA , DUMITRESCU TIBERIU AURELIAN, DUMITRESCU STEFANIA ELVIRA, DUMITRESCU TIBERIU AURELIAN, DUMITRIU AMALIA LACRAMIOARA, DUMITRIU EMIL, ELEODOR DANIELA FLORENTINA, ENACHE CRISTINA, ENACHE GABRIEL , ENESCU ILEANA SIMONA, FEGHER AUGUSTINA FELICIA , FEGHER EDUARD, FEODOROV SORIN, FEODOROV IONELA , FERCAU ONOFREI DANIEL NICOLAE, FERCAU ONOFREI IZABELA, FLORESCU MIHAELA IOANA ,FLORESCU CATALIN MIHAI, FLORI MARIUS , FLORI DENISA IONELA , FOICA LAVINIA, FOTA MADALINA GABRIELA, FURNICA JANA MIHAELA , FURNICA LIVIU , GAMBUTA ALINA PETRONELA , GATEJ IONUT GABRIEL , GHEORGHE BOGDAN MIHAI , GHEORGHE CRISTINA ELENA , GHEORGHE IRINA, GHEORGHE SILVIU ALIN , GOGORITA MIRELA , GONTESCU ILIE MIHAI , GONTESCU MARIANA SIMONA , GRAMA FLORINA GEORGETA , GRAMA IULIU SEVER , GRIGORE COSMINA ANTONELA , GRIGORE PETRIAN COSTIN , GRIGORESCU CATALIN TEODOR , GROZA RODICA , GUSOI IOAN VALERIU, HALITCHI DANIELA , HALITCHI FLORIN CONSTANTIN, HATAIM AURORA , HATAIM MITICA MIHAI , HOTNOG CATALIN , HOTNOG LAURA IOANA , IACOB CAMELIA , IACOB EMANUEL , ILIE ROXANDRA GEORGIANA , ILIEVICI ANNE MARIE , ILIEVICI SORIN DUMITRU , INDREI RAMONA ELENA, INISCONI ERIKA , INISCONI IONEL LUCIAN , IONESCU IRINA, ANDERSEN SCOTT RICHARD , IORDACHE (VLAD) ADINA MARIA, IPATE EDITH MIHAELA , IPATE COSTEL, IRIMIA DANIELA , IRIMIA OVIDIU GICU , IUGA EMILIA CRISTINA , IUGA LAURENTIU , IVAN DRAGOS GABRIEL , IVAN ELISABETA CRINA , KALAMAR MIHAELA , KASPROVSCHI (BUHUS) ALINA , LACATUSU CIPRIAN C-TIN , LAPADAT DANIEL , LAPADAT RUXANDRA , LAPADAT DANIEL , LAZAR DANIEL , LAZAR FELICIA NARCISA , LEAHU ION , LEAHU MARIA SANDA , LEGANEL MARIAN , LEGANEL IRINA, LEONTE MARCELA , LEONTE CIPRIAN SORIN , LUPSA MARIANA GABRIELA , LUPSA DUMITRU ADRIAN , LUPU VALENTIN ANDREI, LUPU DOINITA MIHAELA , MOTATAIANU CATALIN , MAN DOREL , MAN CAROLINA , MANEA (NEAGOE) CLAUDIA , MANEA SORIN , MANEA IRINA MARIANA , MANOLCIU RAMONA CRISTINA , MARIAN DANIEL CALIN , MARIAN GABRIELA, MARIN CONSTANTIN , MARIN MARIA , MARIN MARIA ELENA, MARIN DANIEL , MARINA RENE , MARTESCU ILIE , MARTESCU GEORGETA MIHAELA , MARZAC MARIA , MARZAC STEFAN, MATU CRISTIAN ADRIAN , MAZILU(DUMITRASCU)CARMEN, MERTICARIU MIHAIL SEBASTIAN , MERTICARIU ROXANA ELENA , MICU VALENTIN VIOREL , MICU ANA MARIA , MIHAI MITICA , MIHAI CRISTINA DANIELA , MIHALACHE ARSENIE SAMOIL , MIHULIN MARIUS IULIAN , MILCOMISI SILVIU ION, MINEA ELIZA GRATIELA , MITRANESCU DAN MIHAIL , SIMION SIMONA MIRELA , MOISEV RIBANA MARIANA , MUNTEAN DRAGOS ALIN , MUNTEANU ADRIAN CATALIN , MUNTEAN EUGENIAU, MURESAN MIHAI DAN , MURESAN ANCA DANIELA, NAN PAULA DORINA , NAN ILIE DANUT , NEACSU SORIN, NEACSU NELUTA , NEAGU SIMONA MIHAELA , NEAGU MARIAN, , NECULA TACHE VICTOR , NEDEJDE

CRISTIAN ILIE , NEDEJDE ELENA , NEGOITA COSTANDEL DANIEL ,
NEGOITA ANDREEA DANIELA , NICHITA DRAGOS FLORIAN , NICHITA
(NEAGU) FLORINA CARMEN , NICOLAU MARIANA , NICULAE ANISOARA,
NICULAE MIRCEA, NICUSAN TUDOR , NISULESCU C-TIN TELU , JIPA
CAMELIA, OANTA CIPRIAN , OANTA MIHAELA NICOLETA , OLARIU SORIN
GABRIEL , OLINEC LAURA GABIELA , ONOFREI OVIDIU GABRIEL,
ONOFREI OANA, OTEL CATALIN, OTEL ROXANA MARIANA, PASARE ELENA
, PASARE ION TRAIAN, PATRINOIU GABRIEL LEONARD, PATRINOIU
ERALEEA STEFANICA, PAUNESCU SILVIU, PAVEL ANDREEA GEORGIANA,
PAVEL DRAGOS OVIDIU , PELIN MIRELA , PETRE GEORGIANA , PETRE
GEORGE CATALIN, PETU PARASCHIV, PETU NINA , PETU ION , PETU
MARIANA, PIOTROVSCHI MIHAI, PIOTROVSCHI RALUCA, PIRNEA TUDOREL
AUREL, PIRNEA DANIELA IULIANA, PLESANU CARMEN CRISTINA,
PLESANU JEAN, PODARU LUCIAN , POP MONIKA ERZSEBET, POP TITUS,
POPA (GALEA) CLAUDIA IOANA, POPA MADALINA NICOLETA, POPA
MIHAELA , POPESCU GEORGE LUCIAN, POPESCU MARIA, PEDA IULIANA
, PEDA FLORENTIN, PEDA ROBERT MARIAN, PEDA ALINA ELENA,
PRICOP TRAIAN, RADACINA CRISTIAN, RIPEANU IONUT MARIUS RIZEA
ADRIAN , RIZEA RODICA, ROCSOREANU VLAD , ROCSOREANU DANIELA
ROZALIA, ROSU BOGDAN ALEXANDRU, ROSU ANCA MIRELA, ROSU
MANUELA OANA, RUJOIU NICOLAE MARCEL, RUJOIU ELENA CATALINA,
SAMOILA CATALIN CEZAR, SICHITIU ALEXANDRU, SICHITIU ADRIANA,
STAN DUMITRU DAN, STAN LAURENTIU MIHAIL, STAN OANA LOREDANA,
STAVARACHE IONEL, STEFANESCU TUDOR, STEFANESCU MIHAELA,
STOICA GINA, STOICA CONSTNATIN, SUCIU CIPRIAN VIOREL, SZOMSZED
IZABELLA, TANASE GABRIEL IULIAN, TANASE DIANA GABRIELA,
TANASESCU CATALIN ADRIAN TANASE DIANA GABRIELA, STAN SILVIA
RODICA, TANASESCU IOANA GEORGETA, TANASE LUCA NICOLAE, TOADER
RADULESCU FLORIN, TOADER RADULESCU IOANA MELETINA, TOADER
RADULESCU ANA, TOADER RADULESCU GHEORGHE, TOD LIVIU ANDREI,
TOMA FLORIN, TOMA (CIOBANU) CRISTINA CECILIA, TOMESCU DRAGOS
PETRE, TUDOR ION, TANE GABRIELA, TUDOR OLIVIA, TUDORICA ALINA
CRISTINA, TUDORICA CIPRIAN, TUGULEA RARES OVIDIU, TUGULEA
NICOLETA CRISTINA, TURCITU BOGDAN ALEXANDRU, TUREA ELENA,
TUREA IULIAN, UNGUREANU DOINA, UNGUREANU ION, VAMASESCU
MIHAIL, TEODOREL LUMINITA, VALCU FLORIN DUMITRU, VALCU MONICA,
VASILE ANDRIAN, VASILE GINA MIHAELA, VASILESCU VICTOR IULIAN,
VASILESCU MAGDALENA, VASU NICOLAE SILVIU, VETELIANU
(CIOBANU) MARIA RALUCA, VICIU ANDREI, VICIU MONICA STEFANIA,
VICOL AUREL, VICOL IOANA LENUTA, VIHOCENCU LAURENTIU VASILE,
VIHOCENCU (UDREA) MARIA OCTAVIANA, VOICU LIVIU, VOICU IOANA
CORINA, VRAJESCU MARIUS DANIEL, ZANFIR VALENTIN SIMION, ZLATAN
RAMONA, ZLATAN DRAGOS RAZVAN, ZOT PAUL CALIN în contradictoriu cu
pârâta SC VOLKSBANK ROMANIA SA, având ca obiect acțiune în constatare.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22.11.2012, fiind
consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când tribunalul, având nevoie
de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 29.11.2012, la data de
06.12.2012, la data de 13.12.2012, la data de 20.12.2012 și la data de 27.12.2012,
când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a VI-a Civilă la data de 21.03.2011 sub nr. 20585/3/2011, reclamantii: ADAM BANICA CRISTIAN, ADAM ELENA SOFIA, ALBULESCU SILVIU MARIN, ALEXANDRU IONUT VLAD, ALEXANDRU MIHAELA, ANDREICA ADRIAN IOAN, ANDREICA ELENA LUMINITA, ANDRIESCU LIVIU CALIN, ANDRONACHI EDUARD CRISTIAN, ANDRONACHI VERONICA, ANTIM DAN MILORAD, ANTON ELENA, ANTON MIHAI CIPRIAN, ATITIENEI MARIUS VASILE, AZOITEI FLORINA CARMEN, AZOITEI PAUL MIHAIL, BACIU MIHAELA, BACIU OVIDIU DUMITRU, BADICEL ELENA, BADICEL MIHAI CIPRIAN, BALAN VALERICA GEORGIANA, BALAN RADU COSMIN, BALDEA SIMONA VALENTINA, BALEA ANA GEORGETA, BALEA MARCEL, BARBU GABRIELA BARBULESCU IOANA DANIELA, BARJOVANU IRINA, BARJOVANU VLAD, BARJOVANU IRINA, BAZAC DANIEL, BOLMA MARIUS IONUT , BORDEA OLIMPIA ELENA , BOTEZATU THEODOR ALEXANDRU , BRAGAU FLORICA STEFANIA ALEXANDRU , BRAGAU IORDAN , BUZA CORNEL NICOLAE, BUZA RALUCA , CALOTA MIHAI MARIAN , CALOTA MIRELA ELENA , CATARAGIU ANCUTA , CATARAGIU GABRIEL, CARBUNARU CLAUDIU DECEBAL , CARBUNARU ELISOR MIRELA , CARLIG SIMONA CRISTINA , CARLIG BOGDAN IOAN , CARP ADINA , CARP FLORIN , CARTU FLORICA , CARTU ION, CATRINA BOGDAN OCTAVIAN , CHERECHES CALIN LUCA, CHERECHES LAURA SIMONA , CHERIM ONOL , CHESER GINA, CHESER NARCIS SEBASTIAN , CHIVULESCU FLORENTIN, CHIVULESCU MARIA LORENA , CIOBANESCU EMILIA ANTONELA , CIOCAN ANDREI , CIOCAN LAURA , CIOCIRLA MIRELA , COCHIRLEANU OANCEA IONUT , COCOLOS IOANA, COCOLOS VASILE , COJOCARU CATALINA ELENA , COJOCARU RADU TEODOR , CONSTANTINESCU SILVIU , COPIRIIE GEORGE ROBERT , COPIRIIE STELUTA CRISTINA , COSMIUC HORIA, COSMIUC LILIANA , COSTESCU VALENTIN , COSTIN LUCIAN, COSTIN RAMONA OANA , CRACIUN FLORIAN VALENTIN, CRACIUN MADALINA , CRISAN CIPRIAN , CRISAN NICOLETA, CRISAN DANIELA ALEXANDRA , CUCOS ROXANA CORINA, DEDU FLORIN FABIAN , DEDU (PINTICAN) GEORGIANA, DIMA GIGEL DORU , DINCA LUCIAN BOGDAN , DINCA VICTORITA, DINU IRIS MIRALISA, DINU(GUIU) ANDREEA CLAUDIA, DINU LUCIAN VASILE, DIT FLORENTA ADELA, DIT CATALIN, DIT CATALIN, DOGAN GHEORGHE CRISTIAN, DOROGHI(BELE) MIHAELA CRISTINA, DOROSENCO GRIGORII, DOROSENCO RAMONA ADELA, DRAGOMIR CRISTINA ELENA, DRAGOMIR STEFAN CRISTIAN , DRAGOS DANIELA LAURA, DRAGOS MIRCEA RADU , DRAGU LUCIAN CORNEL, DRAGU SIMONA TEODORA, DROB CAMELIA , DROB LAURENTIU, DUHALMU CRISTIAN, DUHALMU NICOLETA , DULACIOIU CAMELIA ECATERINA, DULACIOIU EUGEN LUCIAN , DUMA GHEORGHE, DUMA NORICA, DUMITRACHE MARIUS , DUMITRACHE VIOLETA, DUMITRESCU STEFANIA ELVIRA , DUMITRESCU TIBERIU AURELIAN, DUMITRESCU STEFANIA ELVIRA, DUMITRESCU TIBERIU AURELIAN, DUMITRIU AMALIA LACRAMIOARA, DUMITRIU EMIL, ELEODOR DANIELA FLORENTINA, ENACHE CRISTINA, ENACHE GABRIEL , ENESCU ILEANA SIMONA, FEGHER AUGUSTINA FELICIA , FEGHER EDUARD, FEODOROV SORIN,

FEODOROV IONELA , FERCAU ONOFREI DANIEL NICOLAE, FERCAU ONOFREI IZABELA, FLORESCU MIHAELA IOANA ,FLORESCU CATALIN MIHAI, FLORI MARIUS , FLORI DENISA IONELA , FOICA LAVINIA, FOTA MADALINA GABRIELA, FURNICA JANA MIHAELA , FURNICA LIVIU , GAMBUTA ALINA PETRONELA , GATEJ IONUT GABRIEL , GHEORGHE BOGDAN MIHAI , GHEORGHE CRISTINA ELENA , GHEORGHE IRINA, GHEORGHE SILVIU ALIN , GOGORITA MIRELA , GONTESCU ILIE MIHAI , GONTESCU MARIANA SIMONA , GRAMA FLORINA GEORGETA , GRAMA IULIU SEVER , GRIGORE COSMINA ANTONELA , GRIGORE PETRIAN COSTIN , GRIGORESCU CATALIN TEODOR , GROZA RODICA , GUSOI IOAN VALERIU, HALITCHI DANIELA , HALITCHI FLORIN CONSTANTIN, HATAIM AURORA , HATAIM MITICA MIHAI , HOTNOG CATALIN , HOTNOG LAURA IOANA , IACOB CAMELIA , IACOB EMANUEL , ILIE ROXANDRA GEORGIANA , ILIEVICI ANNE MARIE , ILIEVICI SORIN DUMITRU , INDREI RAMONA ELENA, INISCONI ERIKA , INISCONI IONEL LUCIAN , IONESCU IRINA, ANDERSEN SCOTT RICHARD , IORDACHE (VLAD) ADINA MARIA, IPATE EDITH MIHAELA , IPATE COSTEL, IRIMIA DANIELA , IRIMIA OVIDIU GICU , IUGA EMILIA CRISTINA , IUGA LAURENTIU , IVAN DRAGOS GABRIEL , IVAN ELISABETA CRINA , KALAMAR MIHAELA , KASPROVSCHI (BUHUS) ALINA , LACATUSU CIPRIAN C-TIN , LAPADAT DANIEL , LAPADAT RUXANDRA , LAPADAT DANIEL , LAZAR DANIEL , LAZAR FELICIA NARCISA , LEAHU ION , LEAHU MARIA SANDA , LEGANEL MARIAN , LEGANEL IRINA, LEONTE MARCELA , LEONTE CIPRIAN SORIN , LUPSA MARIANA GABRIELA , LUPSA DUMITRU ADRIAN , LUPU VALENTIN ANDREI, LUPU DOINITA MIHAELA , MOTATAIANU CATALIN , MAN DOREL , MAN CAROLINA , MANEA (NEAGOE) CLAUDIA , MANEA SORIN , MANEA IRINA MARIANA , MANOLCIU RAMONA CRISTINA , MARIAN DANIEL CALIN , MARIAN GABRIELA, MARIN CONSTANTIN , MARIN MARIA , MARIN MARIA ELENA, MARIN DANIEL , MARINA RENE , MARTESCU ILIE , MARTESCU GEORGETA MIHAELA , MARZAC MARIA , MARZAC STEFAN, MATU CRISTIAN ADRIAN , MAZILU(DUMITRASCU)CARMEN, MERTICARIU MIHAIL SEBASTIAN , MERTICARIU ROXANA ELENA , MICU VALENTIN VIOREL , MICU ANA MARIA , MIHAI MITICA , MIHAI CRISTINA DANIELA , MIHALACHE ARSENIE SAMOIL , MIHULIN MARIUS IULIAN , MILCOMISI SILVIU ION, MINEA ELIZA GRATIELA , MITRANESCU DAN MIHAIL , SIMION SIMONA MIRELA , MOISEV RIBANA MARIANA , MUNTEAN DRAGOS ALIN , MUNTEANU ADRIAN CATALIN , MUNTEAN EUGENIAU, MURESAN MIHAI DAN , MURESAN ANCA DANIELA, NAN PAULA DORINA , NAN ILIE DANUT , NEACSU SORIN, NEACSU NELUTA , NEAGU SIMONA MIHAELA , NEAGU MARIAN, , NECULA TACHE VICTOR , NEDEJDE CRISTIAN ILIE , NEDEJDE ELENA , NEGOITA COSTANDEL DANIEL , NEGOITA ANDREEA DANIELA , NICHITA DRAGOS FLORIAN , NICHITA (NEAGU) FLORINA CARMEN , NICOLAU MARIANA , NICULAE ANISOARA, NICULAE MIRCEA , NICUSAN TUDOR , NISULESCU C-TIN TELU , JIPA CAMELIA, OANTA CIPRIAN , OANTA MIHAELA NICOLETA , OLARIU SORIN GABRIEL , OLINEC LAURA GABIELA , ONOFREI OVIDIU GABRIEL, ONOFREI OANA, OTEL CATALIN, OTEL ROXANA MARIANA, PASARE ELENA , PASARE ION TRAIAN, PATRINOIU GABRIEL LEONARD, PATRINOIU ERALEEA STEFANICA, PAUNESCU SILVIU, PAVEL ANDREEA GEORGIANA,

PAVEL DRAGOS OVIDIU , PELIN MIRELA , PETRE GEORGIANA , PETRE GEORGE CATALIN, PETU PARASCHIV, PETU NINA , PETU ION , PETU MARIANA, PIOTROVSCHI MIHAI, PIOTROVSCHI RALUCA, PIRNEA TUDOREL AUREL, PIRNEA DANIELA IULIANA, PLESANU CARMEN CRISTINA, PLESANU JEAN, PODARU LUCIAN , POP MONIKA ERZSEBET, POP TITUS, POPA (GALEA) CLAUDIA IOANA, POPA MADALINA NICOLETA, POPA MIHAELA , POPESCU GEORGE LUCIAN, POPESCU MARIA, PEDA IULIANA , PEDA FLORENTIN, PEDA ROBERT MARIAN, PEDA ALINA ELENA, PRICOP TRAIAN, RADACINA CRISTIAN, RIPEANU IONUT MARIUS RIZEA ADRIAN , RIZEA RODICA, ROCSOREANU VLAD , ROCSOREANU DANIELA ROZALIA, ROSU BOGDAN ALEXANDRU, ROSU ANCA MIRELA, ROSU MANUELA OANA, RUJOIU NICOLAE MARCEL, RUJOIU ELENA CATALINA, SAMOILA CATALIN CEZAR, SICHITIU ALEXANDRU, SICHITIU ADRIANA, STAN DUMITRU DAN, STAN LAURENTIU MIHAIL, STAN OANA LOREDANA, STAVARACHE IONEL, STEFANESCU TUDOR, STEFANESCU MIHAELA, STOICA GINA, STOICA CONSTNATIN, SUCIU CIPRIAN VIOREL, SZOMSZED IZABELLA, TANASE GABRIEL IULIAN, TANASE DIANA GABRIELA, TANASESCU CATALIN ADRIAN TANASE DIANA GABRIELA, STAN SILVIA RODICA, TANASESCU IOANA GEORGETA, TANASE LUCA NICOLAE, TOADER RADULESCU FLORIN, TOADER RADULESCU IOANA MELETINA, TOADER RADULESCU ANA, TOADER RADULESCU GHEORGHE, TOD LIVIU ANDREI, TOMA FLORIN, TOMA (CIOBANU) CRISTINA CECILIA, TOMESCU DRAGOS PETRE, TUDOR ION, TANE GABRIELA, TUDOR OLIVIA, TUDORICA ALINA CRISTINA, TUDORICA CIPRIAN, TUGULEA RARES OVIDIU, TUGULEA NICOLETA CRISTINA, TURCITU BOGDAN ALEXANDRU, TUREA ELENA, TUREA IULIAN, UNGUREANU DOINA, UNGUREANU ION, VAMASESCU MIHAIL, TEODOREL LUMINITA, VALCU FLORIN DUMITRU, VALCU MONICA, VASILE ANDRIAN, VASILE GINA MIHAELA, VASILESCU VICTOR IULIAN, VASILESCU MAGDALENA, VASU NICOLAE SILVIU, VETEELEANU (CIOBANU)MARIA RALUCA, VICIU ANDREI, VICIU MONICA STEFANIA, VICOL AUREL, VICOL IOANA LENUTA, VIHOCENCU LAURENTIU VASILE, VIHOCENCU (UDREA)MARIA OCTAVIANA, VOICU LIVIU, VOICU IOANA CORINA, VRAJESCU MARIUS DANIEL, ZANFIR VALENTIN SIMION, ZLATAN RAMONA, ZLATAN DRAGOS RAZVAN, ZOT PAUL CALIN au chemat în judecată pârâta SC Volksbank România SA, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța: să se constate caracterul abuziv al clauzelor indicate mai jos la punctele I.1-I.4 din prezenta cerere (clauze care se regăsesc în cuprinsul convențiilor de credit ce fac obiectul acțiunii conform Anexei 1), respectiv:

I.1. Clauzele referitoare la dobândă:

I.1.a) Clauzele care permit modificarea ratei dobânzii în mod unilateral de către bancă, fără a preciza condițiile precise în care poate interveni o asemenea modificare, respectiv:

- dreptul băncii de a revizui rata dobânzii curente în cazul apariției unor schimbări semnificative pe piața monetară (clauza se regăsește în convențiile de credit la punctul 3) litera (d) din Condițiile speciale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

- obligația împrumutatului de a achita eventualele sume datorate ca urmare a ajustării dobânzii de către bancă și modificarea automată a graficului de rambursare ca urmare a ajustării ratei dobânzii (clauzele se regăsesc în Convențiile

de credit la punctul 6) „Suma Principală și Dobânda” alin. 2 și 3 din Condițiile speciale ale Convenției, așa cum sunt acestea identificate în Anexa 1)

- mențiunea că rata dobânzii este fixă sau variabilă (clauza se regăsește în Convențiile de credit la art. 3.1.2. litera c) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

Clauzele din actele adiționale la convențiile de credit, din notificări sau din comunicările care au modificat rata dobânzii în temeiul articolului mai sus precizat, precum și actele adiționale care au modificat tipul dobânzii din fixă în variabilă.

I.1.c) Calculul dobânzii anuale raportat la o perioadă de 360 de zile și utilizarea următoarei formule de calcul a dobânzii lunare: Soldul creditului x Rata doi curente x numărul efectiv de zile între scadențe)/360 (clauza se regăsește în Convențiile de credit la punctul 3 litera c) din Condițiile Speciale și art. 3.2.1. literele a și Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

I.2. Clauzele care instituie obligația împrumutatului de a plăti comisionul de risc, inclusiv după redenumirea acestuia în comision de administrare:

- clauza conform căreia comisionul de risc este aplicat la soldul creditului și este platit lunar, pe toată perioada de derulare a creditului (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Punctul 5) litera a) din Condițiile speciale ale Convenției, fie la punctul 5.1. litera a „, așa cum este identificată în Anexa 1)

- obligația împrumutatului să plătească băncii pentru punerea la dispoziție a creditului comisionul de risc, aplicat la soldul creditului, care se plătește lunar, pe toată perioada creditului (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 3.5. din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

I.3. Clauze referitoare la alte comisioane

- Comision administrare garanții (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul 5) litera (c), fie la Punctul 5) litera (d) Condițiile speciale, precum și la Art. 3.10 din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

- Comision de rezervă minimă obligatorie (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul 5) litera (e), fie la Punctul 5) litera (f), fie la Punctul 5 litera (g) Condițiile speciale ale Convenției, precum și în Condițiile Generale la Art. 3.11 sau la Art. 3.12, așa cum este identificată în Anexa 1)

- Comision monitorizare polițe de asigurare (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul 5) litera (f), fie la Punctul 5) litera (g) din Condițiile speciale, iar în Condițiile Generale ale Convenției la art. 3.9, așa cum este identificată în Anexa 1)

- Comisionul de aranjament (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 3.4 din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

- Comision de neutilizare (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 3.8 din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

I.4.a) Mențiuni referitoare la asigurări:

- obligația împrumutatului de a încheia contractul de asigurare cu o societate de asigurări parteneră sau agreată de bancă (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul 7 litera b), fie la Punctul 7 litera a) alin. (3), fie la Punctul 8 litera c) din Condițiile Speciale și la Art 7.1 lit. d) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1);

- dreptul băncii de a alege noua societate de asigurări care reînnoiește polița (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 7.1 lit. e) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

I.4.b) Clauza prin care Banca își rezervă dreptul de a converti moneda creditului și, odată cu aceasta, de a modifica dobânda aplicabilă creditului și de a pretinde de la împrumutat costurile aferente acestor operațiuni (clauza se regăsește la art. 4.2. în Condițiile Generale ale Convențiilor de credit, așa cum este identificată în Anexa 1)

1.4.c) Mențiuni referitoare la debitarea automată a conturilor reclamanților - dreptul băncii de a debita orice cont, chiar de depozit neajuns la scadență (clauzele se regăsesc în Convențiile de credit fie la art. 4.3, fie la art. 4.5 din Condițiile Generale ale Convențiilor de credit și la Art. 7.1 lit. e) din Condițiile Generale ale Convențiilor de credit așa cum sunt identificate în Anexa 1)

I.4.d) Obligația împrumutatului ca, la solicitarea băncii, să mai aducă încă un codebitor

(clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Art. 7.1 lit. g), fie la Art. 7.1. lit. h) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

I.4.e) Dreptul băncii de a declara creditul scadent anticipat în situația în care împrumutatul nu își îndeplinește obligația de plată a sumei, a dobânzilor sau oricăror alte costuri datorate conform altor convenții încheiate de împrumutat cu banca sau conform altor convenții încheiate de împrumutat cu alte societăți financiare de credit.

(clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 8.1 lit. a) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

I.4.f) Dreptul băncii de a declara creditul scadent anticipat în situația în care împrumutatul nu își îndeplinește orice obligație din contract

(clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 8.1 lit. b) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

I.4.g) Dreptul băncii de a declara creditul scadent anticipat în cazul apariției unei situații neprevăzute care, în opinia băncii, face să devină improbabil ca Împrumutatul să-și poată îndeplini obligațiile asumate conform convenției, inclusiv referitor la garantarea creditului

(clauzele se regăsesc în Convențiile de credit la Art. 8.1 lit. c) și d) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum sunt identificate în Anexa 1)

I.4.h) Clauza conform căreia banca este exonerată de orice răspundere pentru consecințele pe care declararea scadenței anticipate a creditului, precum și cea subsecventă de executare silită le au asupra împrumutatului/Codebitorului

(clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 8.3 din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

I.4.i) Dreptul băncii de a modifica costurile creditului în cazul oricăror modificări legislative, inclusiv de interpretare

(clauza se regăsește în Convențiile de credit la Secțiunea 10 din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

II. Ca o consecință a constatării caracterului abuziv al clauzelor arătate la I.1 — I.4., să constate nulitatea absolută a acestora;

III. Să oblige pârâta la rambursarea către reclamanți a sumelor plătite nedatorat în temeiul clauzelor atacate;

IV. Să oblige pârâta la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de acest proces.

În motivarea cererii reclamanții au arătat că sunt consumatori în sensul legislației protecției consumatorilor, întrucât în contractele de credit încheiate cu pârâta acționau în scopuri personale, exterioare oricărei activității comerciale, industriale sau de producție, artizanale sau liberale.

Pârâta este un comerciant în sensul aceleiași legislații a protecției consumatorului, întrucât este o persoană juridică autorizată care, în temeiul unui contract ce intră sub incidența legilor protecției consumatorilor, acționează în cadrul activității sale comerciale.

Calificarea raportului juridic ca fiind unul care intră sub incidența legislației privind protecția consumatorilor atrage în sarcina comerciantului (atât în faza precontractuală, cât și în cea a executării contractului încheiat cu consumatorul) o serie de obligații, printre care un loc aparte îl ocupă obligația de a se abține de la a insera în contractele cu consumatorii clauze abuzive.

Consumatorul, la momentul încheierii contractului, indiferent de natura acestuia, se găsește într-o situație de triplă inferioritate față de comerciant:

(i) tehnică, întrucât profesioniștii cunosc bine produsele sau serviciile pe care le comercializează, în timp ce consumatorii le cunosc prea puțin sau deloc;

(ii) economică, pentru că profesioniștii dispun în această privință de o forță economică disproporționată față de cea a consumatorilor;

(iii) juridică, deoarece consumatorii se găsesc privați de orice posibilitate de negociere și se văd constrânși să adere la propunerile ce le sunt făcute.

Observând această situație inegală, legiuitorul a intervenit pentru a remedia acest dezechilibru, prin reglementarea unor norme care contrabalansează raportul de putere, re-instaurând echilibrul juridic și contractual. Tocmai de aceea, dreptul protecției consumatorilor este în esența sa in-egalitar, el aducând limite legitime libertății comerțului profesionistului, care este ținut să se supună unor serii de constrângeri.

Conform dreptului protecției consumatorilor, comerciantul trebuie să îndeplinească o serie de obligații printre care se regăsesc și : (i) obligația de informare (un consumator suficient de informat va fi capabil să-și apere interesele, impunând astfel profesionistului să asigure o prealabilă și exactă informare); (ii) obligația de a se abține de la a insera în contractele cu consumatorii clauze abuzive.

Clauza abuzivă este, în accepțiunea art. 4 din Legea nr. 193/2000, art. 78 din Legea nr. 296/2004 și art. 2 pct. 16 din OG nr. 21/1992 acea clauză inserată în contract care, nefiind negociată direct cu consumatorul, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei credințe un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. Conform prescripțiilor legale, pentru ca o clauză contractuală să fie considerată abuzivă, este necesar ca: a) aceasta să nu fi fost negociată direct cu consumatorul, b) aceasta să creeze un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților și c) să se fi încălcat cerințele bunei-credințe.

Cu privire la prima condiție, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 193/2000 stabilește că o clauză va fi considerată ca nefiind negociată direct cu consumatorul dacă aceasta a fost stabilită fără a da posibilitatea consumatorului să influențeze natura ei, cum ar fi contractele standard preformulate sau condițiile generale. Contractul preformat a fost definit de Ordinul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 92/2007 ca fiind acel tip de contract redactat în întregime sau aproape în întregime de către operatorul economic prestator de servicii, consumatorii neputând modifica sau interveni asupra clauzelor contractuale, ci

având doar posibilitatea de a le accepta sau nu — adică exact situația contractelor reclamanților. Prin urmare, lipsa negocierii directe cu consumatorul este echivalentă cu stabilirea clauzei în mod unilateral de către comerciant și imposibilitatea consumatorului de a influența natura clauzei. Cu alte cuvinte, după cum s-a arătat și în doctrina de specialitate, legislația protecției consumatorilor instituie o prezumție relativă de lipsă a negocierii directe a clauzelor contractuale, dacă suntem în prezenta unor contracte preformulate și/ sau a unor condiții generale de vânzare. Or, clauzele ce formează obiectul prezentei acțiuni se circumscriu întocmai acestor prescripții legale, deoarece contractele în discuție fac parte din categoria contractelor de adeziune și a condițiilor generale de vânzare, fiind preformulate și bazate pe principiul „take it or leave it”. De altfel, pârâta însăși a încadrat convenția de credit în categoria contractelor de adeziune sau a comunicat împrumutaților că existența contractelor standard preformulate „face imposibilă discutarea și negocierea”.

Trebuie subliniat în acest context faptul că în materia protecției consumatorilor principiul autonomiei de voință (art. 969 C.civ.) este aplicat în mod diferit, ideea că încheierea și conținutul contractului este rezultatul voinței părților fiind descontrazisă de realitățile sociale.

Potrivit jurisprudenței constante a CEDO, sistemul de protecție pus în aplicare prin Directiva 93/13 se bazează pe ideea că un consumator se găsește într-o situație de inferioritate față de un vânzător sau un furnizor în ceea ce privește atât puterea de negociere, cât și nivelul de informare, situație care îl conduce la adeziunea la condițiile redactate în prealabil de vânzător sau furnizor, fără a putea exercita o influență asupra conținutului acestora. Având în vedere o asemenea situație de inferioritate, articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 prevede că clauzele abuzive nu creează obligații pentru consumator. Astfel cum rezultă din jurisprudență, este vorba despre o dispoziție imperativă care urmărește să substituie echilibrul formal pe care îl instituie contractul între drepturile și obligațiile cocontractanților un echilibru real, de natură să restabilească egalitatea dintre aceste părți. Pentru a asigura protecția urmărită de Directiva 93/13, Curtea a subliniat, de asemenea, în mai multe ocazii, că situația de inegalitate care există între consumator și vânzător sau furnizor nu poate fi compensată decât printr-o intervenție pozitivă, exterioară părților la contract.

În lumina acestor principii, Curtea a hotărât că instanța națională este obligată să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale. Posibilitatea instanței de a examina din oficiu caracterul abuziv al unei clauze reprezintă un mijloc adecvat atât pentru a atinge rezultatul prevăzut la articolul 6 din Directiva 93/13, și anume faptul că respectivele clauze abuzive să nu creeze obligații pentru un consumator individual, cât și pentru a contribui la realizarea obiectivului prevăzut la articolul 7 din această directivă, din moment ce o astfel de examinare poate avea un efect disuasiv, care contribuie la încetarea folosirii clauzelor abuzive în contractele încheiate de un comerciant cu consumatorii.

Rezultă fără dubiu din aceste argumente, dar și din cele dezvoltate în continuare în cuprinsul prezentei, faptul că voința consumatorilor a fost grav viciată la încheierea convențiilor de credit ce fac obiectul acțiunii.

Cu privire la cea de-a doua condiție, pentru calificarea unei clauze ca fiind abuzivă se referă la deteriorarea echilibrului contractual prin abuzul de putere al comerciantului, care impune, la momentul semnării contractului, clauze care îi

crează un avantaj în detrimentul consumatorului. Condiția menționată este îndeplinită în contractele ce fundamentează prezenta acțiune prin faptul că:

i. statuează exclusiv în favoarea pârâtei o serie de drepturi foarte importante, precum: dreptul de a modifica rata dobânzii și a diferitelor comisioane stabilite în contract (de risc, de rezervă minimă obligatorie etc), fără a fi prevăzute în contracte motivele obiective care determină o asemenea modificare; dreptul de a aplica cea mai gravă sancțiune împrumutatului (declararea ca scadent anticipat a creditului) pentru neîndeplinirea oricăror obligații de către acesta (deci chiar a unor obligații care nu sunt principale prin raportare la contractul de credit sau care, uneori, derivă din alte contracte încheiate cu pârâta sau din contracte încheiate cu alte instituții financiare); dreptul de a alege asigurătorul cu care trebuie să contracteze împrumutatul; dreptul de a debita depozitele împrumutatului, chiar neajunse la termen în cazul întâzierii plății ratelor de către împrumutat etc.

ii. transferă întregul risc contractual în sarcina împrumutatului (prin comisionul de risc ce îi este impus, prin garanțiile constituite, prin răspunderea cu întreg patrimoniul, prin încheierea contractelor de asigurare în favoarea băncii, la societăți de asigurare impuse de aceasta, prin suportarea riscului valutar) etc.

Cu privire la cea de a treia condiție (nerespectarea cerințelor buneii-credințe), îndeplinirea acestei cerințe rezultă din comportamentul general al pârâtei, astfel: aplicarea arbitrară a comisionului de risc, indiferent de gradul de risc pe care îl prezintă împrumutații (acest comision a prezentat în timp o tendință crescătoare); modificarea unilaterală a ratei dobânzii numai în sensul majorării acesteia, chiar și atunci când diverși indicatori ai pieței financiare (EURIBOR, LIBOR etc.) au prezentat tendințe descrescătoare; dreptul pârâtei de a declara scadența anticipată a creditului, chiar dacă împrumutatul a achitat la zi ratele creditului (deci pentru neîndeplinirea altor obligații decurgând din contractul de credit) etc.

Principiul buneii-credințe a fost preluat din art. 3, pct. 1 din Directiva nr. 93/13/CEE și desemnează respectul reciproc al părților contractante, adoptarea unui comportament onest și rezonabil, care să aibă în vedere interesele legitime ale consumatorului, fundamentând chiar o abordare obiectivă a dezechilibrului contractual ce poate fi apreciat ca rezultat al unui dezechilibru în puterea de negociere a părților.

Prin raportare la alin. (1) lit. a) și g) din Anexa la Legea nr. 193/2000 (anexa care, în principiu, reda conținutul anexei la Directiva 93/13/CE), sunt prezumate a fi abuzive:

a) clauzele care dau dreptul comerciantului de a modifica unilateral clauzele contractului, fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract. În acest sens, contractele prevăd dreptul pârâtei de a modifica rata dobânzii în situația în care apar schimbări semnificative, fără a defini însă în contracte aceste schimbări de o manieră care să permită identificarea lor de către împrumutați, respectiv verificarea îndeplinirii lor de către instanța de judecată.

b) clauzele care dau dreptul exclusiv comerciantului să interpreteze clauzele contractuale. Clauzele contractului nu definesc (sau definesc de o manieră imprecisă) noțiuni esențiale, precum "schimbări semnificative", nu explică motivul aplicării anumitor comisioane (ex. motivul pentru care este perceput comisionul de risc), leagă aplicarea anumitor clauze contractuale de aprecierea discreționară a pârâtului ("în opinia băncii").

Legislația privind protecția consumatorilor și, în special, Legea nr. 193/2000 sancționează inserarea în contracte a clauzelor abuzive.

Pe de-o parte, inserarea în contract a clauzelor abuzive constituie contravenție, legislația privind protecția consumatorilor conferind A.N.P.C. competența de constatare și sancționare a acesteia.

Pe de altă parte, legislația privind protecția consumatorilor consacră dreptul atât al consumatorilor, cât și al A.N.P.C. de a solicita instanței de judecată constatarea clauzelor abuzive inserate în contract, constatarea faptului că acestea nu produc efecte împotriva consumatorilor, modificarea clauzelor contractuale (în cazul în care contractul produce efecte în continuare) sau, după caz, rezilierea contractului cu daune-interese (art. 6, 7, 13 din Legea nr. 193/2000).

Toate clauzele contractuale ce formează obiectul prezentei cauze sunt clauze abuzive, fiind îndeplinite condițiile legale pentru a putea fi constată nulitatea lor absolută și pentru a fi înlăturate din contracte.

În prezent reclamantii au notificat banca, conform art. II alin. 2 din Legea 288/2010 pentru aprobarea O.U.G. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, despre refuzul actului adițional impus de aceasta (considerat acceptat tacit în ciuda protestelor consumatorilor) pentru implementarea OUG 50/2010, dată fiind modalitatea abuzivă și ilegală în care pârâta a înțeles să adapteze convențiile de credit noilor reglementări.

În fine, în raport cu obiectul acțiunii, astfel cum este acesta delimitat de capătul principal de cerere — respectiv constatarea caracterului abuziv al clauzelor, respectiv constatarea nulității clauzelor abuzive, nu poate fi incidentă procedura de conciliere directă impusă de art.720¹ C. pr. civ., nulitatea neputând face obiectul negocierii, deci al concilierii directe. În plus, raportul juridic litigios este stabilit între un comerciant și un consumator, raport juridic in-egalitar prin el însuși, astfel încât legislația privind protecția consumatorului nu impune cerința concilierii directe care, pe de-o parte, ar îngreuna accesul consumatorului la justiție, iar pe de altă parte ar fi lipsită de orice finalitate, negocierea (pe care o implică procedura de conciliere) fiind dificil de compatibilizat cu un raport juridic (in-egalitar) de tipul celui stabilit între consumator și comerciant. În sfârșit, art. 85 din O.U.G. nr. 50/2010 stabilește expres posibilitatea recurgerii la mediere în condițiile Legii nr. 192/2006, ceea ce subliniază inexistența obligației de parcurgere a procedurii de conciliere prevăzută de art. 720¹; în caz contrar nu se vede rațiunea pentru care O.U.G. nr. 50/2010 ar fi prevăzut accesul părților la o procedură (cea de mediere) care să dubleze concilierea directă, ambele proceduri având aceeași finalitate — soluționarea amiabilă a litigiului.

Cu toate acestea, se anexează la prezenta invitația formulată de S.C.A. Piperea & Asociații în numele reclamantilor pentru o întâlnire cu scopul rezolvării pe cale amiabilă a diferendului, întâlnire care nu a avut loc, dialogul fiind refuzat de pârâtă . În plus, se va observa și corespondența purtată cu banca de fiecare dintre reclamanti , începând cu luna august 2010, care nu a condus la nici o înțelegere amiabilă.

Jurisprudența CEJ relativa la clauzele abuzive în contractele de consuni

În conformitate cu dispozițiile art. 148 alin.2 din Constituția României, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne.

Conform dispozițiilor tratatelor constitutive ale UE, precum și conform Tratatului de aderare a României la UE, jurisprudența Curților Europene de

Justiție, dată în aplicarea reglementărilor comunitare europene, au caracter obligatoriu.

Așadar, jurisprudența CEJ, inclusiv cea indicată mai jos, are caracter obligatoriu în dreptul intern și înlătură de la aplicare orice alte dispoziții contrare din dreptul intern.

a. Decizia Curții Europene de Justiție, cauza Elisa Maria Mostaza Claro vs Centro Movil Milenium SL, Cauza C-168/05 :

"36. Importanța protecției consumatorului a determinat în mod particular legislația comunitară să prevadă, în art.6 paragraf. 1 al Directivei, că clauzele abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un consumator și un profesionist nu sunt obligatorii pentru consumator [n.n., Gh. P.]. Aceasta este o dispoziție imperativă care, având în vedere poziția de inferioritate a unei părți a contractului, este menită să înlocuiască echilibrul formal pe care contractul îl stabilește între drepturile și obligațiile părților contractante, și are ca efect impunerea unui echilibru real, care restabilește egalitatea între părți.

37. Mai mult, directiva, al cărei scop este acela de a consolida protecția consumatorului, constituie, potrivit art.3 paragraf.1 lit.t din Tratatul Comunităților Europene, o măsură indispensabilă pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate Comunităților Europene și, în particular, pentru ridicarea standardului de viață și a condițiilor de viață pe tot teritoriul acestora (a se vedea, prin analogie, art.81 TCE, Eco Swiss, paragraph 36).

38. Natura și importanța interesului public pe care se bazează protecția conferită de directivă consumatorului justifică, mai mult, ca instanța națională să fie obligată să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale, compensând în felul acesta dezechilibrul care există între consumator și profesionist, vânzător sau furnizor."

b. În cauzele Oceano Grupo Editorial SA vs Rocio Murciano Quintero (C-240/98), Salvat Editores SA vs Jose M. Sánchez Alcon Prades (C-241/98), Jose Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98) și Emilio Vinas Feliu (C-244/98), instanța europeană a subliniat următoarele:

"27. Așa cum a observat și Avocatul general în opinia sa, sistemul de protecție oferit de directivă răspunde ideii potrivit căreia situația inegală între consumator și profesionist nu poate fi compensată decât printr-o intervenție pozitivă, exterioară părților din contract. Este motivul pentru care art.7 din directivă care, la paragraful 1 impune statelor membre să implementeze măsurile necesare, adecvate și eficiente pentru a determina încetarea utilizării clauzelor abuzive, precizează totodată în paragraful 2 că măsurile trebuie să cuprindă, printre altele, permisiunea acordată asociațiilor consumatorilor de o instanță de judecată pentru a aprecia dacă unele clauze redactate cu caracter general sunt abuzive și pentru a obține, dacă este cazul, interzicerea lor, chiar și atunci când acele clauze nu au fost utilizate în cadrul unor contracte determinate.

28.(...) Competența instanțelor de judecată de a examina, chiar din oficiu, caracterul abuziv unei clauze, constituie un mijloc corespunzător, pe de o parte, atingerii rezultatului urmărit de art.6 al Directivei, și anume prevenția față de situațiile în care consumatorii individuali ar fi obligați să respecte o clauză abuzivă, iar pe de altă parte, atingerii obiectivului vizat de art.7, din moment ce însăși analiza instanței poate avea efect desuasiv și poate contribui la prevenirea utilizării de clauze abuzive în contractele încheiate de profesioniști cu consumatorii."

"26. Avocatul general apreciază că recunoaște judecătorului puterea de a declara din oficiu ca nule clauzele abuzive ale unui contract se încadrează pe deplin în contextul general al protecției speciale pe care directiva tinde să o recunoască interesului colectivității care, făcând parte din ordinea publică economică, depășește interesele specifice ale unor părți. Există, cu alte cuvinte, un interes public ca aceste clauze prejudiciabile pentru consumator să nu-și producă efectele".

c. CEJ a recunoscut consumatorului, în cauza Cofidis, dreptul la protecția reglementată de legislația europeană a protecției și în situațiile în care acesta, din diferite rațiuni, nu a semnalat caracterul abuziv al clauzelor:

"34 Protecția pe care directiva o conferă consumatorilor se aplică și cazurilor în care consumatorul, care a încheiat cu profesionistul un contract ce conține clauze abuzive eșuează în a remarca natura abuzivă a clauzelor, fie pentru că nu este conștient de drepturile sale, fie pentru că a fost obligat să le aplice având în vedere costurile sau procedurile judiciare pe care acestea le-ar fi presupus."

d. În cauza Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid, consfințește dreptul statelor de a aplica o protecție mai mare consumatorilor decât minimul stabilit de directivă și permite instanțelor naționale constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale privind definirea obiectului principal al contractului sau caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, fata de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora, pe de alta parte, chiar dacă aceste clauze sunt redactate în mod clar și inteligibil. Astfel, curtea a statuat că:

"28 Cu toate acestea, astfel cum prevede în mod expres al doisprezecelea considerent al său, directiva nu a realizat decât o armonizare parțială și minimală a legislațiilor interne referitoare la clauzele abuzive, recunoscând totodată statelor membre posibilitatea de a asigura consumatorilor un nivel mai ridicat de protecție decât cel pe care aceasta îl prevede.

29. Astfel, articolul 8 din directivă prevede în mod expres posibilitatea statelor membre de a „adopta sau [de a] menține cele mai stricte dispoziții compatibile cu tratatul în domeniul reglementat de [...] directivă, pentru a asigura consumatorului un nivel maxim de protecție”.

40 [...] statele membre nu pot fi împiedicate să mențină sau să adopte, cu privire la totalitatea domeniului reglementat de directivă, inclusiv articolul 4 alineatul (2) din aceasta, norme mai stricte decât cele prevăzute de directivă, cu condiția ca acestea să asigure consumatorilor un nivel de protecție mai ridicat.

44 [...] articolul 4 alineatul (2) și articolul 8 din directivă trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale [...] care autorizează un control jurisdicțional al caracterului abuziv al clauzelor contractuale privind definirea obiectului principal al contractului sau caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, chiar dacă aceste clauze sunt redactate în mod clar și inteligibil."

Pe fondul cauzei reclamanții au arătat :

În ceea ce privește clauzele referitoare la dobândă:

Contractul de credit, indiferent dacă acesta este cu dobândă fixă sau cu dobândă variabilă, este un contract comutativ. Dacă în cazul creditelor cu dobândă fixă drepturile și obligațiile părților sunt determinate, în cele cu dobândă variabilă, acestea sunt determinabile, în funcție de oscilațiile în orice sens a anumitor factori/indici concreți, fără a fi implicată în vreun fel voința uneia din părți.

Modalitatea în care pârâta și-a rezervat dreptul de a ajusta rata dobânzii (prin punctul 3 d) din Condițiile Speciale) transformă contractul de credit într-unul aleatoriu, diferența dintre aceste două tipuri de contracte fiind tocmai cunoașterea întinderii prestațiilor părților la momentul încheierii contractului sau posibilitatea determinării acestora ulterior, prin cunoașterea factorului care determină modificarea.

Dobânda fixă este exprimată printr-un număr sau o cifră reprezentând procentul aplicat anual la soldul creditului, fără ca determinarea acesteia să fie bazată pe o formulă matematică, spre deosebire de dobânda variabilă, care este exprimată în mod obligatoriu printr-o formulă de calcul, ce cuprinde atât elemente fixe, cât și variabile.

Dacă în cazul creditului cu dobândă fixă părțile, stabilind o rată unică a dobânzii anuale (sau mai multe rate fixe pentru anumite perioade de timp) și cunoscând în același timp suma creditului acordat, cunosc de la început întinderea exactă a prestațiilor, în cazul creditului cu dobândă variabilă suma totală de rambursat nu este cunoscută la semnarea contractului, dar se determină în funcția de evoluția indicilor specificați în contract.

În contractele ce fac obiectul prezentului dosar, părțile au stabilit inițial o rată fixă a dobânzii. Aceasta este stabilită la pct. 3.a) din Condițiile speciale ale Convenției de credit, fiind exprimată printr-o cifră și fără a fi determinată printr-o formulă de calcul. Existența sau lipsa mențiunii exprese dobândă „fixă” nu este relevantă, consumatorii având în ambele cazuri certitudinea la momentul semnării că vor beneficia de un credit cu dobândă fixă, exprimată în procentul stabilit în contract.

Faptul că rata dobânzii din aceste contracte este fixă rezultă și din aceea că nu s-a stabilit în contract perioada la care aceasta să fie ajustată în funcție de vreun indice variabil; de altfel, nu s-a stabilit în aceste contracte nici un astfel de indice de referință, nici public, nici intern.

Mai mult, anuitatea este stabilită în Condițiile Speciale ale convenției ca o sumă precisă, formată din principal și dobândă, ceea ce arată, de asemenea, intenția părților de a contracta creditul cu dobândă fixă.

Chiar dacă unele contracte nu specifică în mod expres felul ratei dobânzii, ba mai mult, la art. 3.1.2. litera c) din Condițiile Generale ale Convenției, se stabilește „Rata dobânzii curente este fixă sau variabilă”, din celelalte elemente rezultă fără dubiu că s-a stabilit o rată fixă a dobânzii. În cazul în care intenția ar fi fost să se stabilească o rată variabilă a dobânzii, aceasta trebuia raportată la elementele în funcție de care aceasta se ajustează, or nu există astfel de elemente sau indicii. Modul cum pârâta a executat contractul de credit, respectiv împrejurarea că banca și-a tras până în prezent sume reprezentând rate calculate la o dobândă fixă, confirmă afirmațiile reclamanților referitoare la rata dobânzii. Astfel, majoritatea creditelor (indiferent dacă prevedeau sau nu mențiunea expresă „dobândă fixă”) au avut aceeași rată a dobânzii de la semnarea convențiilor, până în septembrie 2010.

„Schimbările semnificative” ale pieței, care au intervenit în perioada 2007-2010 au afectat în mod aleatoriu, prin voința discreționară a pârâtei, o parte din convențiile de credit.

În cazul anumitor convenții, prin voința exclusivă a băncii, care a invocat intervenirea schimbărilor semnificative, dobânda fixă a fost majorată, iar ulterior transformată într-o dobândă variabilă. Trebuie subliniat că pârâta nu a ținut cont la modificarea dobânzii acestor credite de mențiunea din convenție cu privire la

caracterul „fix” al dobânzii, majorarea ratei dobânzii afectând în mod aleatoriu atât convențiile care prevedeau în mod expres faptul că rata dobânzii este fixă, cât și cele care prezentau rata dobânzii printr-un procent p.a. fără specifica cuvântul „fixă”.

Faptul că toate convențiile fără excepție au fost încheiate de consumatori cu banca pentru un cost reprezentând o rată fixă a dobânzii rezultă, pe lângă cele anterior menționate, din următoarele înscrisuri anexate la prezenta: i) caracteristicile produsului de creditare „Optimus cu Ipotecă” prevedeau faptul că pârâta oferea un credit cu dobândă fixă; ii) Se poate, de asemenea, constata o practică comercială incorectă a pârâtei constând în aceea că în convențiile de credit nu se menționează niciodată tipul de produs de creditare contractat cu consumatorii. Denumirea comercială care desemna produsul de creditare promovat de bancă, cu anumite caracteristici, apare doar în materialele promoționale.

Ulterior însă, când consumatorii optau pentru un astfel de produs, acesta nu era individualizat în convenția de credit în mod identic cu cel din materialele publicitare, banca putând ulterior să impună o altă interpretare a clauzelor contractuale. Spre exemplu, cazul consumatorilor care au ales produsul Optimus cu ipotecă, promovat ca un credit cu dobândă fixă, mențione care nu apare în mod expres în convenția de credit semnată. La 3 ani după semnarea convenției, banca vine și pretinde că încă la semnarea convenției intenția părților a fost de a stabili o dobândă „ajustabilă”.

Datorită clauzei 3 d) din Condițiile speciale, în cazul convențiilor de credit deduse judecății, contractul este unul aleatoriu, dar numai din perspectiva consumatorului, deoarece variația dobânzii nu depinde de hazard, ci exclusiv de voința băncii, care apreciază dacă la un moment dat are interesul să crească dobânda, justificând această creștere prin schimbările semnificative ale pieței, fără a le identifica cu precizie.

Clauzele care permit modificarea ratei dobânzii fixe sunt nule, întrucât acestea sunt abuzive. Art. 3 lit.d) din contractele de credit ce fac obiectul prezentei acțiuni prevede: „Banca își rezervă dreptul de a revizui rata dobândii curente în cazul apariției unor schimbări semnificative pe piața monetară, comunicând împrumutatului noua rată a dobânzii”, iar celelalte articole menționate mai sus sunt în strânsă legătură cu acesta, fiind consecințe ale aplicării punctului 3 lit.d). O astfel de clauză transformă convenția de credit, dintr-un contract comutativ într-un contract aleatoriu doar pentru împrumutat. Cu alte cuvinte, obligația creditorului de a respecta nivelul ratei dobânzii, este sub condiție pur potestativă, obligație sancționată potrivit regulilor de drept comun cu nulitate absolută (art. 1010 C.civ.).

Dreptul rezervat de bancă prin inserarea clauzei respective nu este numai acela de a modifica dobânda, dar și dreptul de a stabili în mod discreționar care sunt cazurile care justifică această modificare, contractul numindu-le „schimbări semnificative ale pieței financiare”. Comunicarea despre care vorbește în continuare textul contractual nu se referă la comunicarea motivelor care au determinat majorarea dobânzii, ci la transmiterea noului nivel al dobânzii, moment în care acesta devine aplicabil.

Modificarea dobânzii fixe pe parcursul derulării contractului de credit este abuzivă și din perspectiva momentului executării obligațiilor părților. Contractul de credit este un contract cu executare dintr-o dată din perspectiva băncii și cu

executare succes din perspectiva împrumutatului. Astfel, majorarea dobânzii apare ca modificarea costului unui serviciu pe care banca l-a prestat la momentul acordării creditului. Modificarea unilaterală ulterioară a prețului serviciului financiar nu se justifică, spre exemplu, prin creșterea costurilor refinanțării suportate de bancă, argument des utilizat de finanțatori pentru a justifica majorările de dobândă. Costurile respective nu privesc și nu afectează creditele deja acordate, ci privesc activitatea curentă de creditare a băncii. Dacă am admite explicațiile finanțatorilor, am accepta că dobânda nu este raportată la costurile cu creditul acordat, ci se referă la creditele pe care banca le acordă în toată perioada de rambursare, iar sub acest aspect, majorarea dobânzii creditelor în derulare procură băncii resurse pentru acordarea de noi credite, deși, pentru o creditare sănătoasă singura sursă de finanțare ar trebui să fie, în cele din urmă, depozitele la termen. Așa cum s-a arătat în jurisprudență, modificarea condițiilor pieței (dacă s-ar aprecia că aceasta ar constitui temei pentru modificarea unilaterală a ratei dobânzii) ar trebui să se fi produs în perioada dintre momentul încheierii contractului și momentul luării deciziei de modificare a ratei dobânzii.

În consecință, profitând de lipsa cunoștințelor de specialitate ale consumatorilor și de încrederea acestora în instituțiile bancare, pârâta a inserat la punctul 3 lit. d) această clauză, conform căreia își rezervă dreptul de a revizui rata dobânzii (calificată ca fiind fixă în convențiile de credit) în cazul apariției unor schimbări semnificative pe piața monetară. Nu există în convențiile de credit o enumerare limitativă a unor situații concrete care ar putea fi considerate schimbări semnificative, acestea fiind circumscrise întotdeauna liberei aprecieri a băncii.

Conform dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 193/2000 și ale art. 79 din Legea nr. 296/2004 (Codul consumului), o clauză care nu a fost negociată de părți este considerată abuzivă dacă prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. Art. 45 și 57 teza a II-a din Legea nr. 296/2004 reglementează dreptul consumatorilor „de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor principale” ale serviciilor financiare oferite de către operatorii economici. Or, așa cum este formulat punctul 3 lit. d) din Condițiile Speciale ale convențiilor de credit, acesta nu oferă decât o indicație vagă asupra condițiilor în care dobânda (care reprezintă costul serviciului de care împrumutatul beneficiază în momentul semnării contractului sau în perioada imediat următoare) se va modifica în viitor. În schimb textul conferă liberă și nelimitată apreciere a creditorului în privința modificării.

Pentru a aprecia caracterul abuziv al clauzelor privind dobânda identificate la I) 1. a), trebuie avute în vedere, pe de o parte, art. 4 din Legea nr. 193/2000, art. 79 din Legea nr. 296/2004 și art. 2 pct. 16 din OG nr. 21/1992, iar pe de altă parte, alin. (1) lit. a) și g) din Anexa la Legea nr. 193/2000.

Clauza nu a fost negociată direct cu consumatorul; clauza este identică în toate contractele. De altfel, pârâta însăși a încadrat convenția de credit în categoria contractelor standard, preformulate, de adeziune, care nu pot fi discutate și negociate.

Clauza creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în defavoarea consumatorului; prin faptul că nu se specifică condițiile în care banca poate modifica dobânda, ci pur și simplu banca și-a „rezervat” acest drept, înseamnă că, în orice moment, un eveniment poate fi calificat ca schimbare semnificativă care poate determina majorarea dobânzii. Împrumutatul nu se va

putea opune în mod real la această majorare, în primul rând pentru că nu știe căruia fapt i se datorează aceasta, iar în al doilea rând pentru că opoziția sa ar determina obligația sa de a rambursa tot creditul (de cele mai multe ori, imposibil de realizat). Pe de altă parte, deși prețul banilor împrumutați a fost stabilit într-un fel la semnarea contractului, datorită acestei clauze, împrumutatul se poate găsi în ipostaza de a plăti un alt preț, mult mai mare decât cel cu care a fost de acord (proporțional cu prestația băncii) și pe care și-l permite.

În ceea ce privește cerința de a se fi încălcat cerințele buneii-credințe; se poate observa că modificările ratelor dobânzii, atunci când acestea au intervenit, au fost exclusiv în sensul majorării, deci a supraîndatorării împrumutaților. În plus, când schimbările semnificative au fost în sensul scăderii dobânzilor de referință, banca nu a modificat rata dobânzii în sensul diminuării acesteia, nefiind obligată în acest sens de contract. În cursul anilor 2009-2010 banca a avut trei surse majore de reducere a propriilor costuri de finanțare: (i) indicii de referință de tipul euribor/libor/robor au scăzut la cele mai mici valori din istorie, ajungând la valori sub-unitare; (ii) rezervele minime obligatorii au fost reduse de banca centrală cu cel puțin 3 puncte procentuale; (iii) dobânda de referință a băncii centrale s-a redus progresiv, ajungând în prezent la doar 2,5%. Cu toate acestea, banca nu a redus niciodată costurile creditării clienților care s-au împrumutat în anii 2006-2008 proporțional cu reducerea indicilor de referință ei, cel mult, a readus dobânda la nivelul inițial. A redus, totuși, costul creditelor noi, acordate în 2009-2010, cea mai semnificativă fiind situația creditelor date în programul "Prima casă", unde dobânzile sunt și cu 7 puncte sub dobânda la creditele vechi. Așadar, Banca a considerat variabilă dobânda doar atunci când a fost vorba de o majorare, adică atunci când a fost în favoarea sa. În situația în care condițiile pieței ar fi permis scăderea ei, dobânda era considerată fixă. Textul contractual este, astfel, aplicat cu o vădită rea credință și în detrimentul consumatorilor.

Clauzele privind dobânda, menționate la I 1 a) din prezenta acțiune contravin și art. 75 din Legea nr. 296/2004, care prevede un drept fundamental al consumatorilor, respectiv dreptul de a nu fi incluse în contracte decât „clauze contractuale clare, fără echivoc, pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoștințe de specialitate”. Contrar acestui principiu, convențiile de credit conțin clauze ce fac necesară existența unor cunoștințe de strictă specialitate financiară (ex. indicii de referință ai pieței monetare la care se referă definiția schimbărilor semnificative, atunci când aceasta există). În plus, trebuie observat că, și în situația în care consumatorul ar avea astfel de cunoștințe, ar fi imposibil de determinat situațiile obiective la care fac referire convențiile de credit, întrucât acestea fac referire la elemente de apreciere subiectivă, care nu sunt lămurite în nici un fel (trimiterea are în vedere, în general indicii pieței monetare, nefiind precizați în concret care dintre acești indici ar prezenta relevanță pentru a putea fi exercitat dreptul de a modifica unilateral contractul).

Solicităm instanței, totodată, să țină seama și de art. 77 din Legea nr. 296/2004, care prevede că, în caz de dubiu asupra interpretării clauzelor contractuale, acestea vor fi interpretate în favoarea consumatorului, precum și de art. 7 alin. 2 din Legea nr. 363/2004 privind practicile incorecte ale comercianților, care califică drept omisiune înșelătoare practica comercianților de a oferi într-un mod neclar, ambiguu o informație esențială. Scopul legislației consumatorilor este tocmai protejarea acestora împotriva riscului de a li se presta un serviciu care ar putea să le afecteze drepturile și interesele legitime (art. 27 din

legea 296/2004). În consecință, potrivit legii, simplul fapt că există posibilitatea ca la un moment dat acest risc să se producă (în cazul nostru modificarea abuzivă a dobânzii), este suficient pentru înlăturarea clauzelor care permit încălcarea intereselor economice ale consumatorilor. În speță, banca a arătat că poate oricând să modifice dobânda în temeiul clauzelor contractuale, fără ca împrumutatul să poată anticipa această modificare.

În situații similare, s-a pronunțat instanța în sensul considerării ca abuzive a clauzelor de modificare a dobânzii invocând condițiile pieței, statuând chiar caracterul aleatoriu al contractului în astfel de cazuri. Mai mult, chiar față de pârâtă s-au pronunțat deja numeroase hotărâri judecătorești, unele dintre acestea rămase irevocabile, prin care s-a constatat cu putere de lucru judecat caracterul abuziv al punctului 3 lit. d) din Condițiile Speciale ale convențiilor de credit. Jurisprudența s-a pronunțat și în sensul obligării pârâtei să respecte punctul 3 lit. a) din Condițiile speciale ale convenției de credit, articol care stabilește rata fixă a dobânzii, așadar nu a permis modificarea acesteia.

În consecință, există numeroase elemente care să determine instanța să considere punctul 3 lit. d) din Condițiile Speciale ale Convențiilor de credit ca fiind o clauză abuzivă, și, odată cu acesta și celelalte articole care fac trimitere la aceasta sau sunt în strânsă legătură.

Cu privire la actele juridice subsecvente convenției de credit care fac obiectul prezentei acțiuni, nulitatea acestora poate fi fundamentată pe trei temeuri:

Un prim temei îl reprezintă aplicarea principiului *resoluto iure dantis resolvitur jus accipientis*. Astfel, constatarea nulității actelor juridice subsecvente convenției de credit este, în primul rând, consecința nulității clauzelor care permiteau modificarea unilaterală a contractelor de credit de către bancă.

Un al doilea temei, subsidiar celui care precedă (urmând a fi analizat de instanță doar în ipoteza în care va trece peste argumentele anterioare cu privire la caracterul abuziv al clauzelor care permit modificarea unilaterală a dobânzii), este reprezentat de aplicarea principiului potrivit căruia contractele pot fi modificate doar prin acordul părților, prevăzut în art. 969 alin. (2) din C. civ. Excepțional, în materia contractelor de credit, a fost admisă existența unui drept de a modifica unilateral contractul. Tocmai pentru că aceasta reprezintă o excepție, dreptul de a modifica unilateral contractul poate fi exercitat, potrivit legii, doar în situații ce trebuie să fie clar determinate prin contract, configurate prin raportare la condiții obiective (aceste situații au fost desemnate prin termenul „motive întemeiate”). Sub aspectul contractelor de credit care fac obiectul acestei acțiuni, dreptul de a modifica unilateral contractul exista, așa cum rezultă din contract, atunci când ar avea loc schimbări semnificative. Rezultă deci că, dacă aceste schimbări semnificative nu ar avea loc, contractul nu ar putea fi modificat unilateral de către bancă. Un act juridic de modificare unilaterală în absența schimbărilor semnificative ar fi lovit de nulitate, ca efect al nerespectării principiului prevăzut de art. 969 alin. (2) C. civ. (necesitatea existenței unui acord de voință pentru a modifica un contract). Din situația de fapt rezultă că, în concret, nu s-au întrunit condițiile pentru a fi în prezența unor schimbări semnificative (înțelese ca situații clar definite prin contract, cu caracter obiectiv) la momentul actelor juridice subsecvente convenției de credit. În consecință, aceste acte juridice nu respectă cerințele art. 969 alin. (2) C. civ., fiind astfel lovite de nulitate.

Un al treilea temei, care se aplică numai pentru acele acte juridice subsecvente semnate de ambele părți, prin care dobânda este modificată, din

dobândă fixă, devenind variabilă - este reprezentat de vicierea consimțământului părților (art. 953 și urm. C. civ). În concret, modul în care a acționat banca poate fi calificat drept dol sau chiar violență (sub forma violenței psihice), ceea ce atrage nulitatea actelor juridice menționate.

Chiar și în situația în care se va considera că sunt valabile clauzele de la punctul 1.1 instanța va constata că modificarea efectivă a dobânzii a fost abuzivă, deoarece aceasta nu a avut o justificare economică reală. Variațiile dobânzii nu au ținut cont de evoluția pieței monetare. Se poate observa din actele adiționale sau notificările (în rarele cazuri unde acestea există) prin care a fost modificată dobânda că acestea nu precizează motivul modificării, ci reiau exprimarea generală din clauza contractuală care permite împrumutătorului să ajusteze dobânda. Astfel că argumentele pe care prezentate anterior pentru nulitatea clauzei contractuale sunt cu atât mai mult aplicabile în cazul clauzelor actelor adiționale sau a notificărilor de modificare a dobânzii.

Prin OUG nr. 174/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind protecția consumatorilor (art. 8 lit. b) din Legea nr. 289/2004, astfel cum a fost modificat prin OUG nr. 174/2008) s-a clarificat distincția între dobânda fixă și dobânda variabilă, stabilindu-se obligația împrumutătorilor de a menționa în contract tipul de dobândă, respectiv fixă sau variabilă, iar în cazul în care dobânda este variabilă, independența variabilității de voința creditorului și raportarea obligatorie la indicii de referință identificabili, publici.

Prin această reglementare s-a urmărit diferențierea clară a celor două tipuri de dobândă, pe care pârâta le contopea anterior în mod abuziv, folosind această confuzie în dezavantajul împrumutaților. Modificarea legislativă ar fi trebuit să aibă următoarele consecințe firești care rezultă unele din altele: (i) contractele care prevăd posibilitatea modificării ratei dobânzii trebuie să prevadă această posibilitate într-o anumită formă, cea pe care legea o impune, respectiv că rata dobânzii variabilă se modifică numai în funcție de indicii de referință publici, (ii) unde nu se prevede această formulă, însă contractul prevede în continuare posibilitatea băncii de a modifica în mod unilateral rata dobânzii, înseamnă că avem de a face cu o rată a dobânzii fixă, or (iii) rata fixă nu se poate modifica. Altfel spus, dacă legea a stabilit posibilitatea variației dobânzii în funcție de anumiți indici, per a contrario nici un alt factor nu mai poate determina modificarea dobânzii. În consecință, dobânda fixă, fie că e stabilită astfel în mod expres, fie că rezultă din interpretarea contractului, nu se poate modifica.

Chiar dacă anterior OUG nr. 174/2008, legile din domeniul creditelor de consum se limitau la reglementarea obligației băncilor de a insera în contract posibilitatea variației dobânzii, fără ca legea să precizeze cum poate să varieze aceasta, legislația specifică din domeniul bancar se completa cu regulile din legislația protecției consumatorilor, care obligau dintotdeauna instituțiile de credit să informeze în mod corect, complet și precis consumatorii, să aplice clauzele contractuale cu bună-credință, să nu creeze o disproporție a prestațiilor și nici să nu interpreteze după bunul plac clauzele contractuale

Modificarea legislativă din 2008 a venit, astfel, în întâmpinarea consumatorilor care se confruntau cu o avalanșă de majorări ale dobânzii fără să știe ce le-a provocat și fără să se poată opune, în condițiile în care modificarea dobânzii nu a fost niciodată înțeleasă de împrumutător ca și o diminuare, ci doar ca o majorare. Așadar, chiar dacă se va considera că o clauză contractuală poate să aibă conținutul punctului 3 litera d) din Condițiile speciale, în nici un caz nu se

poate permite ca punerea ei în aplicare (modificarea efectivă a dobânzii) să fie justificată prin considerentele generale inserate în contract.

Practica pârâtei a fost adeseori de a atrage noi clienți prin promovarea unor produse la costuri mici, iar ulterior încheierii contractului de credit, de a majora dobânda creditelor utilizate pentru a acoperi costurile noilor credite pe care le ofereau pe piață tot în condiții favorabile, pentru păstrarea sau creșterea cotei de piață. Vechii clienți suportau, astfel, prin majorările ce li se impuneau sub pretextul schimbărilor semnificative ale pieței monetare, nu costurile pârâtei cu propriul lor credit, ci cu noile credite, pe care le promovau de asemenea într-o manieră înșelătoare. Prin decizia 368/15.05.2008, CNA a interzis difuzarea spotului publicitar al pârâtei, constatând exact faptele descrise anterior.

Majorarea dobânzii a intervenit la scurt timp după încheierea convențiilor de credit și, cu toate acestea, este justificată de bancă prin modificările semnificative care au intervenit în piață în ultimele 12 luni.

Referitor la modificarea dobânzii, de multe ori, pârâta nu notifica consumatorii (din documentele prezentate în anexa 5, rareori există adrese de comunicare a modificării dobânzii,), aceștia aflau despre ajustarea acesteia în momentul în care plăteau rata lunară, când li se elibera la cerere un nou grafic de rambursare, cu noile valori ale obligațiilor lunare.

Modificarea tipului de dobândă prin actele adiționale menționate în Anexa 1, arată în primul rând faptul că însăși banca a considerat la momentul respectiv dobânda din convenții ca fiind fixă, considerând necesar să încheie un act adițional pentru a putea considera rata dobânzii variabile.

În al doilea rând, referitor la valabilitatea actelor adiționale din decembrie 2009-februarie 2010, acestea a fost încheiate în condițiile în care anterior banca majorase considerabil dobânda în perioada de creștere economică (2007-2008) și se confrunța cu solicitările insistente ale clienților de a diminua rata dobânzii, conform noilor condiții ale pieței monetare. La momentul respectiv indicii de referință se aflau la un minim istoric. Pârâta a profitat de nevoia împrumutaților de a-și diminua sarcina lunară și a fost de acord cu o diminuare aproape insignifiantă a dobânzii (pe lângă scăderea indicilor de referință menționați), condiționată însă de modificarea tipului de dobândă, din fixă în variabilă.

Creșterea dobânzii anterioare actului adițional nu a fost impusă de evoluția pieței și, în plus, scăderea dobânzii prin acest act adițional a fost o practică comercială incorectă a băncii, inducând în eroare consumatorul necunoscător al evoluției pieței. Astfel, fără a informa consumatorul despre evoluția pieței monetare, pârâta a oferit în schimbul dobânzii variabile o mică scădere a ratei dobânzii, de la un nivel ce fusese crescut ilegal în trecut. Constatarea nulității majorărilor de dobândă anterioare actului adițional în discuție atrage nulitatea acestuia, întrucât consumatorul a fost indus în eroare la semnarea acestuia, fiind aplicabile atât dispozițiile din materia protecției consumatorilor (art. 8 și 9 Legea 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii), cât și cele de drept comun referitoare la viciile de consimțământ, acesta fiind afectat de doi (art. 948, 953, 960 C.civ.).

Potrivit textelor de lege menționate, „o practică comercială este considerată agresivă dacă, în contextul prezentării situației de fapt și ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele este susceptibilă să limiteze în mod semnificativ libertatea de alegere ... inclusiv prin ... influență nejustificată și prin urmare determină consumatorul să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi

luat-o". In concret, actul adițional menționat nu ar fi fost încheiat în această formă dacă (1) anterior acestuia dobânda nu ar fi fost majorată astfel încât consumatorii să nu mai poată suporta rata lunară și (2) dacă consumatorii ar fi fost informați în mod corect (de fapt nu au fost informați deloc) cu privire la evoluția indicilor față de care rata dobânzii ar fi trebuit să varieze (EURIBOR în cazul acestor credite).

Propunerea băncii de a semna actul adițional atacat se încadrează, astfel, în ipoteza prevăzută de art. 9 lit. a) și c) din Legea 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii, care prevede că „pentru a aprecia dacă o practică comercială recurge la influență nejustificată, se iau în considerare următoarele elemente: ... a) momentul, locul desfășurării, natura și/sau durata acesteia; c) exploatarea de către comerciant a unei situații nefericite sau a unei circumstanțe speciale, de o asemenea gravitate încât afectează raționamentul consumatorului mediu și de care comerciantul este conștient, în scopul influențării deciziei consumatorului cu privire la produs”

Nu există nici un dubiu că, dacă pârâta nu ar fi modificat în mod abuziv dobânda anterior propunerii actului adițional atacat, acesta nu s-ar fi încheiat niciodată.

Reaua-credință a pârâtei este cu atât mai evidentă în condițiile în care a impus trecerea la o dobândă variabilă (în funcție de EURIBOR) într-un moment în care acesta atingea un minim istoric, astfel că și-a asigurat în următorii ani o creștere a încasărilor, fără ca consumatorul de rând să își poată da seama ce i s-a pregătit. Or, legislația protecției consumatorilor este menită să preîntâmpine sau, dacă acestea s-au produs, să înlăture efectele comportamentului incorect al comercianților, în primul rând prin interzicerea practicării lui și apoi prin anularea efectelor actelor deja efectuate.

Se impune, așadar, revenirea la rata dobânzii stabilite la încheierea convenției inițiale de credit, precum și rambursarea sumelor încasate de pârâtă în mod nedatorat.

În ceea ce privește calculul dobânzii anuale raportat la o perioadă de 360 de zile, reclamantii au arătat că respectiva clauza conform căreia perioada de calcul a dobânzii reprezintă numărul actual de zile raportat la un an de 360 de zile se regăsește în Convențiile de credit la punctul 3 litera c) din Condițiile Generale ale Convenției .

Clauza care stabilește formula de calcul a dobânzii lunare, respectiv $\text{Soldul creditului} \times \text{Rata dobânzii curente} \times \text{numărul efectiv de zile între scadențe} / 360$ se regăsește în Convențiile de credit la Secțiunea 3, art. 3.1.2. literele a) și b) din Condițiile Generale ale Convenției.

Cu privire la aceste clauze, ce cuprind modul de determinare a dobânzii, precum și cu privire la modul în care acestea sunt aplicate, se identifică mai multe probleme:

Calcularea dobânzii lunare (stabilite la un anumit procent pe an) în funcție de numărul actual de zile raportat la o perioadă de 360 de zile, este o prevedere ilegală care duce la încasarea de către bancă a unei dobânzi mai mari, în mod nedatorat. Convenția de credit induce în eroare consumatorul stabilind o dobândă pe an, pentru ca, ulterior, să menționeze că anul are 360 de zile, astfel că în fiecare an banca își face cadou dobânda pe 5 zile.

Ilegalitatea acestui calcul utilizat de pârâtă, care nu este la îndemâna oricărui consumator fără cunoștințe de specialitate, este demascată prin reglementarea și în România a formulei corecte, aplicate de băncile din UE (prin OUG 50/2010, art. 38

alin. 1 lit b), respectiv Soldul creditului x Rata dobânzii curente x 30)/360. Înlocuindu-se în formulă, numărul efectiv de zile între scadențe cu numărul 30, dobânda datorată lunar de împrumutat s-a redus. Așadar nu prevederea că anul era de 360 de zile era ilegală (deși confuză), ci faptul că la numărătorul fracției apărea numărul efectiv de zile dintre scadențe (cu alte cuvinte luna era lună, dar anul nu era chiar an, ci avea doar 360 de zile), astfel că suma perioadelor dintre scadențe nu putea fi egală cu 360 (perioada la care ne raportăm), rezultatul împărțirii fiind favorabil creditorului. Înlocuirea numărului efectiv de zile cu 30 a determinat un calcul corect al dobânzii, anul de 360 de zile stabilit de bancă fiind, astfel, împărțit în 12 fracțiuni egale.

Chiar aplicarea formulei (și așa greșite) din Secțiunea 3, art. 3.1.2. din Condițiile Generale ale Convenției, pentru determinarea dobânzii datorate lunar, este realizată în mod greșit de către pârâtă. Aplicând în formula menționată rata dobânzii de la punctul 3) litera (a), dobânda lunară rezultată este sensibil mai mică decât suma din graficul de rambursare.

Din ambele puncte de vedere, mai sus prezentate, se poate observa că față de dobânda datorată de împrumutați, pârâta a perceput de la acordarea creditelor și până în prezent sume în plus, în mod ilegal.

Așadar, se identifică două modalități prin care pârâta pretindea și încasa sume nedatorate, calculate în mod ilegal: o dată prin aplicarea unei formule greșite care avantaja banca și a doua oară prin inserarea în graficul de rambursare unei sume mai mari decât cea rezultată efectiv din calcule.

Nu este deloc surprinzător că toate aceste „erori” de calcul, sunt întotdeauna în favoarea băncii, crescând cu doar câteva zeci de lei sarcina lunară a fiecărui împrumutat. Această sumă multiplicată de 70.000 de ori (totalul creditelor de consum din portofoliul pârâtei) nu mai este deloc neglijabilă.

Cu privire la clauzele referitoare la comisionul de risc:

I.2.a) Clauzele care instituie obligația împrumutatului de a plăti comisionul de risc:

- clauza conform căreia comisionul de risc este aplicat la soldul creditului și este plătit lunar, pe toată perioada de derulare a creditului (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul 5) litera (a) din Condițiile speciale ale Convenției, fie la punctul 5.1. litera a),

- obligația împrumutatului să plătească băncii pentru punerea la dispoziție a creditului, comisionul de risc, aplicat la soldul creditului, care se plătește lunar, pe toată perioada creditului (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 3.5. din Condițiile Generale ale Convenției).

În primul rând, comparând definițiile din Condițiile generale ale convențiilor de credit, observăm că atât comisionul de risc, cât și dobânda sunt percepute pentru acordarea creditului. O primă observație pertinentă este că atât dobânda, cât și comisionul de risc sunt percepute pentru unul și același lucru, acest comision de risc nefiind altceva decât o dobândă mascată. Concluzia rezultă și din analiza situațiilor financiare ale pârâtei pe anul 2009, care își înregistrează comisionul de risc ca venit din dobânzi.

Perceperea comisionului de risc este justificat de pârâtă (prin mai multe adrese către împrumutați) prin necesitatea acoperirii riscului de credit (comportamentul contractual al împrumutatului, deprecierea garanțiilor, neîncasarea valorii acestora în cazul valorificării) și a riscului de piață (constând în fluctuații ale prețurilor și ale cursului valutar). Explicația pârâtei pentru încasarea

comisionului de risc, arătată în adresele către reclamanți, arătate cu titlu de exemplu, este aceea că există posibilitatea ca banca să sufere o pierdere sau să nu înregistreze profitul estimat, ca urmare a producerii unui eveniment viitor și nesigur. Or, costul unui produs bancar trebuie să aibă o contraprestație clară, concretă din partea furnizorului serviciului respectiv (dezechilibrul contractual fiind mai mult decât evident în acest caz), nu să reprezinte asigurarea acestuia că nu va înregistra pierderi sau nu își va realiza profitul estimat. Perceperea comisionului de risc cu această justificare (inclusiv în ipoteza neproducerii riscurilor respective sau a producerii lor în defavoarea împrumutatului) este o clauză abuzivă și prin raportare la art. 45 din Codul consumului.

Comportamentul contractual al împrumutatului nu este cunoscut de la început de către bancă, astfel că este abuziv a încasa un comision de la o persoană care, verificată fiind în evidențele incidentelor de plăți nu oferă nici o suspiciune cu privire la seriozitatea sa, este abuziv. Cel mult, un astfel de comision ar putea fi prevăzut în contract și perceput ulterior, în cazul întârzierilor repetate la plata ratelor, în urma calificării clientului respectiv într-o categorie specială de risc; acest lucru este imposibil de determinat de la începutul contractului și, în orice caz, nu se justifică pentru tot portofoliul de clienți. Din acest punct de vedere comisionului de risc este, așadar, necuvenit, neavând nici o justificare economică.

Riscul deprecierei garanțiilor și al neîncasării valorii în cazul vânzării este, de asemenea, suportat de către împrumutat, care în situația aceasta va răspunde cu toate bunurile sale. Dreptul băncii de a-și recupera creanța nu se limitează la urmărirea garanțiilor, cum ar putea crede un consumator mediu, ci se întinde asupra tuturor bunurilor prezente și viitoare, iar deprecierea garanției afectează exclusiv patrimoniul împrumutatului. În plus, bunurile sunt asigurate, iar pârâta a impus dintotdeauna societatea de asigurări (clauzele respective fac, de altfel, obiectul prezentei acțiuni), deci riscul de a nu-și încasa despăgubirea de la asigurător, practic, este inexistent. Nu în ultimul rând, pârâta și-a mai creat încă un instrument de constrângere a împrumutatului pentru acoperirea acestui așa-zis risc, respectiv amenințarea împrumutatului cu declararea creditului scadent anticipat în cazul în care valoarea garanțiilor scad sub valoarea creditului.

Referitor la riscul de piață, acesta trebuie să fie asumat în egală măsură de ambele părți, atât bancă (jucător profesionist pe această piață), cât și de consumator. Comisionul de risc e perceput de bancă pentru a-și acoperi propriul risc, așadar consumatorul nu va suporta doar propriul său risc, ci și pe cel al băncii, în cazul materializării lui în acest sens. În cazul în care piața ar evolua în favoarea consumatorului (ar scădea cursul valutar, prețurile etc.) acesta ar datora oricum comisionul de risc pentru a acoperi reducerea profitului previzionat de bancă. Ceea ce trebuie subliniat este că banca a impus și încasat comisionul de risc, deși riscul de piață s-a materializat în perioada 2007-2009 în defavoarea consumatorului. În consecință, consumatorul a suportat pe de o parte creșterea ratei lunare datorită devalorizării leului, iar pe de alta, comisionul de risc care pune la adăpost de situația inversă, în care cursul ar fi evoluat în sensul aprecierii monedei naționale.

În concluzie, toate aceste riscuri sunt suportate de consumator prin intermediul unor clauze abuzive, impuse de bancă printr-un contract de adeziune, astfel că se întărește ideea că banca a încasat în mod abuziv acest comision.

Nu în ultimul rând, explicațiile pârâtei date consumatorilor cu privire la motivele încasării comisionului de risc sunt diverse și contradictorii.

Art. 4 din Regulamentul BNR 3/2007 privind limitarea riscului de credit la creditele destinate persoanelor fizice prevede că împrumutătorii sunt obligați să informeze clienții prin menționarea posibilității modificării, în sensul majorării, a sumelor datorate, în cazul materializării riscului valutar, a riscului de rată a dobândii ..." Așadar, trebuie observat că Regulamentul vorbește despre avertizarea clienților despre posibilitatea materializării riscului, în defavoarea împrumutatului, ceea ce exclude din start ideea că ar fi permisă încasarea de către bancă a unor sume care să îi acopere propriul risc.

Textul Regulamentului impune băncii obligația informării fiecărui client în parte (fie prin graficul de rambursare, fie prin dispoziții contractuale) cu privire la posibilitatea majorării sumelor pe care le va datora în temeiul contractului de credit, majorare determinată de: (i) materializarea riscului valutar sau a celui de rată a dobânzii (în cazul în care acestea se produc în defavoarea împrumutaților) sau (ii) creșterii costului creditului provenind din comisioane și alte cheltuieli privind administrarea creditului prevăzute în contract.

La rândul său, art. 41 din Regulamentul BNR 3/2007 privind limitarea riscului de credit la creditele destinate persoanelor fizice impune instituțiilor de credit, tot în scopul diminuării riscului "să își organizeze activitatea de creditare astfel încât să asigure separarea clară și efectivă a funcției de promovare și vânzare a produselor de creditare de funcția de analiză a riscului de credit și monitorizare a expunerii."

Pârâta, în loc să își îndeplinească obligațiile impuse de reglementările în vigoare și să își stabilească criterii concrete și reale de determinate a categoriilor de clientelă pe categorii de risc și să facă diferențierea produselor de creditare în funcție de aceste criterii, a ales varianta abuzivă, mult mai costisitoare pentru împrumutații buni platnici pe baza căreia, prin achitarea acestui comision de risc își acoperă în realitate pierderile rezultate din nerambursarea creditelor de către alți clienți, transferând, astfel, consecințele pierderilor cauzate de creditele sale neperformante asupra clienților bun-platnici. Mai mult, prin perceperea acestor comisioane, Banca realizează câștiguri imense, deoarece creditele neperformante nu sunt atât de mari încât să compenseze cu valoarea totală a comisioanelor de risc.

Cu privire la caracterul abuziv al comisionului de risc s-au pronunțat în repetate rânduri instanțele de judecată, constatându-se cu putere de lucru judecat nulitatea punctului 5 lit. a) din Condițiile Speciale ale convențiilor de credit.

Că acest comision a fost ilegal încă de la introducerea lui este evident chiar din comportamentul pârâtei care, în raportările sale la Biroul de credite și Centrala Riscurilor Bancare nu a înțeles să îl raporteze până în iulie/august 2010. Comisionul de risc a fost trecut sub tăcere până când banca, urmare a apariției OUG nr. 50/2010 a hotărât să îl redenumescă comision de administrare pentru a crea o aparență a dreptului de a-l încasa în continuare. Se poate observa din evidențele Biroului de Credit că valoarea lunară programată de plată raportată de pârâtă este formată exclusiv din rata principală plus dobânda, lipsind comisionul de risc, pe care, totuși, pârâta îl percepea lunar, așa cum rezultă din graficele de rambursare.

De asemenea, modul cum este definit comisionul de risc de art. 3.5. din Condițiile Generale ale convențiilor de credit este cel puțin confuz. Acesta este stabilit printr-un procent aplicat la soldul creditului, care se plătește lunar, pe toată perioada creditului. Comisionul stabilit în procentul respectiv nu se raportează la

nici o perioadă de calcul, ceea ce se poate traduce, pe înțelesul oricărui consumator, în două posibile înțelesuri: fie se calculează pe an, ca și dobânda, fie se calculează la sold, o dată, la începutul convenției, după care se plătește în tranșe lunare. Așa cum este definit acest comision în convenția de credit, nu are legătură cu modul în care îl percepe pârâta, respectiv procentul stabilit este aplicat în fiecare lună, iar suma rezultată este plătită la fiecare scadență.

De altfel „neclaritățile” din convențiile de credit sunt, toate, interpretate de pârâtă în favoarea sa. Neclaritățile din contract sunt intenționate pentru ca consumatorul să nu înțeleagă precis ce i se va întâmpla pe parcursul derulării contractului de credit, fiind surprins ulterior de interpretarea și efectele acestor clauze.

Reacția băncii în momentul în care i se cere să elimine acest comision abuziv este unitară, în sensul că costul respectiv a fost cunoscut de consumator încă de la început, atât sub aspectul cuantumului, cât și sub aspectul perioadei în care se datorează. Referitor la această susținere, anihilată de altfel de art. 4 din Legea 193/2000 și art. 79 din Codul consumului, cuantumul acestuia nu a fost cunoscut de reclamantă tocmai din considerentele pe care expuse anterior, modul de calcul al acestui comision de risc fiind prezentat de o așa manieră încât să inducă în eroare consumatorul cu privire la cuantumul costului respectiv. Consumatorii plătesc anumite rate lunare, care doar în mică măsură afectează suma principală a creditului, în realitate o treime din suma rambursată lunar o reprezintă comisionul de risc.

Față de cele menționate se impune concluzia conform că clauzele referitoare la comisionul de risc, care fac obiectul prezentei acțiuni, menționate la I 2 a) sunt abuzive. Caracterul lor abuziv se verifică atât prin prisma definiției generale a clauzelor abuzive prevăzută în art. 4 din Legea nr. 193/2000, art. 79 din Legea nr. 296/2004 și art. 2 pct. 16 din OG nr. 21/1992, cât și prin prisma prezumției instituite prin alin. (1) lit. g) din Anexa la Legea nr. 296/2004.

Comisionul de administrare introdus prin Actul Adițional din septembrie 2010 și perceput în prezent de pârâtă nu reprezintă altceva decât același comision de risc, cu altă denumire. OUG nr. 50/2010 a limitat numărul și felul comisioanelor pe care băncile le pot percepe și, în plus, a interzis introducerea unor noi comisioane sau modificarea celor din contractul inițial.

Așadar, redenumirea comisionului de risc în comision de administrare este încă o practică abuzivă a băncii, având în vedere că suma pretinsă nu este percepută (în mod declarat, așa cum rezultă din definiția lui) pentru administrare, ci pentru același scop ca și vechiul comision de risc. Or, dacă acesta era perceput în mod ilegal anterior apariției OUG nr. 50/2010, chiar dacă în prezent ar purta o denumire permisă de lege, nu înseamnă că a intrat în legalitate. Numai denumirea este dintre cele permise de lege; fundamentul și definiția acestui comision ne arată că el este în continuare ilegal.

În același sens, și anume că redenumirea comisioanelor nu este permisă în scopul alinierii condițiilor contractuale cu OUG nr. 50/2010, este și adresa 1113/17.08.2010, prin care ANPC a comunicat către ARB opinia sa cu privire la această problemă. În acest context, pentru informarea consumatorilor cu privire la modul de implementare a OUG 50/2010, ANPC a emis un Comunicat cu nr. 961/15.09.2010, prin care a arătat explicit că băncile nu au voie să redenumescă comisioanele nepermise de OUG, fiind obligată să le elimine.

Mai mult, introducerea acum a unui comision de administrare, în condițiile în care cu ocazia promovării anumitor oferte speciale avantajul principal prezentat de pârâtă era tocmai lipsa unui astfel de comision este în mod clar abuzivă și nu poate fi permisă. Este evident că pârâta a indus în eroare clienții, atrăgându-i cu un produs bancar care are comision de administrare zero și dobândă mică, în condițiile în care celelalte bănci începuseră să includă printre costurile creditelor acest gen de comision. Convingerea consumatorilor să încheie convențiile de credit tocmai prin prezentarea ofertei de creditare a pârâtei cu acest avantaj, nu poate fi neglijată, prin acordarea acum a permisiunii de a introduce acest comision de administrare clienților existenți. Legislația protecției consumatorilor este menită tocmai să evite practicile de natura celei prezentate.

Pe de altă parte, constatat fiind caracterul abuziv al acestui comision de risc anterior apariției OUG nr. 50/2010, nu se poate susține că odată redenumit conform modificării legislative acesta intră în legalitate. În acest sens s-a pronunțat în repetate rânduri Autoritatea pentru Protecția Consumatorului care, la sesizarea reclamantilor, a sancționat pârâta pentru încasarea comisionului de administrare, obligând-o la restituirea sumelor încasate și la alinierea contractelor cu legislația. Cu toate acestea, în cazuri concrete, chiar ulterior primirii de sancțiuni de la ANPC pentru perceperea comisionului de risc (sancțiune însoțită de dispoziția de adaptare a convențiilor de credit), pârâta ignoră dispozițiile autorității și continuă să perceapă acest comision, fiind din nou sancționată de ANPC.

Prin Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice a apărut reglementarea dobânzii anuale efective (DAE), care avea scopul de a lămurii consumatorul cu privire la costul total al creditului, indiferent cât de fragmentat era, de câte comisioane particulare percepeau băncile și de numele pe care îl purtau acestea. Compararea DAE, aplicabilă produselor diferite de creditare, ar fi trebuit să ofere consumatorilor posibilitatea de alege creditul cel mai puțin costisitor. Însă pârâta a continuat să atragă clienții prin prezentarea unor oferte atractive, dar înșelătoare, care promovau produsele bancare cu anumite avantaje pe care clienții le pierdeau odată ce deveneau împrumutați.

Apariția OUG nr. 50/2010 nu limitează dreptul împrumutătorilor de a-și stabili costurile și marja de profit și nu influențează, așa cum eronat se susține, nivelul dobânzilor, ci stabilește tocmai obligația instituțiilor de credit de a fixa sau asigura predictibilitatea costurilor creditării, pe care să le exprime în formule inteligibile și de a-și calcula marja de profit.

Unul din scopurile noii reglementări este acela de a avea sub aceleași denumiri costurile creditelor acordate de bănci, lucru util pentru consumatori, întrucât aceștia vor putea compara în mod real ofertele instituțiilor de credit. Pe de altă parte, prin această transparență se favorizează mediul concurențial.

De altfel, contractul de credit trebuie să fie aliniat regulilor aplicabile celorlalte contracte din materie civilă sau comercială, respectiv să fie obligatoriu pentru ambele părți. În cazul în care apar evenimente neprevăzute care pot justifica neexecutarea contractului de una din părți sau modificarea unor condiții/clauze, astfel încât contractul să poată fi executat în continuare, aceste evenimente și efectul lor asupra contractelor trebuie stabilite nu în mod unilateral de către instituția de credit, ci, în funcție de gradul lor de generalitate, prin lege sau de către instanțele judecătorești.

Având în vedere aceste aspecte, se constată atât caracterul abuziv al comisionului de risc, cât și ilegalitatea redenumirii acestuia pentru a crea aparența de legalitate, în condițiile în care acesta a fost de la început perceput în mod ilegal.

În ceea ce privește clauzele referitoare la alte comisioane, respectiv : comision administrare garanții (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul 5) litera (c), fie la Punctul 5) litera (d) Condițiile speciale, precum și la Art. 3.10 din Condițiile Generale ale Convenției, comision de rezervă minimă obligatorie (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul 5) litera (e), fie la Punctul 5) litera (f), fie la Punctul 5) litera (g) Condițiile speciale ale Convenției, precum și în Condițiile Generale la Art. 3.11 sau la Art. 3.12, comision monitorizare polițe de asigurare (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul 5) litera (f), fie la Punctul 5) litera (g) din Condițiile speciale, iar în Condițiile Generale ale Convenției la art. 3.9, , comisionul de aranjament (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 3.4 din Condițiile Generale ale Convenției), comision de neutilizare (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 3.8 din Condițiile Generale ale Convenției) reclamanții au arătat că, potrivit art. 36 din OUG nr. 50/2010, pentru creditul acordat, creditorul poate percepe numai: comision de analiză dosar, de administrare credit, de administrare cont, pentru rambursare anticipată, costuri aferente asigurărilor, penalități, comision unic pentru serviciile prestate la cererea consumatorilor. Acest text legal nu lasă loc de interpretări. Comisioanele menționate mai sus nu se încadrează în textul de lege, astfel că se impune înlăturarea clauzelor care le prevăd.

În subsidiar, în cazul în care nu se poate constata înlăturarea acestor clauze ca urmare a apariției OUG 50/2010, se solicită constatarea caracterului abuziv a acestor clauze, față de legislația protecției consumatorului anterioară. Clauzele menționate reglementează diverse tipuri de comisioane percepute de bancă, o parte din acestea fiind stabilite în condițiile speciale, altă parte în condițiile generale ale convenției. Prezentarea costurilor băncii în acest mod este cel puțin confuză pentru consumatori care, atunci când doresc obținerea unui credit își direcționează atenția asupra dobânzii, cost care ar trebui să fie cel principal și care diferențiază ofertele de creditare din piața bancară.

Menționarea unui număr excesiv de comisioane încalcă dreptul consumatorilor la o informare precisă și corectă, drept reglementat de art. 45 din Legea 296/2004 privind Codul Consumului (coroborat și cu calculul greșit al DAE, care nu includea toate costurile creditului) fiind, totodată, și o practică comercială incorectă, care are drept scop și ca efect deformarea substanțială a comportamentului economic al consumatorilor.

Potrivit definiției reglementate la art. 2 lit. e) din Legea 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii, deformarea substanțială a comportamentului economic al consumatorilor reprezintă folosirea unei practici comerciale ce afectează considerabil capacitatea consumatorilor de a lua o decizie în cunoștință de cauză, decizie pe care altfel nu ar fi luat-o.

Art. 6 lit. d) din același act normativ prevede că o practică comercială este incorectă și este considerată o acțiune înșelătoare dacă conține informații false (precum calculul dobânzii anuale efective fără să țină seama de toate costurile creditului) sau, în orice situație, induce în eroare sau este susceptibilă să inducă în eroare consumatorul mediu, astfel încât îl determină să ia o decizie pe care altfel nu ar fi luat-o, cu privire la preț sau la modul de calcul al acestuia.

Prin împiedicarea consumatorului să aprecieze costurile creditului, clauzele sus-mentionate se încadrează în articolele de lege precitate, în consecință trebuie sancționate ca atare cu nulitatea.

Referitor la perceperea de către pârâtă a comisionului de rezervă minimă obligatorie, justificat de bancă față de clienții săi prin impunerea acestuia de către BNR, Banca Națională a negat această susținere a Volksbank și, constatând comisionul ilegal a dispus eliminarea lui.

Alte mențiuni din convențiile de credit din cuprinsul contractelor care încalcă legislația protecției consumatorilor și în privința cărora solicităm constatarea caracterului abuziv:

I.4.a) Mențiuni referitoare la asigurări:

- obligația împrumutatului de a încheia contractul de asigurare cu o societate de asigurări parteneră sau agreată de bancă (clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Punctul litera b), fie la Punctul 7 litera a) alin. (3), fie la Punctul 8 litera c) din Condițiile Speciale și la Art. 7.1 lit. d) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1 :

- dreptul băncii de a alege noua societate de asigurări care reînnoiește polița (dau regăsește în Convențiile de credit la Art. 7.1 lit. e) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

Clauzele amintite încalcă dispozițiile art. 18 din Legea nr. 190/1999, care prevede „Contractele de asigurare se vor încheia cu o societate de asigurări, iar împrumutătorul nu va avea dreptul să impună împrumutatului un anumit asigurător.”

Așadar, legea interzice pârâtei să impună împrumutaților societatea de asigurări, cu atât mai mult să o aleagă ea.

Având în vedere că parte în contractul de asigurare este împrumutatul, precum și că toate costurile cu asigurările sunt în sarcina acestuia, acesta trebuie să aibă libera alegere a societății de asigurări.

Pârâta impunea nu numai anumiți asigurători, dar costurile asigurărilor încheiate de împrumutați prin intermediul băncii erau mult superioare costurilor practicate de către aceiași asigurători cu proprii clienți, ceea ce constituie o încălcare nu numai a legislației protecției consumatorului, dar și a dreptului de proprietate a reclamanților, cărora li se impunea un contract la un cost peste prețul pieței.

I.4.b) Clauza prin care Banca își rezervă dreptul de a converti moneda creditului și, odată cu aceasta, de a modifica dobânda aplicabilă creditului și de a pretinde de la împrumutat costurile aferente acestor operațiuni (clauza se regăsește la art. 4.2. în Condițiile Generale ale Convențiilor de credit)

Clauza contractuală îndeplinește condițiile unei clauze abuzive așa cum acestea sunt descrise în preambulul prezentei acțiuni, respectiv nu este negociată și creează un dezechilibru contractual, dând posibilitatea băncii să modifice în mod unilateral contractul. Aceasta va putea aprecia în mod discreționar cu privire la moneda în care se vor face rambursările și odată cu aceasta, va aplica o dobândă diferită, aferentă monezii selectate de bancă. Așadar, banca își rezervă dreptul de a schimba pur și simplu produsul bancar pentru care a optat împrumutatul, în cazul în care condițiile pieței îi vor fi favorabile acestuia din urmă. În plus, banca are și dreptul să impute împrumutatului costurile aferente acestei operațiuni, costuri care, pe lângă faptul că nu sunt aferente unui serviciu prestat clientului (ci mai degrabă a unui deserviciu) nu sunt cuantificate în nici un fel.

1.4. c) Mențiuni referitoare la debitarea automată a conturilor reclamantilor - dreptul băncii de a debita orice cont, chiar de depozit neajuns la scadență (clauzele regăsesc în Convențiile de credit fie la art. 4.3, fie la art. 4.5 din Condițiile Generale ale Convenției și la Art. 7.1 lit. e) din Condițiile Generale ale Convenției)

Clauzele contractuale încalcă dreptul de proprietate al consumatorilor, fiind de natură a-i prejudicia.

Astfel, în cazul plății cu întârziere a ratelor, contractul prevede obligația împrumutatului de a plăti penalități de întârziere, care ar putea fi mai mici decât pierderile suferite de consumator în cazul în care banca desființează un depozit, lipsindu-l pe titular de dreptul de a încasa dobânda aferentă.

Pe de altă parte, banca nu se obligă să procedeze într-un anumit fel, constant pe toată perioada creditului, pentru a da posibilitatea împrumutatului să anticipeze consecința necreditării contului curent cu suma de rambursat, ci își rezervă doar dreptul la debitarea conturilor, urmând a aprecia de la caz la caz, fără să dea vreo explicație sau a răspunde de daunele cauzate, care variantă îi este convenabilă (perceperea de penalități pentru întârziere sau scutirea de la acordarea dobânzii pentru depozit sau, de ce nu, încasarea de penalități de întârziere pentru o anumită perioadă, după care debitarea depozitelor neajunse la scadență).

Alegerea variantei celei mai puțin costisitoare trebuie să aparțină debitorului, posibilitatea băncii de a acționa în orice fel, fiind susceptibilă de abuzuri.

Față de cele arătate, rezultă faptul că, în legătură cu aceste clauze, nu numai că se verifică toate cele 3 condiții care caracterizează o clauză abuzivă, dar se poate observa inclusiv incidența alin. (1) lit. i) din Anexa la Legea nr. 193/2000. Aceasta consideră ca fiind abuzive (înstituind, așa cum am mai arătat, o prezumție în acest sens) clauzele prin care se obligă consumatorul la plata unor sume disproporționate de mari în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale de către acesta, comparativ cu pagubele suferite de comerciant.

1.4.d) Obligația împrumutatului ca, la solicitarea băncii, să mai aducă încă un codebitor

Clauza se regăsește în Convențiile de credit fie la Art. 7.1 lit. g), fie la Art. 7.1 lit. h) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

Această clauză obligă împrumutatul la un fapt care nu ține de voința sa, ci a unui terț (care ar trebui să își exprime acordul pentru a deveni codebitor), motiv pentru care nu poate produce efecte juridice.

Importanța acestei clauze și impactul asupra drepturilor consumatorului reiese din posibilitatea băncii să declare creditul scadent anticipat în cazul în care oricare din obligațiile prevăzute în contractul de credit nu este îndeplinită de împrumutat. Așadar, chiar și în cazul în care împrumutatul rambursează conform scadențarului creditul, dar din motive care nu țin de persoana sa, fie venitul său fie al codebitorului/garantului s-a diminuat, creditul poate fi declarat scadent anticipat.

Față de cele menționate, prin coroborare cu art. 8.1 lit. b) din Condițiile generale (care prevede posibilitatea băncii de a declara scadent creditul pentru neîndeplinirea oricărei obligații asumate conform convenției de credit), clauza ce face obiectul prezentei acțiuni, menționată la I 4 d), este o clauză abuzivă. În privința acesteia se întrunesc toate cerințele art. 4 din Legea nr. 193/2000, dezvoltate anterior, în Precizările prealabile.

I.4.e) Dreptul băncii de a declara creditul scadent anticipat în situația în care împrumutatul nu își îndeplinește obligația de plată a sumei, a dobânzilor sau oricăror alte costuri datorate conform altor convenții încheiate de împrumutat cu banca sau conform altor convenții încheiate de împrumutat cu alte societăți financiare de credit. (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 8.1 lit. a) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

Clauza permite declararea scadenței anticipate a creditului (deci rezilierea culpabilă) fără să existe o neexecutare din partea împrumutatului a obligațiilor prevăzute în respectivul contract de credit.

Chiar dacă în practică, aceste clauze au o largă utilizare în contractele cu executare succesivă între comercianți, materie unde li se poate găsi o justificare legitimă, acestea nu își găsesc aplicarea în materia contractelor de credit încheiate de instituțiile de credit cu consumatorii.

Pentru a putea aprecia utilitatea și legitimitatea unor astfel de clauze, trebuie să avem în vedere în primul rând protecția consumatorilor, dar și tipologia contractului de credit.

Cu privire la caracteristicile contractului, din perspectiva băncii, contractul de credit este cu executare dintr-o dată, obligația acestuia fiind să pună la dispoziție suma creditului. Contractul este cu executare succesivă doar din perspectiva împrumutatului, astfel că încetarea convenției de credit pe parcursul perioadei de rambursare fără ca împrumutatul să-și fi încălcat obligațiile contractuale este ilegală. O astfel de clauză ar putea fi justificată în situația în care banca nu a acordat toată suma creditului, în momentul când intervine nerambursarea de către împrumutat a altor credite, caz în care banca își poate rezerva dreptul să nu mai pună la dispoziție alte sume decât cele trase până în momentul respectiv. Or, în cazul convențiilor de credit care fac obiectul litigiului, banca a acordat creditul, i se plătesc ratele conform scadențarului și totuși, ea poate declara creditul scadent anticipat.

Față de cele menționate, clauza ce face obiectul prezentei acțiuni, menționată la I 4 e), este o clauză abuzivă, în privința acesteia se întrunesc toate cerințele art. 4 din Legea nr. 193/2000.

I.4.f) Dreptul băncii de a declara creditul scadent anticipat în situația în care împrumutatul nu își îndeplinește orice obligație din contract (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 8.1 lit. b) din Condițiile Generale ale Convenției, așa cum este identificată în Anexa 1)

Așa cum s-a arătat anterior, există în contractul de credit anumite obligații în sarcina împrumutatului care nu țin de persoana sa sau care, chiar dacă depind de voința sa, nu sunt esențiale pentru derularea în continuare a creditului. Obligația principală a împrumutatului constă în plata ratelor de credit la termenele stabilite, celelalte obligații sunt subsidiare, neesențiale pentru derularea creditului, odată ce acesta a fost acordat.

Scopul obligațiilor precum dovedirea venitului sau aducerea de garanții suplimentare țin de administrarea creditului, nu de executarea acestuia. Dacă în perioada de rambursare intervin evenimente care ar putea atrage în viitor imposibilitatea plății ratelor, nu pot constitui, singure, motive pentru declararea creditului scadent anticipat, banca neputând să invoce nici un prejudiciu în această situație.

Referindu-se la restul obligațiilor contractuale neesențiale, care nu privesc posibilitatea de rambursare sau garantarea creditului, reclamantii au arătat că

acestea cu atât mai mult nu pot duce la rezilierea contractului (pentru că scadența anticipată nu înseamnă altceva decât rezilierea din culpa împrumutatului a contractului de credit), în condițiile achitării la timp a ratelor de credit, aceasta fiind o gravă încălcare a drepturilor consumatorilor. În plus, declararea scadenței anticipate a creditului nu favorizează nici banca, întrucât i se diminuează considerabil șansele de a încasa creditul acordat.

În nici o materie, cu atât mai puțin în dreptul protecției consumatorilor nu se poate permite desființarea unui contract de către o parte doar pentru că i se pare că există riscul ca în viitor cocontractantul său să nu își mai îndeplinească obligațiile. Rezilierea intervine doar în cazul în care neexecutarea obligațiilor esențiale s-a produs. Atunci când neexecutarea doar se prefigurează, nici una din părți nu justifică vreun interes legitim pentru desființarea unui contract aflat în derulare.

În concluzie, clauza contractuală nu are nici o utilitate pentru bancă din punctul de vedere al creșterii șanselor de recuperare a creditului, ci constituie doar o amenințare la adresa împrumutatului care, pentru a evita executarea silită ar fi determinat să îndeplinească orice solicitare a creditorului, oricât de abuzivă ar fi aceasta. Este evidentă, astfel, cauza ilicită a acestui text contractual.

Față de cele menționate, clauza ce face obiectul prezentei acțiuni, menționată la I 4 f), este o clauză abuzivă. În privința acesteia se întrunesc toate cerințele art. 4 din Legea nr. 193/2000.

I.4.g) Dreptul băncii de a declara creditul scadent anticipat în cazul apariției unei situații neprevăzute care, în opinia băncii, face să devină improbabil ca împrumutatul să-și poată îndeplini obligațiile asumate conform convenției, inclusiv referitor la garantarea creditului (clauzele se regăsesc în Convențiile de credit la Art. 8.1 lit. c) și d) din Condițiile Generale ale Convenției)

Aceste două articole reglementează situații ipotetice pe care banca ar putea să le constate în viitor și să le considere ca probabile cauze pentru o ulterioară neexecutare din partea împrumutatului. Pe lângă dispozițiile legale precizate anterior, referitoare la drepturile consumatorilor, acestea sunt contrare Anexei 1, lit. g) din Legea 193/2000, privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, conform căreia sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care dau dreptul exclusiv comerciantului să interpreteze clauzele contractuale.

Mențiunea "în opinia băncii" este cât se poate de relevantă cu privire la condițiile în care o asemenea clauză contractuală poate interveni, cât și cu privire la imposibilitatea exprimării poziției împrumutatului odată ce banca se pronunță, situație considerată de lege abuzivă și sancționată ca atare.

Se impune astfel concluzia că, în legătură cu clauzele ce fac obiectul prezentei secțiuni, menționate la I 4 g) trebuie aplicată prezumția de clauze abuzive reglementată prin alin. (1) lit. g) din Anexa la Legea nr. 193/2000.

În plus, trebuie menționat faptul că, în repetate rânduri, la sesizarea consumatorilor, banca a propus reformularea acestor clauze, pentru a se elimina „orice suspiciune de comportament discreționar al Băncii”. Rezultă deci, chiar dacă indirect, recunoașterea de către bancă a caracterului abuziv al clauzelor menționate la I 4 g).

I.4.h) Clauza conform căreia banca este exonerată de orice răspundere pentru consecințele pe care declararea scadenței anticipate a creditului, precum și cea subsecventă de executare silită le au asupra împrumutatului/Codebitorului

(clauza se regăsește în Convențiile de credit la Art. 8.3 din Condițiile Generale ale Convenției)

Această clauză este abuzivă din perspectiva Anexei 1 lit. h) din Legea 193/2000, conform căruia „sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care restrâng sau anulează dreptul consumatorului să pretindă despăgubiri în carurile în care comerciantul nu își îndeplinește obligațiile contractuale.”

Executarea silită inițiată abuziv de către bancă, cu încălcarea prevederilor contractuale sau în aplicarea unor prevederi contractuale nule pentru că încalcă legislația consumatorilor, nu poate rămâne fără efecte asupra băncii.

Obligația principală a băncii rezultând din contractul de credit este aceea de a pune la dispoziția împrumutatului suma creditului pentru o anumită perioadă de timp. Declararea scadenței anticipate a creditului constituie încălcarea acestei obligații a băncii, termenul împrumutului fiind prevăzut în favoarea ambelor părți, deci creditorul nu poate renunța în mod unilateral la acesta (art. 1581 C.civ.), iar în cazul în care o face nu poate fi exonerat de răspundere (lit. h) din Anexa 1 la Legea 193/2000).

I.4.i) Dreptul băncii de a modifica costurile creditului în cazul oricăror modificări legislative, inclusiv de interpretare (clauza se regăsește în Convențiile de credit la Secțiunea 10 din Condițiile Generale ale Convenției)

Deși aparent textul face trimitere la acte normative, totuși, acesta echivalează cu o clauză abuzivă. Sunt incidente cu privire la clauza 10.1 din Condițiile generale prevederile alin. (1) lit. g) din Anexa la Legea nr. 193/2000. Astfel, textul clauzei 10.1 trimite nu numai la actele normative, ci și la interpretarea acestora. Cu privire la interpretarea actelor normative nu se face însă nici o distincție. În absența distincțiilor textul acoperă nu numai interpretările oficiale ale actelor normative, realizate de autorități cu putere legislativă sau de instanțe judecătorești prin recursuri în interesul legii, ci și interpretări neoficiale, realizate de orice persoană. Rezultă deci, pornind de la această ultimă afirmație, că prevederea contractuală de la art. 10.1 din Condițiile generale ar permite băncii să stabilească o serie de costuri suplimentare în sarcina consumatorului, invocând o modificare de interpretare (în opinia sa), a unui act normativ, chiar nemodificat. În plus, este de observat că art. 10.1 se referă exclusiv la posibilitatea băncii de a interpreta actele normative, nu și la posibilitatea similară a consumatorului. Aceasta întrucât art. 10.1 trebuie privit în corelație cu art. 10.2 din Condițiile generale care, descriind procedura aplicabilă în cazul în care apare o modificare a actelor normative sau a interpretării acestora, stabilește ca subiect (în sensul de persoană care aplică procedura descrisă) exclusiv banca. Rezultă astfel că prevederile menționate la I 4 j) constituie o clauză care cuprinde prevederi în legătură cu care există un drept exclusiv de interpretare în favoarea Băncii.

II. Constatarea nulității absolute a clauzelor de la 1.1. — 1.4. se impune, ca sancțiune a caracterului abuziv al acestor clauze.

Într-adevăr, conform art. 5 din C.civ., nu se poate deroga prin convenții sau dispoziții particulare de la legile care interesează ordinea publică și bunele moravuri. Din cele arătate la punctele I.1.-I.4 ale prezentei acțiuni, contractele de credit au fost încheiate cu nesocotirea normelor care interesează ordinea publică. În acest sens, au fost nesocotite prevederile legale în materia protecției consumatorilor, norme ce protejează ordinea publică.

Conform notei de fundamentare a Legii nr. 296/2004 privind Codul Consumului, acest act normativ are drept scop crearea unui „cadru general cu privire la drepturile și obligațiile consumatorilor împotriva riscurilor de a achiziționa un produs sau serviciu care să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile ori interesele legitime”. Evident că aceste valori interesează ordinea publică. De altfel, aceste norme sunt menite a proteja și morala și bunele moravuri, întrucât scopul moderat al acestora este de a preîntâmpina sau a corecta abuzurile ori neglijența comercianților. Consumatorii sunt parteneri contractuali ai comercianților care nu dispun nici de cunoștințele, nici de forța economică a comercianților pentru a trata contractele lor de pe poziții egale cu comercianții.

Un argument în plus în susținerea faptului că legislația protecției consumatorilor ocrotește ordinea publică reiese din prevederile Legii nr. 193/2000 care, la capitolul privitor la sancțiuni, reglementează răspunderea contravențională a comerciantului pentru nerespectarea normelor relative la protecția consumatorilor (art. 16).

Ca sancțiune juridică civilă, nulitatea îndeplinește o funcție preventivă, pentru că părțile, știind că actul lor va fi lipsit de efecte dacă nu respectă cerințele legii, vor fi diligente să-1 încheie cu respectarea tuturor condițiilor legale de validitate; o funcție represivă, sancționând încălcarea săvârșită și o funcție reparatorie prin care se asigură, pe de o parte, restabilirea ordinii de drept încălcate, iar pe de altă parte, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea sancționată și, uneori, adaptarea sau refacerea actului juridic prin înlocuirea de drept a clauzei ilegale cu clauza conformă dispoziției legale imperative.

Cu privire la cererea de repunere a părților în situația anterioară și obligarea pârâtei la restituirea către reclamanți a sumelor plătite nedatorat în baza clauzelor arătate la pct. 1.1.-1.4, clauze ce vor fi fost declarate abuzive reclamanții au precizat că principiul restituito in integrum impune ca tot ceea ce s-a executat în temeiul unui act juridic inexistent sau lovit de nulitate să fie restituit. Acest principiu decurge din cel al retroactivității efectelor nulității; numai prin revenirea la situația anterioară emiterii actului nul, părții vătămate îi este reparat întreg prejudiciul.

Temeiul restituirii prestațiilor efectuate în executarea unui act lovit de nulitate îl constituie și un alt principiu fundamental al dreptului, acela care interzice îmbogățirea unei persoane în dauna alteia fără o cauză legitimă. Odată dispărută cauza legitimă, ca efect al pronunțării nulității absolute, rezultă că toate prestațiile executate în temeiul clauzelor nule trebuie întoarse. Prin urmare se solicită instanței să dispună obligarea pârâtei la plata către reclamanți a tuturor sumelor percepute ilegal în temeiul clauzelor contractuale nule absolut.

Au precizat reclamanții că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 112 alin. 1 pct. 3 și art. 379 alin. 4 din C.proc.civ., respectiv sumele solicitate cu caracter subsidiar capătului principal de cerere reprezentat de constatarea caracterului abuziv al clauzelor arătate, sunt certe, lichide și exigibile. Nu este necesară precizarea cuantumului sumelor solicitate, având în vedere dispozițiile art. 379 din C.proc.civ., care prevede că o creanță este certă, lichidă și exigibilă chiar și atunci când constă în sumă nelămurită, lichidarea urmând a se face în faza de executare a hotărârii. Pretențiile reclamanților sunt determinabile, cuantumul acestora putând fi determinat cu exactitate ulterior stabilirii dreptului reclamanților.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 4 din Legea nr.193/2000 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, art. 78 din Codul

consumului (Legea nr.296/2004), art. 2 din OG nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, art. 111 C.proc.civ.

La data de 12.12.2011 pârâta SC Volksbank România SA a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat:

(1) Din punct de vedere procedural:

a) Admiterea excepției inadmisibilității și respingerea acțiunii în constatare ca inadmisibilă,

b) Admiterea excepției nulității cererii de chemare în judecată pentru lipsa determinării obiectului,

c) În subsidiar, admiterea cererii de obligare a reclamantilor să precizeze obiectul cererii de chemare în judecată,

(2) Pe fond, respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată,

(3) Obligarea reclamantilor la plata cheltuielilor de judecată

Cu privire la EXCEPȚIA DE INADMISIBILITATE A CERERII DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ, FAȚĂ DE POSIBILITATEA RECLAMANTULUI DE A CERE REALIZAREA DREPTULUI pârâta a invocat prevederile art. 111 C.proc.civ.: „Partea care are interes poate să facă cerere pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept. Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului”.

Printr-o cerere întemeiată pe art. 111 C.proc.civ., reclamantul solicită instanței numai să constate existența unui drept subiectiv al său sau inexistența unui drept subiectiv al pârâtului împotriva sa, mai precis reclamantul solicită constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic concret.

Caracteristica esențială a unei cereri în constatare este aceea că are un caracter subsidiar față de cererea în realizare. Prin urmare, în cazul în care instanța de judecată este investită cu o cerere în constatare, în condițiile în care reclamantul avea posibilitatea să ceară realizarea dreptului, urmează ca instanța să respingă această cerere ca inadmisibilă.

Conform petiției cererii de chemare în judecată formulate de reclamant, aceștia solicită instanței de judecată să constate caracterul abuziv al clauzelor indicate și să constate nulitatea absolută a acestora, iar, ca o consecință a nulității, Banca să restituie sumele plătite de consumatori în temeiul acestor clauze.

Astfel, sub aspect procesual, reclamantii solicită, în principal constatarea caracterului abuziv al clauzelor, cu consecința constatării nulității acestora, și accesoriu, restituirea prestațiilor efectuate în temeiul clauzelor respective (capăt de cerere care va fi soluționat în fond numai în măsura în care se va admite capătul de cerere principal).

Totodată, reclamantii își întemeiază cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 111 C.proc.civ, înțelegând astfel să investească instanța cu o cerere în constatare prin care pretind instanței numai „constatarea” inexistenței unui drept subiectiv al Băncii împotriva acestora.

Or, în speță, reclamantii au posibilitatea de a cere chiar realizarea dreptului dedus judecării.

Astfel, în privința primului capăt de cerere, constatarea caracterului abuziv al clauzelor indicate, acesta trebuie respins ca fiind inadmisibil, în condițiile în care reclamantii au la dispoziție o acțiune în declararea nulității clauzelor pretins abuzive.

În ceea ce privește al doilea capăt de cerere, astfel cum este formulat de reclamant, constatarea nulității clauzelor pretins abuzive, și acesta trebuie respins ca fiind inadmisibil. Astfel, este greșită concepția reclamantilor, potrivit căreia, nulitatea absolută a clauzelor se constată de către instanța de judecată. Astfel, așa cum a fost precizat în doctrină, indiferent de felul nulității, nu există nulități de drept, instanța fiind chemată să verifice existența sau inexistența unei cauze de nulitate, iar, dacă se impune, va pronunța nulitatea, deci va anula actul juridic sau clauza respectivă.

Potrivit doctrinei și jurisprudenței, cererea prin care se solicită declararea nulității absolute a unui act juridic sau a unei clauze este o cerere în realizare, iar nu o cerere în constatare întemeiată pe dispozițiile art. 111 C.proc.civ.

Mai mult, din punct de vedere legislativ, legea nr. 193/2000, temeiul cererii de chemare în judecată spune în mod expres că persoanele vătămate de contractele de credit se pot adresa instanței judecătorești în baza Codului civil. Or, sub acest aspect, nulitatea este o acțiune în realizare și nu o acțiune în constatare.

În consecință, reclamantii având posibilitatea de a formula o cerere în realizarea dreptului lor, și anume, cererea în declararea nulității, cererea în constatare, astfel cum a fost formulată de aceștia, trebuie respinsă ca inadmisibilă. Prin urmare, și cererea accesorie privind restituirea prestațiilor va fi respinsă ca lipsită de obiect.

EXCEPȚIA NULITĂȚII CERERII DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Pentru ca instanța de judecată să fie legal investită cu soluționarea unei cereri de chemare în judecată, literatura de specialitate a reținut din coroborarea textelor de lege aplicabile necesitatea existenței a trei elemente esențiale ale acțiunii civile, respectiv, un element subiectiv (părțile) și două elemente obiective (obiectul și cauza).

Importanța stabilirii acestor elemente în mod concret prin cererea de chemare în judecată este evidentă, aceasta reprezentând actul procedural cu care instanța este investită să soluționeze o anumită pretenție. Astfel, în raport de pretenția dedusă judecătii, prin urmare, în raport de obiectul și de cauza cererii introductive de instanță, judecătorul, la rândul său urmează să se pronunțe în dispozitivul hotărârii.

Mai mult, în raport de elementele, cel subiectiv și cele obiective, mai sus numite, ale acțiunii se va putea aprecia pe viitor asupra unei eventuale autorități de lucru judecat. Totodată, judecătorul va fi „ținut” în pronunțarea unei hotărâri de obiectul determinat prin cererea de chemare în judecată în întinderea stabilită tot prin cuprinsul cererii, acesta neputând depăși limitele judecătii determinate de părți, în sensul ne eat judex ultra petita partium.

Toate aceste elemente sunt expres determinate în cuprinsul art. 112 C. proc. civ. alin. (3), respectiv 7203 alin. (1) și sunt aplicabile în speța dedusă judecătii. Sarcina determinării obiectului cererii nu poate fi suplinită de judecătorul cauzei nici în virtutea rolului său activ, determinarea obiectului ținând, exclusiv, de principiul disponibilității părților. Obligația determinării în concret a obiectului cererii de chemare în judecată îi incumbă în exclusivitate reclamantului, judecătorul cauzei neputându-se substitui acestuia pentru a stabili el cuantumul. Pârâțul, cu atât mai puțin, poate fi ținut să calculeze în concret, ceea ce reclamantul, în comoditatea sau nepriceperea sa este obligat să facă.

Prin cererea de chemare în judecată, capătul III de cerere, Reclamantii solicită instanței restituirea sumelor plătite nedatorat în temeiul clauzelor abuzive,

fără însă a se preciza care este valoarea acestor sume și modul de calcul al acestora, pentru ca astfel instanța să poată verifica susținerile reclamantilor și fără a indica înscrisurile corespunzătoare în conformitate cu dispozițiile art. 720 alin. (1) lit. (c)

În plus, prin capătul I.1.b de cerere și, respectiv, capătul II de cerere, reclamantii solicită să se constate caracterul abuziv al clauzelor din actele adiționale, notificările sau comunicările care au modificat rata dobânzii sau tipul acesteia din fixă în variabilă, fără însă a preciza care sunt aceste clauze, notificări, comunicări.

De asemenea, deși în petitul cererii de chemare în judecată, reclamantii solicită numai constatarea caracterului abuziv al clauzelor indicate, constatarea nulității acestora și restituirea sumelor, ca o consecință a nulității, în considerentele cererii de chemare în judecată solicită și invocă argumente ce sunt legate de aspecte de executare a contractului. Or, judecătorul este ținut de ceea ce pretind reclamantii prin petitul cererii de chemare în judecată. Reclamantii trebuie astfel să-și precizeze cererea de chemare în judecată, precizând obiectul exact al acesteia, pentru a da posibilitatea judecătorului să pronunțe o hotărâre valabilă, nesusceptibilă de desființare și a da posibilitatea pârâtului să-și pregătească apărarea, în virtutea principiului egalității de arme.

Capătul III al cererii de chemare în judecată nu precizează valoarea sumelor solicitate pentru fiecare reclamant și nu indică criteriile folosite în determinarea acestei valori, condiție esențială a cererii de chemare în judecată în conformitate cu prevederile art. 112 pct. 3 și art. 133 C.proc.civ., necesară a fi îndeplinită pentru o bună administrare a justiției, realizarea unei judecați valabile și pronunțarea unei hotărâri judecătorești legale și temeinice nesusceptibile de desființare prin exercitarea unei cai de atac.

În lipsa acestor precizări se impune declararea nulității cererii de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor art. 133 C.proc.civ., în principal, și a art. 105 alin. 2, în subsidiar, pentru următoarele motive:

(ii) există o încălcare a dispozițiilor art. 112 alin. 3 care impune, ca și condiție esențială a cererii de chemare în judecată, existența obiectului cererii și valorii lui;

(iii) în lipsa acestor precizări privind valoarea obiectului și criteriile folosite în determinarea acestei valori, pârâta se află în imposibilitate de a exercita dreptul efectiv la apărare;

(iv) prejudiciul procesual arătat mai sus nu poate fi înlăturat prin alta modalitate întrucât, necunoscând exact obiectul cererii reclamantilor, pârâta se află în imposibilitate absolută de a exercita dreptul de apărare.

Indicarea valorii sumelor solicitate pentru fiecare reclamant în parte este necesară și pentru aprecierea competenței instanței de judecată. Astfel unul din elementele esențiale de apreciere a condiției ca instanța de judecată să fie legal investită cu soluționarea unei cereri este reprezentat de valoarea obiectului cererii de chemare în judecată. Or, în lipsa precizării valorii, acest control nu poate fi făcut, lipsind Subscrisa de dreptul său efectiv la apărare și creând riscul pronunțării unei hotărâri de către o instanță incompetentă material.

Potrivit Deciziei nr. 32 din 9 iunie 2008, pronunțate de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în recursul în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1 pct. 1, art.2 pct. 1 lit. a și b și art. 2821 alin. 1 C. Proc. Civ., s-a decis că aceste texte de lege se interpretează în sensul că în vederea determinării competenței materiale de soluționare în primă instanță și în căile de atac, sunt evaluabile în bani litigiile civile și comerciale având ca obiect

constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial, constarea nulității, anularea, rezoluțiunea, rezilierea unor acte juridice privind drepturi patrimoniale, indiferent dacă este formulat petitul accesoriu privind restabilirea situației anterioare.

Prin urmare, având în vedere că reclamanții solicită constatarea nulității parțiale a contractelor, valoarea litigiului trebuie raportată la valoarea acestor clauze a căror nulitate se cere.

De asemenea, în cazul pronunțării unei hotărâri defavorabile pârâtei, aceasta trebuie să identifice în mod exact pentru fiecare reclamant dintre cei șapte sute șaptesprezece, care este suma care se impune a fi restituită, practica judiciară fiind în acest sens.

În caz contrar se poate ajunge la grave erori judiciare.

Mai mult, astfel cum s-a statuat în recursul în interesul legii nr. 20 din 21.09.2009 „admiterea unor acțiuni, în condițiile în care dispozitivul sentinței nu ar identifica, pentru că nu are cum, suma la care urmează a fi obligată autoritatea pârâtă, ar presupune pronunțarea unor hotărâri judecătorești nesusceptibile de executare, de natură a reprezenta o încălcare a art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, cu referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a reținut că dreptul de a apela la o instanță ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să fie ineficientă în detrimentul unei părți (Imobiliara Saffi împotriva Italiei -1999, paragraful 63; Dorneanu împotriva României - 2007, paragraful 32)”-

A mai precizat pârâta că cererea de chemare în judecată nu precizează care sunt clauzele pretins abuzive din actele adiționale la contracte, notificări sau comunicări .

Prin cererea de chemare în judecată, capetele I.1.b și II, reclamanții solicită constatarea caracterului abuziv al clauzelor indicate generic și declararea nulității acestora.

Or, reclamantului îi incumbă obligația de a identifica expres și în mod cert aceste clauze și actele în care acestea sunt conținute, pe de-o parte, pentru a da posibilitatea judecătorului de a aprecia caracterul abuziv al acestora și eventuala sancțiune care s-ar aplica, în felul acesta dându-se posibilitatea de a pronunța o hotărâre legală și, pe de altă parte, pentru a da posibilitatea pârâtei de a-și formula apărarea.

Referirea reclamanților în mod generic la punctul I.i.b din cererea de chemare în judecată la acte adiționale sau modificări prin care a fost modificată rata dobânzii, fără a indica în concret, în cazul fiecărui reclamant în parte care a fost modificarea, actele prin care a intervenit, elementele de apreciere în fiecare caz în parte, nu este suficientă din punctul de vedere al exigențelor impuse de art. 112 pct. 3 C.proc.civ.

Prin petitul cererii de chemare în judecată se supune judecății pretenția concretă a reclamanților și prezintă un important interes practic, fixând limitele judecății, mai precis, instanța este obligată să hotărască numai asupra celor ce formează obiectul pricinii deduse judecății, și interesând puterea de lucru judecat.

Reclamanții au solicitat prin cererea de chemare în judecată exclusiv constatarea caracterului abuziv al clauzelor indicate, constatarea nulității acestora și restituirea sumelor. Cu toate acestea, în considerentele cererii, la punctul I.i.b (pag. 15), Reclamanții invocă argumente relative la modul de executare a

contractului, contestând modul în care s-a realizat modificarea dobânzii de către Bancă.

Or, neexecutarea culpabilă a obligațiilor contractuale or executarea necorespunzătoare a acestora reprezintă temei pentru angajarea răspunderii civile contractuale, temei total diferit față de cel precizat în petitul cererii de chemare în judecată, ce nu creează decât confuzie cu privire la obiectul exact al cererii reclamantilor. Rezilierea/Rezoluțiunea contractelor de credit se diferențiază de nulitatea acestora, cu toate că din perspectiva efectelor există oarecare asemănări între cele două instituții juridice.

Precizarea exactă a obiectului cererii de chemare în judecată, în sensul că Reclamantii trebuie să arate dacă înțeleg să invoce nulitatea sau neexecutarea Contractelor sau ambele, este necesară și din perspectiva altor instituții juridice incidente, cum ar fi prescripția.

Astfel, în ceea ce privește răspunderea civilă contractuală, prescripția extinctivă începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia ori putea să cunoască paguba și pe cel care răspunde de ea. Or, față de această regulă, instanța de judecată va trebui să aprecieze în concret, față de fiecare reclamant, dacă a interveni prescripția dreptului acestuia de a pretinde neexecutarea obligațiilor contractuale. Această apreciere se corelează astfel și cu necesitatea de a preciza în mod exact care sunt actele adiționale, modificările care au determinat neexecutarea corespunzătoare a Contractelor.

Pârâta a solicitat prin întâmpinare obligarea reclamantilor să își precizeze obiectul cererii și valoarea lui.

În măsura în care instanța va considera că lipsa obiectului și valorii obiectului nu poate determina anularea cererii de chemare în judecată în baza art. 133 alin. 1 C.proc.civ, s-a solicitat instanței să analizeze și să pună în vedere reclamantilor să precizeze obiectul cererii lor de chemare în judecată, sub sancțiunea art. 1551 C.proc.civ, obligându-i, să indice: quantumul sumelor a căror restituire se solicită și modul de calcul al acestora; clauzele pretins abuzive din actele adiționale la Contracte, notificări sau comunicări; dacă înțeleg să invoce nulitatea clauzelor sau neexecutarea obligațiilor contractuale sau ambele.

Pe fondul cauzei pârâta a arătat că la nivel comunitar, ceea ce este în centrul atenției nu este urmărirea unui anume deziderat populist sau consumatorist, ci a unui just echilibru între comercianți și consumatori.

Prin analiza specificității contractelor încheiate de către Bancă cu Reclamantii, instanța va constata că aceștia din urmă nu se află într-o poziție de inferioritate, ci, din contră, dețin un avantaj considerabil constând în libertatea de a alege în deplină cunoștință a solvabilității și întinderii obligațiilor celeilalte părți.

Posibilitatea consumatorilor de a cunoaște o gamă variată de oferte și de a accesa informații cu privire la persoana ofertantului și, mai ales, aceea de a primi dreptul contractual, de cele mai multe ori, o dată cu semnarea contractului (neexistând nici un risc de neexecutare din partea Băncii), reprezintă un avantaj al acestuia față de Banca care nu poate cunoaște la data încheierii contractului niciuna dintre aceste date și care își asumă riscul nerecuperării sumelor împrumutate și a câștigurilor preconizate.

Aceste diferențe dintre posibilitățile de informare ale celor două părți au condus la crearea unor reguli care să faciliteze încheierea acestor raporturi contractuale. Acest cadrul legislativ nu are rolul de limita conținutul produselor bancare comercializate (acest rol revenindu-i Băncii Naționale prin mijloacele

propriu de reglementare) sau de a interzice în mod expres vreo clauză contractuală, ci veghează ca modul în care contractele se încheie să corespundă intenției reale a celor două părți.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantii solicită constatarea nulității absolute parțiale a contractelor de credit pe care fiecare dintre ei le-au încheiat cu Banca („Convenția de Credit” sau „Contractele”), plecând, în principal, de la prevederile Legii 193/2000 și ale OUG 50/2010, în forma acesteia înainte de modificările aduse de Legea 288/2010.

Reclamantii atrag atenția asupra presupusului caracter abuziv al diferitelor clauze existente în Contracte, plecând de la o premisă care nu face obiectul vreunei argumentări, dar care este subliniată ca fiind sursa tuturor presupuselor abuzuri ale Băncii: caracterul preformulat la Contractelor. Din această caracteristică, Reclamantii trag cele mai diverse concluzii, considerând în primul rând că acest aspect le creează o situație de triplă inferioritate.

Această premisă însă nu este de natură a atrage nicio repercusiune asupra caracterului clauzelor unui contract sau, în general, asupra stării de inferioritate a consumatorilor.

Reclamantii, prin invocarea celor trei inferiorități, susțin faptul că Banca nu a abordat raporturile juridice din perspectiva civilă, ci dintr-una comercială. Reclamantii par a susține că singura abordare care ar fi fost corespunzătoare legii ar fi cea în care fiecare produs bancar este discutat și negociat din punct de vedere tehnic, economic și juridic, în lipsa unei astfel de negocieri, Banca profitând de inferioritatea lor.

Însă, întreaga argumentație emoțională și juridică a acestora, din care s-ar deduce că Reclamantii se consideră incapabili să înțeleagă resorturile economice care stau în spatele Contractelor, este necorespunzătoare realității și nu implică o superioritate din partea celuilalt cocontractant. Dacă una dintre părți se simte inferioară, din mai multe puncte de vedere, nu înseamnă că cealaltă parte acționează cu superioritate față de prima, această senzație putând fi autogenerată chiar de existența unui complex al inferiorității.

Analiza celor trei factori de inferioritate invocați de Reclamantii nu face decât să reliefeze instanței faptul că se consideră că ar exista o inerție în baza căreia acționează consumatorii deși, în realitate, nici unul dintre cele trei elemente ale inferiorității nu înlătură libertatea de a angaja raporturi comerciale, după bunul plac al consumatorului și nu atrag abuzul presupusei superiorități a Băncii:

Faptul că un consumator nu cunoaște toate detaliile tehnice ale serviciilor pe care le achiziționează nu este de natură să influențeze cunoașterea de către consumator a așteptărilor pe care le are de la produsul sau serviciul respectiv. Ceea ce însă nu poate fi considerat necunoscut de către consumator, fiind chiar scopul urmărit de acesta, este rezultatul, modul în care produsul sau serviciul respectiv satisface nevoia consumatorului. Prin urmare această presupusă inferioritate nu are nicio influență asupra încheierii contractelor.

- Forța economică a profesioniștilor este irelevantă în fața libertății și autonomiei de voință a consumatorilor. Indiferent dacă este vorba de o bancă extrem de mare, sau de o cooperativă de credit înființată într-un cerc restrâns, libertatea de a contracta nu este și nu poate fi influențată de aceasta.

În realitate ceea ce Reclamantii numesc inferioritate economică, cuantificată în funcție de forța economică, este forța cu care ei înșiși pot să răspundă propriilor nevoi. Indiferent dacă este un magazin mic, fără forță economică, sau un mare

centru comercial, ceea ce îi creează o stare de inferioritate consumatorului este propria sa nevoie de consum. Pentru aceasta însă, nu poate fi considerată răspunzătoare Banca, care are posibilitatea economică de a oferi un anumit produs bancar.

- Presupusa inferioritate juridică ar consta, susțin Reclamanții, din privarea de orice posibilitate de negociere și din constrângerea de a adera la propunerile ce le sunt făcute. Afirmația Reclamanților conține un sâmbure de adevăr: profesioniștii comerțului le propun diverse produse, le transmit oferte de contracte. Însă de la transmiterea sau prezentarea unei propuneri și până la constrângerea de a o accepta, este cale lungă. Mai mult, în cazul Contractelor încheiate cu pârâta, Reclamanții au avut posibilitatea de a determina conținutul exact al clauzelor esențiale ale fiecărei Convenții de Credit.

Cele trei caracteristici ale inferiorității consumatorilor, identificate în cererea de chemare în judecată, nu sunt numai lipsite de relevanță în situația de față, dar și analizate dintr-o perspectivă limitată.

Despre inferioritatea unei anume categorii de consumatori nu se poate vorbi în termeni generali, abstracți, capacitatea fiecăruia de a înțelege raporturile comerciale în care intră trebuind a fi apreciată de la caz la caz. Chiar dacă s-ar considera un model abstract de consumator, acesta nu poate fi cel al consumatorului complet inconștient, ci cel al consumatorului mediu, noțiune autonomă a dreptului comunitar, caracterizat în jurisprudența CJUE ca fiind „suficient de bine informat și de atent, ținând seama de factori sociali, culturali și lingvistici.”

Libertatea contractuală alături de forța obligatorie a contractului și de efectul relativ al contractelor reprezintă corolare ale autonomiei de voință, noțiuni și principii extrem de caracterizate în ordinea de drept continentală. De aici s-a dedus că o persoană nu poate fi supusă niciunei alte legi decât aceea pe care și-a dat-o sieși, iar unica sursă a obligației contractuale este voința părților.

Consacrat prin dispozițiile art. 969 din Codul civil, principiul pacta sunt servanda își găsește justificarea în libertatea contractuală care se exprimă prin facultatea individului de a intra într-un raport contractual sau nu, de a alege persoana cu care contractează și de a stabili în mod liber, în acord cu cealaltă parte, conținutul contractului.

Cele trei componente ale voinței juridice sunt astfel: i) decizia de a intra într-un contract de credit, ii) decizia referitoare la cocontractant, deci alegerea debitorului și iii) stabilirea conținutului contractului.

În raporturile comerciale, ultimele două elemente ale voinței juridice se contopesc, deoarece fiecare profesionist, fiecare cocontractant nu comercializează decât un număr limitat de produse, pe care le produce în anumite condiții de serie și pe care nu le poate modifica substanțial în funcție de dezideratele fiecărui consumator. În cazuri particulare se pot negocia aspecte specifice, cum ar fi prețul, însă de cele mai multe ori, producția de masă, fie că e vorba de produse, fie că e vorba de servicii, pleacă tocmai de la ideea potrivit căreia consumatorul nu va alege decât acel comerciant care oferă exact produsul de care are nevoie.

Majoritatea contractelor încheiate de către un subiect de drept de-a lungul vieții sunt contracte preformulate. De la biletele de autobuz, la achiziționarea benzinei, de la cumpărăturile achiziționate din centre comerciale (în care consumatorul alege produsul cu prețul și caracteristicile predeterminate) până la încheierea contractelor de asistență juridică preformulate (de către Barou sau de

către casele de avocatură) și nenegociate individual cu fiecare Reclamant, și trecând prin contractele de achiziționare a unor autovehicule (în care există anumite elemente negociate), majoritatea raporturilor comerciale se derulează prin intermediul ofertelor de contractare care sunt acceptate fără rezerve de către cealaltă parte. În toate aceste contracte, de cele mai multe ori nu cunoaștem care sunt costurile exacte care formează prețul achitat, dar acceptăm rezultatul final ca fiind corespunzător așteptărilor noastre.

Acest tip de contracte s-au impus o dată cu accelerarea ritmului desfășurării activității comerciale. Specificitatea acestor contracte face trecerea de la raporturile civile, la raporturile comerciale, generate de o diviziune a muncii și caracterizate de repetitivitate.

De fapt, ceea ce numesc Reclamantii contract preformat nu este altceva decât o oferta de contract, acceptată de către cealaltă parte fără a formula o contraofertă. Acest mod de a încheia un contract este specific raporturilor comerciale, în care comerciantul nu poate răspunde în timp util la cerințele pieței, dacă nu-și formulează în mod clar oferta.

Formarea contractelor de credit, produse bancare ale pieței financiare, nu este străină de aceste reguli. Specificitatea acestora constă în faptul că produsul în sine (dreptul consumatorului de a primi și utiliza sumele de către Bancă) este greu de diferențiat de contractul prin care acesta este achiziționat (același înscris prevede și obligația consumatorului de a achita prețul folosinței banilor, precum și condițiile în care trebuie să returneze aceste sume).

Contractele de credit, ce înglobează diverse produse bancare, conțin, fără dar și poate, clauze preformulate, în sensul că principalele clauze ale acestora, care delimitează obiectul contractului și specificitatea produsului sunt detaliate în cuprinsul lui. O parte importantă a acestora reprezintă expresia reglementărilor Băncii Naționale a României, norme obligatorii pentru instituțiile de credit care își desfășoară activitatea în România.

În materia contractelor de credit, Avizul CESE stabilește că una dintre principalele soluții pentru crearea unei piețe transparente a creditelor este o și mai mare standardizare a produselor de credite.

În încercarea clarificării naturii juridice a clauzelor preformulate, s-a impus în unanimitate concepția care admite caracterul contractual al acestora. Astfel, deși odată cu demitizarea autonomiei de voință s-a diminuat și rolul manifestării de voință, totuși consimțământul rămâne criteriul contractului. Clauzele preformulate, la care aderă o parte, îndeplinesc criteriile acordului de voință, ca element definitoriu al raportului contractual. Chiar dacă nu se poate vorbi de o negociere propriu-zisă, negociere care nu este de esența contractului, diferitele manifestări de voință referitoare la o anumită formă tipizată sunt menite să nască tot atâtea contracte diferite, perfect valabile din punctul de vedere al exprimării consimțământului

Susținerea Reclamantilor conform căreia voința consumatorilor a fost grav viciată, este nu numai nefondată (Reclamantii nu detaliază care ar fi condițiile invocării erorii - viciu de consimțământ care ar fi îndeplinite și, mai mult, se contrazic susținând că această eroare ar atrage nulitatea absolută a clauzelor), dar apare ca fiind chiar tendențioasă în măsura în care fiecare Convenție de Credit conține o serie de condiții care au fost stabilite în mod direct împreună cu Reclamantii.

În contractele de credit de consum încheiate de pârâtă, asemănător majorității contractelor de credit existente în spațiul comunitar, există două mari părți ale instrumentum-ului: Condițiile Generale de Creditare și Condițiile Speciale. Ambele părți dau eficiență faptului că Banca tranzacționează produse aflate pe o piață reglementată unde limitele negocierii sunt în mod serios afectate de reglementările primare și secundare emise pentru standardizarea pieței financiare.

Condițiile Generale ale Contractului sunt aceleași pentru un anumit produs bancar și reprezintă o corpul comun care dă specificitate produsului bancar. Acestea sunt trimise spre aprobare la Banca Națională a României și definesc principalele caracteristici ale creditului acordat. Pe lângă acestea, detaliile specifice fiecărui contract de credit sunt stabilite de Bancă împreună cu fiecare client în cadrul Condițiilor Speciale.

Adeziunea vizează exclusiv clauzele preformulate cuprinse în Condițiile Generale. Odată cu agrearea acestora, clientul pârâtei a negociat cu aceasta elementele individuale consacrate în Condițiile speciale ca elemente esențiale ale contractului.

Concomitent cu adeziunea la condițiile generale, părțile configurează elementele individuale ale contractului, unele indicate sau alese de client și acceptate de bancă (tipul de depozit sau de credit, suma de bani depozitată sau împrumutată, perioada de depunere sau de creditare etc.)

Aceste considerente denotă faptul că există o diferență esențială între negocierea unui contract și personalizarea acestuia. Ceea ce Reclamanții solicită și ceea ce se impută pârâtei este faptul că nu s-au personalizat Condițiile Generale ale fiecărui credit acordat, în funcție de clientul respectiv. Însă, Banca a transmis, ca răspuns la cererea de ofertă inițiată de consumator, o ofertă ce cuprindea o serie de elemente stabile, fixe, care formează însăși structura produsului și o altă serie de elemente care se puteau adapta la nevoile și necesitățile fiecărui cocontractant.

Această modalitate de încheiere a Contractelor respectă obligațiile legale instituite de legislația protecției consumatorilor. Legislația protecției consumatorilor nu are ca scop încurajarea unei atitudini pasive a consumatorilor, aceștia având obligația de a-și forma un bagaj minim de cunoștințe referitoare la contractele pe care doresc să le încheie.

Atitudinea consumatorului, aflat în situația de a lua o decizie comercială, trebuie raportată la un consumator mediu, care apreciază cu privire la ..oportunitatea, modalitățile și condițiile cu privire la cumpărarea unui produs, efectuarea unei plăți integrale sau parțiale pentru un produs, păstrarea sau renunțarea la un produs sau exercitarea unui drept contractual în raport cu produsul; o astfel de decizie determină consumatorul să acționeze sau nu" (Art. 2 lit. k din Directiva 2005/29 referitoare la practicile neloiale)

Legea nr. 193/2000 prevede la art. 1 alin. (1) cu titlu de principiu că: „Orice contract încheiat între comercianți și consumatori pentru vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii va cuprinde clauze contractuale clare, fără echivoc, pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoștințe de specialitate.”iar alin. 3 al aceluiași articol dispune: „Se interzice comercianților stipularea de clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii”

Prin urmare art. 1 al Legii prevede cele două obligații ce incumbă comercianților și implicit Subscrisei în contractarea cu consumatorii: (a) obligația pozitivă de transparență și (b) cea negativă de a nu stipula clauze abuzive.

4.1 Obligația de transparență

Această obligație vizează reglementarea de clauze contractuale clare, fără echivoc pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoștințe de specialitate. În acest sens doctrina a reținut faptul că dispozițiile contractuale trebuie să fie redactate într-un mod clar și inteligibil, fizic accesibile consumatorului, să primească accentul corespunzător importanței lor prin raportare la locul în contract unde sunt plasate, și să fie lizibile.

Această obligație nu trebuie însă absolutizată. Banca nu devine un reprezentant al consumatorului care încheie un contract cu sine însuși, ci are rolul de a pune la dispoziție informațiile specifice de bază și de a furniza informații suplimentare în situațiile în care acest lucru este solicitat.

Prin Rezoluția Parlamentului European din 18 Noiembrie 2008 se atrage atenția factorilor de decizie naționali și comunitari asupra importanței creării unui cadru instituționalizat de informare și educare financiară a consumatorilor. În cuprinsul acestei rezoluții se subliniază că:

„10. recunoaște rolul important al sectorului privat și, în special, al instituțiilor financiare, în asigurarea consumatorilor cu informații privind serviciile financiare; subliniază totuși că educația financiară ar trebui să fie corectă, echidistantă și transparentă, astfel încât să servească intereselor consumatorului, și că trebuie să se deosebească în mod clar de consilierea comercială sau de publicitate...;

13. recomandă ca programele în materie de educație financiară să se axeze pe aspecte importante ce țin de planificarea vieții, cum ar fi aspectele de bază legate de economii, datorii, asigurări și pensii;”

Prin urmare, rolul și sarcina educației consumatorilor nu cade exclusiv pe umerii comercianților, care nu se pot substitui educatorilor financiari ai întregii populații. În Rezoluția menționată mai sus, Parlamentul European menționează chiar faptul că „încurajează statele membre să includă educația financiară în programa generală a ciclului primar și secundar elaborată de instituțiile competente, menită să dezvolte competențele necesare în viața de zi cu zi, și să organizeze cursuri sistematice pentru profesori, în acest domeniu;”

Din aceste extrase reiese că obligația de transparență a clauzelor contractuale nu trebuie interpretată ca o obligație de educare a consumatorilor cu privire la contractele ce urmează a fi încheiate. Nu trebuie confundată obligația de transparență cu obligația Băncii de consiliere comercială. Banca nu are posibilitatea de a interveni în luarea deciziei comerciale a consumatorului, ci are exclusiv obligația de a furniza informațiile semnificative luării acestei decizii. Art. 7 din Directiva 2005/29 prevede în mod explicit care sunt condițiile în care omiterea unei informații semnificative este considerată neloială, și subliniază faptul că cel care trebuie să ia decizia este consumatorul mediu.

Din punctul de vedere al structurării instrumentum-ului, împărțirea Contractelor în cele două secțiuni cea a Condițiilor speciale și cea a Condițiilor generale, denotă o atenție deosebită acordată de către Bancă transparenței contractuale.

În Condițiile Speciale sunt cuprinse, într-un limbaj clar și explicit, clauzele principale referitoare la obiectul contractului, respectiv prețul creditului format din dobânda anuală și spezele contractuale, tipurile de comisioane percepute și cuantumurile acestora.

Comprehensibilitatea clauzelor contractuale urmează a fi raportată la rândul său la posibilitatea de înțelegere a omului obișnuit, astfel încât comerciantul în genere și pârâta în cazul particular să fim la rândul nostru la adăpost de abuzuri, de această dată din partea consumatorului oportunist. Soluțiile practice ale Curții de Casație din Franța au dat naștere la afirmații conform cărora: „transparența de cristal nu trebuie să se transforme într-o „transparență de șicană”

4.2 Obligația de a nu stipula abuziv clauze

Aceasta este reglementată prin art. 1 și explicată prin art. 4 din Legea nr. 193/2000, după cum urmează:

„(1) O clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. (2) O clauză contractuală va fi considerată ca nefiind negociată direct cu consumatorul dacă aceasta a fost stabilită fără a da posibilitate consumatorului să influențeze natura ei, cum ar fi contractele standard preformulate sau condițiile generale de vânzare practicate de comercianți pe piața produsului sau serviciului respectiv”.

Textele mai sus citate stabilesc criteriile generale în conformitate cu care se va cerceta caracterului abuziv al clauzelor contractuale. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cumulativ o clauză pentru a fi considerată abuzivă sunt:

- (a) să nu se refere la obiectul principal al contractului (art. 4 pct. 6 din Legea 193/2000)
- (b) să nu fi fost negociată,
- (c) să creeze un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților ca o consecință a lipsei de negociere
- (d) Dezechilibrul creat să fie contrar bunei-credințe

Atât Legea 193/2000, cât și Directiva 93/13, pe care prima o implementează, nu reprezintă instrumente prin care se interzice încheierea de contracte tip, standard, cu clauze preformulate sau de adeziune. Singura consecință pe care aceste norme o acordă caracterului preformat al unor clauze este pe tărâm probator, creându-se o prezumție relativă a lipsei negocierii în cazul contractelor preformulate. Rațiunea ambelor acte este aceea de a preveni o atitudine a comercianților care ar putea profita de preformulări contractuale pentru a obține avantaje dezechilibrate, prin oferirea posibilității consumatorilor să conteste modul în care au fost introduse unele clauze în cuprinsul contractelor, și eventualele efecte abuzive ale acestora asupra lor.

Prin urmare, Legea 193/2000 nu interzice nicio clauză, ci prevede criteriile pe care trebuie să le îndeplinească o clauză pentru a nu produce efecte abuzive. Nu se interzice un anumit conținut, ci o anumită modalitate de stabilire a aceluși conținut.

În completarea criteriilor, legea cuprinde, după modelul ad litteram al Directivei 93/13 o listă gri conținând clauze care pot fi considerate ca abuzive, dar în aprecierea cazului concret pot să apară și ca nefiind abuzive.

Într-un atare context determinat de flexibilitatea și particularitatea fiecărei situații de fapt în parte, se impune aprecierea caracterului abuziv al clauzelor în funcție de criteriile legii și nu de un anumit exemplu.

4.3 Caracterizarea generală a condițiilor prevăzute de legislația comunitară și de cea națională pentru aprecierea caracterului abuziv al unei clauze

4.3.1 Clauza nu trebuie să se asocieze cu obiectul Contractelor, inclusiv prețul prevăzut de acesta

Plecând de la dispozițiile art. 4 pct. 2 din Directiva 93/13, Legea 193/2000 a prevăzut că „Evaluarea naturii abuzive a clauzelor nu se asociază nici cu definirea obiectului principal al contractului, nici cu calitatea de a satisface cerințele de preț și de plată, pe de o parte, nici cu produsele și serviciile oferite în schimb, pe de altă parte, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate într-un limbaj ușor inteligibil.”

Această prevedere reprezintă transpunerea art. 4 al Directivei nr. 93/13 care exclude prin alin. (2), clauzele privind obiectul și prețul contractului de la controlul caracterului abuziv, după cum urmează: „(2) Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor nu privește nici definirea obiectului contractului, nici caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate în mod clar și inteligibil”.

Acest articol a fost detaliat de Considerentul 19 al Directivei 93/13, în sensul care specifică: „...în sensul prezentei directive, aprecierea caracterului abuziv nu se efectuează asupra clauzelor care descriu obiectul principal al contractului, nici asupra raportului calitate/ preț al bunurilor sau serviciilor furnizate;...acestea pot fi însă luate în calcul la aprecierea caracterului abuziv al altor clauze...”.

Conform art. 3 litera g) și i) din Directiva 2008/48, Dobânda anuală efectivă („DAE”) reprezintă costul total al creditului care este format din „toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de creditor...”.

Prin urmare, clauzele referitoare la dobândă, la comisioane sau la costuri, fie că acestea din urmă sunt percepute la termen sau anticipat, sunt elemente care formează costul total al creditului. Acest cost, împreună cu marja de profit (reliefață de o fracțiune din rata dobânzii) a Băncii, formează prețul contractului de credit, acesta din urmă reprezentând componenta esențială a obiectului contractului de credit de consum.

Netranspunerea acestor prevederi în dreptul intern a fost sancționată de către CJUE în Decizia Comisia c. Regatul Olandei din 10 mai 2001 (C-144/99), prin care CJUE a statuat în sensul în care „neadoptarea legislației naționale, actelor și măsurilor normative și administrative necesare pentru transpunerea integrală a dispozițiilor art. 4 alin. 2 și 5 din Directiva 93/13, reprezintă o încălcare a obligațiilor din această Directivă de către Regatul Olandei”- par. 22. Din considerentele acestei decizii reiese faptul că, în opinia CJUE este necesară o aplicare unitară a prevederilor acestui articol, atât la nivelul legislativ-normativ, cât și la cel judiciar.

Dacă în cauza referitoare la Regatul Olandei, o jurisprudență constantă care face aplicarea art. 4 alin. 2 nu este suficientă pentru a fi considerată o transpunere efectivă în lipsa unei dispoziții legislative exprese, nici în România nu se va putea considera că acest articol este implementat corespunzător cu principiul securității juridice, în măsura în care, deși legislația a preluat prevederile articolului, instanțele judecătorești procedează la analiza caracterului abuziv al unor clauze care fac parte din obiectul contractului.

Concluzionând că rata dobânzii împreună cu comisioanele și celelalte costuri aferente sunt elemente ale obiectului principal al Contractelor, instanța de fond va

aplica prevederile Legii 193/2000, și va elimina din cadrul controlului unui eventual caracter abuziv, acele clauze care se referă la componente sau caracteristici ale DAE.

4.3.2 Clauzele invocate de către Reclamanți au fost negociate

Instanța nu trebuie să facă aceeași confuzie care i-a determinat pe Reclamanți să acționeze împotriva Subscrisei: preformulat nu este echivalent cu superioritate sau cu lipsă negociere.

Singura consecință pe care Legea 193/2000 o atribuie caracterului preformulat al anumitor clauze este instituirea unei prezumții relative relative la lipsa de negociere. Această prezumție de lipsă a negocierii de la care pleacă prevederile Legii 193/2000 are în vedere exclusiv acele contracte în care nu există nicio clauză pe care consumatorul să o poată negocia.

În situația Contractelor, din administrarea ansamblului probator, rezultă că, pe de o parte, clauzele invocate de către Reclamanți nu sunt clauze preformulate și, pe de altă parte, conținutul lor a fost stabilit de comun acord între Părți.

Din specificitatea modului de formare al contractelor prin care pârâta comercializează produsele bancare, reiese faptul că fiecare Convenție de Credit este formată din Condiții Generale și Condiții Speciale.

La momentul contractării, Reclamanților le-a fost remis Contractul de Credit în integralitatea sa, atât Condițiile Speciale ce urmau a fi stabilite, precum și Condițiile Generale, acestea din urmă făcând parte integrantă din contract nu doar sub aspect reglementar dar și din punctul de vedere al instrumentum-ului.

Majoritatea clauzelor pe care Reclamanții le consideră abuzive se regăsesc în Condițiile Speciale, astfel încât nu îi poate fi opusă Băncii nenegocierea Condițiilor Generale. În cuprinsul Condițiilor Generale ale contractului de credit este consacrată doar vocația pârâtei de a percepe anumite comisioane sau rata dobânzii, nu și dreptul efectiv.

Acesta este motivul pentru care, de exemplu, în cadrul Condițiilor Generale, rata dobânzii este definită ca putând fi și variabilă și fixă, caracterul ei pentru fiecare Client fiind stabilit în cadrul Condițiilor Speciale. Obligația reclamantului de a plăti societății pârâte respectivele speze și, implicit, dreptul corelativ este consacrată în partea specială a contractului.

Prin urmare, fiecare clauză are două componente: o parte în care se stabilește conținutul juridic al acesteia (componentă ce se regăsește de cele mai multe ori în Condițiile Generale) și o parte în care se stabilește conținutul valoric, cel care dă substanță clauzei respective și care este stabilit în Condițiile Speciale. Faptul că valorile ce se regăsesc sunt asemănătoare, este în măsură a arăta faptul că produsul bancar nu poate îngloba orice clauză, nu poate fi croit pentru cerințele diferite ale fiecărui client.

Clauzele invocate nu creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile Părților

Reclamanții susțin că prin clauzele considerate a fi abuzive se creează un avantaj al Băncii în detrimentul consumatorului.

Din enumerarea clauzelor considerate abuzive, clauze care cuprind totalitatea drepturilor Băncii rezultate din Contract, că Reclamanții acreditează ideea potrivit căreia dezechilibrul semnificativ este determinat de însăși existența vreunui drept al Băncii. Această idee, dacă ar fi acceptată de către Bancă sau de către instanță, ar conduce la crearea unor contracte de credit cu titlu gratuit, în care Banca ar avea doar dreptul de a i se returna sumele acordate.

Pentru ca un dezechilibru să poată fi caracterizat, trebuie să se identifice care sunt acele drepturi și obligații între care se face comparația, acestea urmând a fi analizate sub toate aspectele și componentele lor. Dezechilibrul trebuie să fie caracterizat prin compararea tuturor drepturilor și obligațiilor părților.

În cadrul Contractelor această analiză comparativă ar trebui să ia în calcul nu numai dreptul Băncii de a beneficia de o clauză prin care se restabilește echilibrul contractual, dar și obligația de a pune de îndată la dispoziția consumatorilor o sumă importantă ce urmează a fi achitată într-un termen ce poate ajunge până la 25-30 de ani. De asemenea, aprecierea dezechilibrului trebuie să ia în calcul și dreptul consumatorilor de a primi de îndată suma importantă ce urmează a fi achitată într-o perioadă lungă de timp.

Pe lângă obligațiile directe asumate de către cele două Părți ale unei Convenții de Credit, există și o serie întreagă de obligații pe care Banca le are față de ceilalți actori ai pieței financiare care pun la dispoziție sumele necesare asigurării plății imediate a numeroase credite de consum. Pentru fiecare Convenție de Credit, Banca este obligată să se împrumute pentru suma respectivă de la o bancă mai importantă, costul acestui împrumut urmând a fi transferat ulterior în sarcina consumatorilor.

Îndată ce, în analiza dezechilibrului sunt introduse și obligațiile Băncii referitoare la punerea la dispoziție a sumelor împrumutate, și riscul contractual apare ca fiind, în mod natural, transferat consumatorului. Din moment ce Banca își execută obligația de a pune la dispoziție suma împrumutată o dată cu sau imediat după încheierea Contractului, singurul risc contractual rămas este cel al neexecutării obligațiilor de către consumator. În plus, acest risc este imposibil de cunoscut deoarece Contractele conțin termene de plată foarte lungi.

Urmează în mod necesar că: aprecierea caracterului semnificativ nu poate fi realizată independent de aprecierea individuală, în fiecare caz în parte, a drepturilor și obligațiilor globale ale fiecărei Părți.

4.3.4 Clauzele contractuale ce prevăd anumite modalități ale drepturilor celor două Părți nu sunt contrare bunei-credințe

Condiția bunei-credințe trebuie apreciată de instanță în strânsă legătură cu cea a dezechilibrului semnificativ. Practic, presupusul dezechilibru trebuie să fie și semnificativ și contrar bunei-credințe.

Pentru a sugera presupusa lipsă a bunei-credințe, Reclamanții prezintă în mod trunchiat informații referitoare la modul în care s-ar aplica prevederile clauzelor considerate abuzive. Referirile la faptul că Banca nu a diminuat dobânda în anumite situații în care indicii LIBOR și EURIBOR erau mai mici, deși majoritatea creditelor Reclamanților sunt în franci elvețieni, sunt generate de imposibilitatea, voită sau nu, a Reclamanților de a cunoaște și de a analiza toată corespondența care s-a purtat de-a lungul anilor între Bancă și fiecare dintre aceștia. În urma administrării probelor, pârâta a transmis Reclamanților adrese în care îi informa despre posibilitatea diminuării dobânzilor în anumite situații.

Pentru a susține încălcarea aceluiași principiu al bunei-credințe, Reclamanții fac referire la prevederile Anexei la Legea 193/2000 ce cuprinde, cu titlu indicativ, o serie de clauze care ar putea fi considerate abuzive. Dincolo de caracterul indicativ al clauzelor enumerate în această Anexă, Reclamanții nu menționează faptul că aceeași Anexă prevede în mod expres o excepție de la caracterul abuziv al clauzelor de modificare unilaterală a contractelor, în situația serviciilor financiare.

Referirea la un presupus drept exclusiv pe care comerciantul l-ar avea pentru interpretarea clauzelor contractuale, nu este susținută de nicio clauză din Contracte. Spre exemplu, ambele Părți au prevăzut posibilitatea Băncii de a modifica dobânda în situația apariției unor schimbări semnificative pe piața financiară, și, ambele Părți au posibilitatea de verifica și de a interpreta noțiunea de schimbări semnificative, eventual solicitând arbitrajul instanței de judecată.

Plecând de la aceste considerații generale, în cazul fiecărei clauze invocate de către Reclamanti, cel puțin una dintre condițiile enumerate mai sus nu este îndeplinită.

Clauzele aferente fiecărei convenții de credit nu sunt abuzive.

1. Posibilitatea modificării ratei dobânzii este conformă cu legislația pozitivă aplicabilă creditelor de consum

Prevederea contractuală care stabilește cuantumul dobânzii a fost cuprinsă, pentru o mai clară înțelegere a componentelor sale, în clauza nr. 3 din Condițiile Speciale. Clauza nr. 3.1.C din Condițiile Generale stabilește numai vocația Băncii de a primi o rată a dobânzii, valoarea și tipul acesteia urmând a fi determinate de Condițiile Speciale.

Clauza 3 din Condițiile Speciale detaliază cele 5 componente determinante ale ratei dobânzii: rata acesteia, scadența și perioada de calcul a acesteia, data ajustării și cuantumul DAE.

Potrivit acestei structuri, rata dobânzii este supusă unei duble condiții rezolutorii și suspensive în același timp: cea indicată la punctul 3.d, referitoare la apariția unor schimbări semnificative pe piața monetară. La momentul apariției unor schimbări semnificative se activează condiția rezolutorie prin care încetează aplicarea ratei anterioare a dobânzii și, în același timp, condiția suspensivă prin care începe aplicarea noii rate a dobânzii.

Niciuna dintre aceste două condiții, dependente de un același eveniment viitor și incert, nu este pur potestativă, evenimentul viitor și nesigur ținând de evoluția pieței monetare. Chiar dacă am considera că aceste condiții sunt pur potestative, pentru că ar depinde exclusiv de voința Băncii, ele nu ar fi nule, deoarece Banca este creditor.

Susținerea Reclamanților potrivit căreia dobânda este fixă pentru că nu s-au stabilit indici de referință este discordantă față de realitatea cuprinderii în fiecare Convenție de Credit a clauzei 3.d care supune rata dobânzii unei modalități suspensive și rezolutorii în același timp.

1.2 Determinarea unilaterală a cuantumului dobânzii este permisă de prevederile Legii 193/2000

Clauza cuprinsă în contractul de credit încheiat între părâta și fiecare dintre Reclamanti reglementând posibilitatea Băncii de a ajusta rata dobânzii în funcție de variațiile semnificative de pe piața monetară, nu îndeplinește niciuna dintre condițiile cumulative prevăzute de Legea 193/2000. Mai mult, dispozițiile cuprinse în Anexa Legii 193/2000 permit în mod expres modificarea unilaterală a ratei dobânzii pentru produsele financiare.

1.2.1 Clauza referitoare la rata dobânzii se asociază cu obiectul principal al Contractelor de credit.

O clauză abuzivă este aceea care modifică echilibrul obiectului contractual, de cele mai multe ori în mod imperceptibil sau greu perceptibil pentru consumator. Or, în situația art. 3 lit. d nu ne aflăm într-o astfel de situație, deoarece clauza face parte din chiar miezul obiectului convenției de credit încheiate.

Prin aceste dispoziții s-a urmărit impunerea cel puțin a unui nivel minim de conștientizare în sarcina consumatorului, care nu poate profita de calitatea de consumator pentru a obține beneficii referitoare la preț. Prețul unui contract este principalul element pe care un consumator trebuie să îl ia în calcul atunci când încheie un contract. Legislația referitoare la clauzele abuzive nu este astfel menită să lărgescă sfera leziunii, ca sancțiune a dreptului civil, transformând toți consumatorii în incapabili.

Rata dobânzii este elementul cheie despre care Banca își informează Clienții de la primul contact referitor la încheierea unui contract de credit, fiind principalul criteriu al reglării concurenței între bănci.

Legea 193/2000 nu interzice numai aprecierea caracterului abuziv al cuantumului prețului, ci și al clauzelor legate de modalitatea de plată sau de determinare a acestuia, deoarece art. 4.6 din Legea 193/2000 oprește aprecierea caracterului abuziv a tuturor clauzelor legate de definirea obiectului principal.

În consecință, modalitatea de determinare a acesteia nu poate fi analizată din perspectiva clauzelor abuzive, în acest sens convergând atât dispozițiile din legislația națională, cât mai ales prevederile comunitare.

1.2.2 Clauza reglementată la art.3 lit. d din Condițiile Speciale a fost negociată

Chiar dacă instanța ar considera că se poate analiza caracterul abuziv al clauzei, se va observa că aceasta nu îndeplinește niciuna din condițiile Legii 193/2000.

La încheierea Convenției de Credit, clienților Băncii li se comunică Condițiile Generale și se discută și se negociază Condițiile Speciale, care conțin și obligațiile cele mai importante ale clienților.

Ca exemplu de clauze care sunt negociate prin Condițiile Speciale, sunt clauzele referitoare la moneda creditului, la perioada de utilizare, la perioada de grație, dar și la rata dobânzii. Ansamblul acestor clauze diferențiază un client de altul, o simplă privire asupra Convențiilor de credit atestând această situație.

Un element important pe care părțile îl negociază este moneda creditului, aceasta fiind aleasă exclusiv de către Client, și determinând o mare parte a cuantumului costurilor Băncii, și implicit un anumit quantum minim al ratei dobânzii. Faptul că majoritatea creditelor sunt în franci elvețieni, denotă gradul ridicat de informare al clienților Băncii, exercitarea libertății contractuale a acestora și înțelegerea exactă a modului în care se realizează echilibrul contractual - rata dobânzii curente nu este modificată decât rareori în cazul acestei monede, datorită stabilității pieței bancare elvețiene.

Reclamanții au semnat deci în cunoștință de cauză clauze referitoare la modificarea ratei dobânzii și nu pot susține că Banca a ascuns această clauză în cuprinsul Condițiilor Generale, preformulate, deoarece ea se afla în cadrul Condițiilor Speciale, în cadrul special destinat determinării dobânzii.

Având în vedere că toți Clienții au semnat Convenția de Credit și au stabilit, împreună cu reprezentantul Băncii, Condițiile Speciale aferente fiecărui contract în parte, nu se poate considera că aceste clauze nu au fost negociate, fiind obligatorii pentru părți.

1.2.3 Clauza reglementată la art.3 lit. d din Convenția de Credit nu creează un dezechilibru între drepturile și obligațiile părților.

Pentru a putea caracteriza existența unui dezechilibru semnificativ între cele două părți cauzat de existența clauzei de modificare a dobânzii, instanța trebuie să

demareze analiza prin stabilirea exactă a obiectului contractului. Fiind un contract de credit, obiectul acestuia este punerea la dispoziție a unor sume de bani, pentru o anumită perioadă de timp, în schimbul unui anumit preț. Prețul este format din dobândă și din comisioane, iar dobânda cuprinde costurile pe care Banca le are pentru a putea pune la dispoziție suma împrumutată pentru o perioadă îndelungată de timp.

Această analiză conduce instanța la concluzia că nu există un dezechilibru între cele două prestații. Efectele acestei constatări sunt cuprinse în chiar Legea invocată de ANPC, punctul 1, litera a) din Anexa Legii 193/2000, dispunând: „Prevederile acestei litere nu se opun clauzelor în temeiul cărora un furnizor de servicii financiare își rezervă dreptul de a modifica rata dobânzii plătibile de către consumator ori datorată acestuia din urmă sau valoarea altor taxe pentru servicii financiare, fără o notificare prealabilă, dacă există o motivație întemeiată, în condițiile în care comerciantul este obligat să informeze cât mai curând posibil despre aceasta celelalte părți contractante și acestea din urmă au libertatea de a rezilia imediat contractul.

Deoarece prevederile clauzei 3 lit. d stabilesc posibilitatea Băncii de a modifica rata dobânzii numai în cazul apariției unor situații semnificative pe piața monetară, Banca fiind de asemenea obligată să informeze consumatorul, conform art. 7 alin. 2 lit. c din Condițiile Generale, nu se va putea reține existența vreunui abuz caracterizat de însăși existența clauzei. Prevederile contractuale nu îngădesc în nici un mod posibilitatea Reclamanților de a solicita rezilierea Contractului, conform dispozițiilor prevăzute în art. 1020 și 1021 din Codul Civil, cu toate consecințele ce decurg din exercitarea acestei opțiuni. Legea 193 nu impune stipularea unui pact compromisoriu în contracte, ci cuprinde o cauză de reziliere legală, care operează în condițiile legii. Pârâta nu a interzis în vreun mod exercitarea liberă a acestui drept de către Reclamanți, cu toate consecințele acestuia, inclusiv cea referitoare la întoarcerea prestațiilor anterioare.

Reclamanții nu pot susține lipsa unor clarificări exacte a ceea ce înseamnă schimbări semnificative, deoarece, pe de o parte, conform art. 1 alin. 1 din Legea 193/2000, înțelegerea clauzelor nu trebuie să depindă de cunoștințe de specialitate, iar, pe de altă parte, Reclamanții au posibilitatea cercetării acestor schimbări, fie în mod direct, fie prin intermediul unui expert. Relațiile financiare internaționale și legăturile complexe dintre instituțiile bancare nu pot fi explicate în câteva rânduri, însă ar putea fi cunoscute, analizate și eventual combătute, dacă nu sunt considerate corespunzătoare, în urma unui minim de diligentă.

Prin clauza de modificare a dobânzii, Banca se pune la adăpost de eventuale evenimente care ar putea apărea pe piața financiară. Aceste evenimente, care se pot produce de-a lungul întregii perioade de 10 până la 30 de ani de desfășurare a contractelor, ar putea conduce la pierderi semnificative ale Băncii, pierderi care nu ar putea fi acoperite din sumele care s-ar putea încasa din eventualele garanții.

Dovada cea mai clară în sensul gradului de expunere a Băncilor este prezenta criză financiară care a modificat în mod substanțial echilibrele contractuale, o serie întreagă de bănci fiind naționalizate. Aceasta deoarece, neavând creditele acoperite, nu au putut face față momentului în care clienții lor nu au mai plătit. Deoarece băncile, la rândul lor, sunt niște clienți pentru bănci mai mari, această reacție în lanț s-a extins rapid.

Prin urmare, ceea ce Reclamanții numesc dezechilibru semnificativ este în realitate posibilitatea contractuală a Băncii de a menține echilibrul contractual, pentru perioade care, depășesc de cele mai multe ori 10-15 ani.

1.2.4 Determinarea ratei dobânzii în funcție de schimbările semnificative ale pieței nu este contrară bunei-credințe

Urmând considerațiile economice de mai jos, orice eventual dezechilibru identificat nu poate fi cauzat de lipsa bunei-credințe ci, pur și simplu, de evoluția pieței financiare.

Din perspectiva contractului de credit, dobânda reprezintă acea parte a prețului creditului care reprezintă cea mai mare parte a costului creditului. Pentru acordarea oricărui credit și în funcție de perioada pentru care acesta este stabilit, Banca este nevoită să facă anumite cheltuieli. Deoarece, de cele mai multe ori, depozitele unei bănci nu sunt suficiente pentru a acoperi cererea de credite, o bancă este nevoită să se împrumute la rândul ei de la alte bănci, aceste împrumuturi generând, la rândul lor costuri suplimentare. Dobânda pe care o Bancă trebuie să o plătească pentru un astfel de împrumut diferă de la o țară la alta, și de la o bancă la alta. La nivel interbancar, atunci când o bancă împrumută o altă bancă, valoarea minimă a dobânzii solicitate de împrumutător va trebui să acopere dobânda acordată deponenților acelei bănci. Prin urmare, o bancă românească ce se împrumută de pe piața interbancară va trebui să plătească un cost cel puțin egal cu dobânda aferentă depozitelor celorlalte bănci. Rata medie a acestor depozite este calculată sub forma indicilor BUBOR, EUR1BOR sau LIBOR, în funcție de moneda creditului.

Această rată a depozitelor poate induce în eroare cu privire la costul real la banca este obligată să se împrumute.

Având în vedere premisele economice subliniate mai sus, în art. 3 din Condițiile Speciale ale Convenției, se prevede, pe de-o parte cuantumul ratei dobânzii curente (art. 3 lit. a) și, pe de altă parte, posibilitatea Băncii de a acoperi eventualele majorări semnificative ale costurilor de atragere a sumelor necesare creditului (art. 3 lit. d).

Prin Condițiile Speciale ale fiecărei Convenții, părțile au stabilit un anumit tip de rată a dobânzii curente. Conform acestora, rata dobânzii curente este fixă sau variabilă în funcție de anumiți indici. Chiar și pentru situațiile în care s-a stabilit o anumită rată a dobânzii fixe prin art. 3 lit. a, aceasta nu urma să fie nemodificată pentru întreaga durată a Contractului de Credit (care este, în medie, de 25 de ani). Nicio instituție de credit nu poate prevedea care sunt costurile pe care la va avea pentru un termen mediu de 25 de ani, evoluțiile costurilor, astfel cum au fost acestea descrise mai sus, fiind imposibil de prevăzut uneori chiar pe perioade foarte scurte.

Din perspectiva momentului la care intervine modificarea ratei dobânzii, acesta este determinat de către Bancă, în funcție de costurile pe care este nevoită să le suporte, deoarece contractul de credit este un contract cu executare uno actu: atât dreptul consumatorului de a primi suma împrumutată, cât și dreptul Băncii de a i se plăti prețul acesteia și de a o primi înapoi se nasc de la data semnării Convenției de Credit. Însă, obligația consumatorului este afectată de un termen, ea devenind exigibilă la data scadenței stabilită în graficul de rambursare. Pe lângă termen, aceeași obligație este afectată și de o dublă condiție, cea a apariției unor evenimente viitoare și incerte care vor conduce la stingerea și nașterea sub o altă formă a obligației.

Suma pe care Banca o achită la semnarea Contractului provine din depozitele existente la momentul încheierii Convenției de Credit și din eventualele împrumuturi făcute de Bancă. Aceste sume, față de care Banca este debitoare, trebuie returnate de cele mai multe ori înainte ca beneficiarul creditului să returneze vreo parte din suma primită. Prin urmare, Banca va fi nevoită să se împrumute pentru a returna propriile datorii. Acest circuit conduce la apariția unor costuri de-a lungul derulării Convențiilor de credit, chiar dacă acestea sunt cu executare uno ictu pentru Bancă.

Din această cauză a fost necesară introducerea unei alte clauze, în dispoziția imediat următoare a Condițiilor Speciale, art. 3 lit. d, care să permită Băncii să adapteze această rată la variațiile semnificative ale costurilor pieței interbancare.

Astfel, prevederile clauzei 3. d din Condițiile Speciale nu contravin legislației clauzelor abuzive.

1.3 Actele adiționale prin care s-a modificat caracterul fix sau variabil al dobânzii sunt conforme cu legislația aplicabilă la momentul semnării acestora

Portofoliul de credite oferite consumatorilor de către pârâtă cuprinde două mari categorii de credite: creditele cu dobândă fixă și creditele cu dobândă variabilă. Aceste două tipuri de credite se referă la credite în EUR, RON și CHF. Condițiile generale sunt aceleași pentru ambele tipuri de credite, diferențierea dintre cele două făcându-se în cadrul Condițiilor Speciale. Pentru creditele în care se specifica în mod expres la clauza 3.a faptul că este dobândă fixă, în majoritatea Condițiilor Speciale exista și o clauză de ajustare a dobânzii în funcție de schimbările semnificative ale pieței monetare. Această clauză era permisă de legislația în vigoare la data încheierii Contractelor, diferențierea clară dintre dobândă fixă și dobândă variabilă fiind introdusă abia în decembrie 2008, prin OUG 174/2008.

Rata dobânzii pentru acest portofoliu de credite a suferit următoarele modificări:

Pentru creditele în EUR, în Noiembrie 2007, ca urmare unei perioade intense de creștere a EURIBOR, Banca a decis majorarea dobânzilor pentru toate tipurile de credite din portofoliul în EUR, transmitând clienților notificările în concordanță cu prevederile contractuale. La această dată nu exista o distincție legală clară între dobândă fixă și dobândă variabilă.

Pentru creditele în RON, Banca a decis creșterea dobânzilor la toate tipurile de credite în martie 2008, notificând clienții în mod corespunzător.

Pentru creditele în CHF, dobânzile nu au fost majorate, Banca considerând că acele rate stabilite inițial acoperă refinanțările și costurile interne, nefiind necesară creșterea ratei. Decizia Băncii de a nu majora rata dobânzii nu semnifica faptul că aceasta era considerată fixă și perpetuă, ci doar că nu se îndeplinise condiția apariției unor schimbări semnificative pe această piață.

Aceste majorări s-au realizat anterior intrării în vigoare a OUG 174/2008, ordonanță care nu se aplica retroactiv sau creditelor în derulare.

Ulterior modificărilor aduse de OUG 174/2008, pârâta a dorit să clarifice situația celor două tipuri de dobânzi, pentru o mai bună informare a clienților. Astfel, pentru acei clienți care aveau în Convenția de Credit stipulată existența unei dobânzi fixe, Banca a identificat trei soluții, toate implicând o diminuare a dobânzii, majorate anterior:

- prima variantă se referea pur și simplu la menținerea dobânzii contractuale ca și dobândă fixă ce nu mai putea fi modificată, majorată sau diminuată, în funcție de schimbările pieței,

- cea de-a doua variantă implica transformarea dobânzii, printr-un act adițional, din dobândă fixă, în dobândă variabilă condiționată de o serie de indici de referință, iar

- cea de-a treia variantă implica transformarea dobânzii, printr-un act adițional, din dobândă fixă, în dobânda variabilă plafonată însă la un anumit nivel maxim.

Tuturor Clienților în ale căror Contracte era specificat în mod expres dobândă fixă, li s-au transmis notificări prin care erau invitați la sucursalele Băncii pentru a-și exprima opțiunea pentru varianta de modificare dorită.

Ulterior, în luna aprilie 2010, pârâta a diminuat rata dobânzii pentru toate creditele pentru care rata dobânzii curente a suferit modificări în cursul anilor 2007 și 2008, indiferent de existența în contract a mențiunii de dobânda fixă.

Singura categorie de clienți pentru care nu s-a diminuat rata dobânzii în Aprilie 2010 au fost aceia care au optat pentru una din variantele enumerate mai sus și pentru care se procedase deja la diminuarea dobânzii.

Având în vedere cele de mai sus, reiese în mod clar că nu se poate vorbi de un viciu de consimțământ la momentul încheierii actelor adiționale, cu atât mai mult un dol. Reclamanților le revine sarcina probei referitoare la manoperele dolosive considerate a fi efectuate. Invocarea faptului că Banca a urmărit modificarea ratei dobânzii, "asigurându-și o creștere a încasărilor în anii următori nu este de natură a contura o manoperă dolozivă sau reaua-credință a Băncii care nu poate cunoaște, ca oricare dintre noi, viitorul.

Din susținerile Reclamanților nu reiese dacă se contestă sau nu existența schimbărilor semnificative pe piața monetară la momentul la care s-au majorat inițial dobânzile. Anticipând o precizare a obiectului cererii de chemare în acest sens, din ansamblul probator ce va fi administrat în cauză va reieși nu numai faptul că au existat schimbări semnificative ce au condus la majorarea ratelor dobânzilor astfel cum au existat și schimbări semnificative care au avut ca rezultat diminuarea lor, dar și că anumite Acte Adiționale prin care s-a stabilit noua structură de costuri au prevăzut expres o definiție a schimbărilor semnificative, fiind raportate la indicii de referință ai pieței monetare.

După cum am arătat anterior, costurile de refinanțare ale unei instituții de credit sunt strâns legate de evoluția pieței financiare.

2 Clauza care stabilește modul efectiv de calcul al dobânzii anuale este conformă cu legislația aplicabilă

Reclamanții susțin că modul în care pârâta calculează dobânda curentă este contrar dispozițiilor legale, deoarece nu le este favorabil. Dincolo de lipsa indicării unui temei legal (Cererea face referire exclusiv la OUG 50/2010, care însă nu este aplicabilă contractelor în derulare), pârâta susține că modul de calcul efectiv utilizat de către aceasta este favorabil consumatorilor.

În legislația românească aplicabilă până la OUG 50/2010 nu au existat prevederi legale care să impună vreo limitare a modului de calcul al dobânzii. Mai mult, formula de calcul utilizată de Bancă este una uzuală în sistemul european al băncilor centrale din zona Euro. Ea este aplicabilă nu numai în rețeaua pârâtei din România, ci și în rețeaua de subsidiare Volksbank din Austria, țară în care

reglementările în materia protecției consumatorilor sunt în vigoare de vreme îndelungată.

Conform fiecărei Convenții de Credit, înainte de modificarea acestora prin actele adiționale care au implementat inițial OUG 50/2010, anuitatea are o valoare constantă până la rambursarea integrală a creditului, fiind compusă din partea rambursată efectiv din Suma principală și Dobânda curentă și se calculează după formula $(\text{Suma principală} \times \text{Rata dobânzii curente}/12) / [1 - 1/(1 + \text{Rata dobânzii curente}/12)^{\text{număr de luni}}$

Pentru fiecare credit, clientul datorează o dobândă curentă, care se acumulează zilnic și se calculează la soldul creditului pentru un număr de zile calendaristice ("Perioada de calcul").

În Condițiile Generale este inclusă definiția uzuală a anuității, care consideră dobânda după formula 30/360. Însă, în sistemul informatic al Băncii anuitatea a fost calculată considerând dobânda determinată prin raportarea numărului efectiv de zile dintre scadențe la un an de 360 de zile.

Acest mod de calcul factual al anuității nu a afectat și nu afectează în nici un fel interesele economice ale consumatorilor, întrucât valoarea totală plătită de către consumator ca urmare a utilizării formulei de calcul a anuității conform setărilor din sistemul informatic al Băncii este mai mică decât valoarea totală pe care același consumator ar fi trebuit să o plătească dacă Banca ar fi calculat anuitatea conform formulei rezultând din definiția uzuală a acesteia, astfel cum a fost reflectată și în cuprinsul Convenției de Credit.

Simplul fapt că sunt posibile mai multe moduri de calcul al dobânzii, diferite de cel utilizat de VBR, nu poate conduce la calificarea formulei alese de către VBR ca fiind abuzivă și ca determinând plata de către clienți a unei dobânzi majorate "artificial". Mai mult decât atât, formula de calcul a fost prezentată petenților în mod extrem de transparent în cuprinsul convențiilor de credit, aceștia fiind așadar informați și asumându-și, prin semnarea documentelor contractuale, nivelul dobânzii rezultat prin aplicarea formulei în cauză.

3. Clauza contractuală ce reglementează dreptul părții de a percepe comisionul de risc nu este o clauză abuzivă în înțelesul art. 4 din legea nr. 193/2000

Reclamanții nu prezintă argumentele pentru care consideră că prevederile art. 5 lit. a din "contractul de Credit, referitoare la comisionul de risc, ar fi abuzive. Aceasta lipsă de conținut a acestor reclamații are ca sursă neîndeplinirea niciuneia dintre condițiile cerute de Legea 193/2000 pentru a se putea considera o clauză abuzivă.

Clauza cuprinsă în contractul de credit încheiat între părți și Reclamanți, reglementând perceperea comisionului de risc, nu îndeplinește niciuna dintre cele trei condiții cumulative, în primul rând, comisionul de risc face parte din prețul contractului de credit, contraprestația consumatorilor neputând face obiectul analizei eventualului caracter abuziv, în subsidiar, dacă instanța ar considera că prețul contractului poate fi analizat din punct de vedere al caracterului abuziv al stabilirii lui, se va observa că această clauză a fost negociată și nu creează un dezechilibru semnificativ contrar bunei-credințe.

Comisionul de risc este parte a prețului contractului.

O clauză abuzivă este aceea care modifică echilibrul contractual, de cele mai multe ori, în mod imperceptibil, sau greu perceptibil pentru consumator. Or, în

situația art. 5 lit. a nu ne aflăm într-o astfel de situație, deoarece clauza face parte din chiar miezul obiectului convenției de credit încheiate.

Ca și alte comisioane, și comisionul de risc este un element al prețului creditului acordat de către Bancă. Acesta se regăsește identificat în mod expres în graficul de rambursare, alături de celelalte elemente ale prețului creditului.

Riscul bancar este un element de care Banca este obligată să țină cont și să încerce să îl acopere. Costul ce cuprinde administrarea riscului bancar se regăsește în preț în comisionul denumit comision de risc sau de administrare, comision ce devine parte importantă a prețului contractului. Aceeași este și concluzia analizei rezultatelor financiare la care trimit Reclamanții în Cerere, deoarece acest comision este înregistrat ca un venit din dobânzi, din contraprestația primită pentru punerea la dispoziție a creditului.

Tocmai de aceea, preluându-se dispozițiile art. 4 par. 1 al Directivei nr. 93/13/CEE și de art. 4 alin. 6 al Legii 193/2000, instanța va trebui să excludă analiza acestei clauze din sfera posibilului caracter abuziv.

Clauza reglementată la art.5 din Condițiile Speciale ale Convenției de Credit a fost negociată.

Chiar dacă s-ar considera că Legea 193/2000 permite verificarea caracterului abuziv al clauzei referitoare la comisionul de risc, nu sunt îndeplinite condițiile anulării acesteia.

Legea nr. 193/2000 se aplică clauzelor contractuale care nu au fost direct negociate cu consumatorii, fiind stabilite "fără a da posibilitatea consumatorului să influențeze natura ei, cum ar fi contractele standard preformulate sau condițiile generale de vânzare practicate de consumator".

Dovada acestei afirmații este însăși dispoziția contractuală prevăzută la art. 3 conform căreia: „Pentru punerea la dispoziție a creditului, împrumutatul poate datora Băncii un comision de risc, aplicat la soldul creditului, care se plătește lunar, pe toată perioada creditului, modul de calcul și scadența/scadențele plății acestuia se stabilesc în Condițiile speciale.”

Prin urmare, nu poate fi susținută ideea conform căreia o clauză reglementată în cuprinsul Condițiilor speciale nu ar fi fost negociată. Singurele clauze cu privire la care legiuitorul prezumă lipsa negocierii, răsturnând în acest sens sarcina probei sunt cele cuprinse în secțiunea contractului ce are natura unui contract standard pre formulat, respectiv Condițiile Generale ale Contractului.

Având în vedere că toți Clienții au semnat Convenția de Credit și au stabilit, împreună cu reprezentantul Băncii, Condițiile Speciale aferente fiecărui contract în parte, nu se poate considera că aceste clauze nu au fost negociate, fiind obligatorii pentru părți.

În ceea ce privește susținerile Reclamanților referitoare la explicațiile pe care pârâta ar fi trebuit să le acorde cu privire la rațiunea economică a comisionului de risc, textul art. 1 alin. 1 din Legea 193/2000 obligă la utilizarea unui limbaj clar, „pentru înțelegerea căruia nu este nevoie de cunoștințe de specialitate”.

Prin urmare, adeziunea vizează exclusiv condițiile generale ale contractului. Odată cu agreearea acestora, clientul pârâtei a negociat cu aceasta elementele individuale consacrate în Condițiile speciale ca elemente esențiale ale contractului.

Clauza reglementată la art.5 din Convenția de Credit nu creează un dezechilibru semnificativ sau contrar bunei-credințe între drepturile și obligațiile părților.

Pentru a putea fi considerată abuzivă, o clauză trebuie să creeze un dezechilibru semnificativ contrar bunei-credințe, între drepturile și obligațiile părților.

Reclamanții, care sunt beneficiarii unor sume importante ce urmează a fi rambursate într-un număr de ani ce variază între 10 și 30 de ani, nu au făcut dovada modului în care se manifestă acest dezechilibru semnificativ și a modului în care acesta ar fi contrar bunei-credințe.

Rațiunea economică a comisionului de risc nu este una care reflectă un dezechilibru între obligațiile părților ci, mai degrabă, o modalitate de asigurare a echilibrului contractual la evoluția stării financiare a Reclamanților.

Pârâta a achitat o sumă pe care speră să o recupereze într-un interval îndelungat de timp. Din partea Reclamanților nu mai există vreun risc de a nu obține plata sumelor împrumutate, din partea pârâtei însă subzistă riscul de a nu mai primi sumele acordate și costurile sau profitul preconizat de această prestație.

Creditul bancar este definit în doctrină ca fiind orice angajament de punere la dispoziție sau acordare a unei sume de bani ori prelungire a scadenței unei datorii, în schimbul obligației debitorului la rambursarea sumei respective, precum și la plata unor dobânzi sau altor cheltuieli legate de această sumă. Debitorul băncii, suportând prețul creditului este dator în realitate să suporte cele două componente ale acestuia, respectiv dobânda și comisioanele.

Ca și alte comisioane, și comisionul de risc (astfel cum a fost acesta denumit de pârâta) este un element al prețului Băncii, o componentă a costurilor aferente punerii la dispoziție a creditului.

Rațiunea economică care justifică solicitarea acestui comision este existența riscului de credit care este un element de care Banca este obligată să țină cont și să încerce să îl acopere. Prin dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. g) din Normele Băncii naționale Române (BNR) nr. 17 din 18 decembrie 2003, riscul de credit este definit ca fiind „riscul înregistrării de pierderi sau al nerealizării profiturilor preconizate, ca urmare a neîndeplinirii de către clienți a obligațiilor contractuale constând în rambursarea creditului și a costurilor aferente acestuia”.

Riscul de credit este asumat în urma analizei economico-financiare a solicitantului de credit și a solidității garanțiilor - reale sau personale.

În momentul în care se acordă un credit, o bancă este nevoită să analizeze riscurile pe care le poate avea prin acordarea acestuia. Astfel, principala activitate pe care o are o bancă, în momentul și ulterior acordării unui credit este aceea de a administra posibilele riscuri pe care le-ar putea întâlni până la recuperarea sumelor acordate. Modalitatea și criteriile pe care Banca trebuie să le ia în calcul în momentul în care analizează acordarea unui credit sunt prevăzute în Regulamentul nr. 3 din 2007 al BNR privitor la limitarea riscului de credit la creditele destinate persoanelor fizice.

Împrumutătorii trebuie să își organizeze activitatea de creditare astfel încât să asigure separarea clară și efectivă a funcției de promovare și vânzare a produselor de creditare de funcția de analiză a riscului de credit și monitorizare a expunerii.

Expunerea unei bănci se determină prin raportare la „categoriile de clienți eligibili pentru finanțare, și categoriile de venituri considerate eligibile de către împrumutător, diferențiat pe categorii de clientelă, precum și coeficienții de ajustare aferenți în funcție de gradul de certitudine și de caracterul de permanență ale acestora; categoriile de cheltuieli care se deduc din veniturile eligibile în scopul

determinării gradului total de îndatorare, incluzând cel puțin cheltuielile de subzistență și angajamentele de plată altele decât cele de natura creditului ("art. 4 din Regulamentul 3/2007);

Fiecare Bancă este obligată să stabilească nivelurile maxime admise pentru gradul total de îndatorare al fiecărui Client, diferențiate pe categoriile de clientelă, pe destinația creditului (de exemplu, credit de consum, credit ipotecar), pe tipul creditului (defalcat în funcție de moneda de exprimare sau, după caz, de indexare, de tipul dobânzii, respectiv fixă ori variabilă, de termenul de acordare a creditului și de comportamentul clientului în legătură cu onorarea serviciului datoriei determinat de calitatea garanției). Aceste niveluri sunt supuse unei metodologii de reconsiderare periodică a coeficienților de ajustare a veniturilor și nivelurilor maxime admise pentru gradul de îndatorare, în vederea asigurării acurateții acestora pe o bază continuă .

Împrumutătorii trebuie să se asigure că pe întreaga perioadă de acordare a creditului gradul total de îndatorare a solicitantului se încadrează în nivelul maxim admis aplicabil acestuia.

Prin urmare, o Bancă este obligată să administreze de-a lungul derulării contractului de credit toate elementele de risc care au fost luate în calcul la momentul acordării creditului. Acestea pot conduce la diminuarea semnificativă a posibilității de recuperare a creditului acordat și de obținere a profitului scontat. De exemplu, un anumit consumator poate decide să înceteze efectuarea oricărei plăți, să părăsească locul de muncă, și eventual chiar țara, lăsând în urmă întreaga creanță a Băncii neacoperită. În această situație, singura posibilitate a băncii este executarea garanției, care însă nu este suficientă pentru a acoperi întreaga creanță.

Nu trebuie uitat că, în momentul în care se acordă un credit, banca, ca orice agent economic, urmărește obținerea unui profit.

În ceea ce privește soliditatea garanției, aceasta nu este în măsură să asigure recuperarea sumelor acordate de către Bancă. „în procesul de analiză, trebuie avut în vedere că garanțiile reprezintă ultima sursă de rambursare a unui credit", băncile neavând ca obiectiv acumularea unor proprietăți imobiliare în contul creanțelor. Garanția, de cele mai multe ori, este menită să acopere exclusiv valoarea sumei împrumutate, din aceasta scăzându-se costurile pe care Banca le înregistrează cu executarea acesteia.

Criza pieței imobiliare din aceste zile este cel mai grăitor exemplu, în acest sens, deoarece garanțiile oferite în urmă cu doi ani nu mai sunt în măsură să acopere în acest moment creditele acordate în acea perioadă, cu atât mai mult, în condițiile în care riscul nu ar fi asigurat și prin alte comisioane, de a obține profitul scontat. Acest fapt trebuie coroborat și cu perioada îndelungată pentru care se acordă de obicei un astfel de credit, între 20 și 30 de ani. Evoluțiile valorilor garanțiilor oferite de către creditorii nu pot fi evaluate de nici un evaluator pentru o perioadă atât de îndelungată.

Prin urmare, riscurile care ar putea apărea de-a lungul derulării contractului de credit, trebuie administrate de către Bancă din momentul acordării creditului, și până la rambursarea ultimei rate aferente acestuia, distanța dintre cele două momente fiind foarte îndelungată.

Deoarece principala activitate a Băncii, în ceea ce privește acordarea unui credit, o reprezintă tocmai administrarea riscurilor, pârâta a înțeles să denumească comisionul aferent acesteia, comision de risc.

Având în vedere că aceste dispoziții care reglementează activitatea bancară, impun practic, asigurarea acestor riscuri, asigurare care se regăsește ulterior în prețul creditului, devin aplicabile inclusiv prevederile art. 3 alin. 2 din Legea 193/2000 care prevăd că : „Clauzele contractuale prevăzute în temeiul altor acte normative în vigoare, nu sunt supuse dispozițiilor prezentei legi.”

Prin urmare, clauza referitoare la comisionul de risc nu este o clauză care ar putea crea un dezechilibru între prestațiile părților, ea reprezentând exclusiv un cost de administrare a creditului. Acoperirea unui cost nu poate fi considerată a generând un dezechilibru între drepturile părților, ea fiind, din contră, un instrument de stabilire a echilibrului contractual.

4 Comisionul de administrare a fost implementat în concordanță cu prevederile din OUG 50/2010

Ulterior apariției OUG 50/2010, pentru a pune în acord cu litera legii Contractele, pârâta a procedat la redenumirea comisionului de risc, în comision de administrare.

Din lectura Cererii de chemare în judecată nu reiese foarte clar care este cererea Reclamanților față de acest comision. Situația este cu atât mai ambiguă cu cât Reclamanții au refuzat încheierea Actelor Adicionale conform OUG 50/2010, în forma anterioară modificărilor aduse de Legea 288/2010, și prin urmare nu recunosc încheierea valabilă a Actelor Adicionale.

În contextul aplicării Legii 288/2010, care elimină din câmpul de aplicare al OUG 50/2010 toate contractele aflate în curs de derulare, argumentele Reclamanților apar cel puțin caduce. Însă, plecând de la premisa că se dorește eliminarea acestui comision de administrare, deși nu se știe exact din cuprinsul cărui act, aceste susțineri sunt netemeinice, atât din punctul de vedere al câmpului de aplicare al OUG 50/2010 modificată de Legea 288/2010, cât și din acela, subsidiar, al conținutului propriu-zis al prevederilor art. 36 din OUG 50/2010.

Legea prin care a fost aprobată OUG nr. 50/2010, Legea nr. 288/2010, a tranșat fără echivoc, problema aplicării dispozițiilor acestei ordonanțe în domeniul activității bancare de creditare, în sensul că aceste dispoziții nu pot fi aplicate și contractelor aflate în curs de derulare, astfel cum sunt și cele ale Reclamanților.

Plecând de la principiile aplicării legii în timp, instanța va constata că dispozițiile Legii 288/2010 sunt de imediată aplicare și OUG 50/2010 nu mai poate fi invocată ca normă ce reglementează regimul juridic al contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a OUG 50/2010, respectiv, înainte de 21 iulie 2010.

În ceea ce privește perioada reglementată de OUG 50/2010, Legea 288/2010 cuprinde, în art. II, dispoziții tranzitorii care stabilesc modul în care se aplică aceste prevederi contractelor pentru care s-au încheiat acte aditionale, în mod expres sau tacit.

Aplicarea acestor dispoziții tranzitorii are în vedere și situația în care actele aditionale au fost refuzate de către Clienții pârâtei. Deoarece atât Banca, cât și consumatorii au posibilitatea de a denunța unilateral Actul Adicional încheiat în baza dispozițiilor anterioare ale OUG 50/2010, intenția legiuitorului a fost aceea de a menține în vigoare numai acel act care concordă voinței liber exprimate a părților, fie ca el este Convenția de Credit inițială, fie că este aceeași Convenție modificată prin Actul Adicional.

Mai mult, chiar dacă s-ar considera că dispozițiile OUG 50/2010 ar putea influența în vreun fel legalitatea comisionului de risc sau de administrare,

prevederile acesteia, astfel cum a fost modificată, sunt de natură să clarifice în mod definitiv caracterul legal al clauzei referitoare la comisionul de risc, sau de administrare.

Principala operațiune pe care trebuie să o realizeze administratorul unui credit este aceea de monitorizare și acoperire a riscurilor. Deoarece activitatea de monitorizare și gestionare a riscurilor unui credit este principala activitate a băncii, după acordarea unui credit, OUG 50/2010 nu putea să o elimine din categoriile de costuri care ar trebui suportate de beneficiarul creditului.

De altfel, definiția comisionului de administrare din art. 36 alin. 3 al OUG 50/2010, întărește această concluzie, legând acest comision de operațiunile întreprinse de Bancă de-a lungul desfășurării creditului pentru monitorizarea utilizării și rambursării creditului: „(3) Comisionul de administrare se percepe pentru monitorizarea/înregistrarea/efectuarea de operațiuni de către creditor în scopul utilizării/rambursării creditului acordat consumatorului. În cazul în care acest comision se calculează ca procent, acesta va fi aplicat la soldul curent al creditului.”

Această normă reprezintă o definiție a comisionului de administrare, definiție ce cuprinde elementele pe care le poate lua în calcul o bancă la determinarea acestuia. Astfel cum se poate lesne observa, aceste elemente reprezintă întocmai componentele avute în vedere de Subscrisa la determinarea comisionului de risc.

Deoarece norma cuprinsă în art. 36 alin. 3, o definiție a comisionului de administrare, este o normă interpretativă, prin care se clarifică conținutul instituției juridice a comisionului de administrare, aceasta are efecte retroactive.

Aplicând aceste clarificări legale, menite a elimina riscul unei interpretări formale pe care Reclamantii o susțin, instanța nu poate reține susținerile Reclamantilor care consideră că în lipsa denumirii exacte din lege, comisionul de risc nu este legal.

Instanța va analiza conținutul exact al comisionului de risc, rațiunea economică a acestuia, și observând similitudinea dintre acesta și definiția legală a comisionului de administrare, va constata legalitatea percepției acestuia.

Constatând că realitatea contractului de credit, în ceea ce privește comisionul de risc este aceeași cu rațiunea art. 36 OUG 50/2010 referitor la comisionul de administrare, instanța va constata că acest comision, în cuantumul agreeat de părți la încheierea contractului, indiferent de denumirea pe care o are (de risc sau de administrare), este conform prevederilor legale. O interpretare contrară ar fi neconformă cu prevederile dreptului comunitar implementat de OUG 50/2010 sau drepturilor fundamentale ale Băncii, prevăzute de Constituție și de CEDO.

5. Clauzele referitoare la alte comisioane au fost eliminate prin actele adiționale încheiate în baza OUG 50/2010

Reclamantii susțin că acele comisioane care sunt prevăzute în listă au fost eliminate de drept de prevederile OUG 50/2010.

Efectul eliminării acestor clauze era strict legat de încheierea unui Act Adițional în baza formei inițiale a art. 95 din OUG 50/2010. În implementarea acestor dispoziții pârâta a eliminat, prin Acte Adiționale, orice alte comisioane în afară de comisionul de risc (redenumit comision de administrare).

Legea 288/2010, prin dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. II, a stabilit valabilitatea Actelor Adiționale care au fost încheiate în urma exprimării libere a consimțământului consumatorilor. În ceea ce privește Actele Adiționale nesemnate

de către consumatori, Legea 288/2010 a acordat posibilitatea ambelor părți de a-1 denunța unilateral, Convenția de Credit rămânând la forma sa inițială.

6. Clauzele referitoare la asigurări (art. 7.1 lit. b din contracte și art. 7.1 lit. d și 7.1 lit. e din condițiile generale ale convenției) nu sunt abuzive

Prin cererea de chemare în judecată, Reclamantii invocă dispozițiile art. 18 din Legea nr. 190/1999 conform cărora împrumutătorul nu are dreptul să impună împrumutatului un anumit asigurător.

Cu titlu preliminar, cu privire la aplicabilitatea Legii nr. 190/1999 asupra Contractelor invocate în cauză. Astfel, potrivit art. 2 lit. c din Legea nr. 190/1999, creditul ipotecar este numai acel credit acordat cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a. este acordat în scopul efectuării de investiții imobiliare cu destinație locativă sau cu altă destinație decât cea locativă ori în scopul rambursării unui credit ipotecar pentru investiții imobiliare contractat anterior;

b. acordarea creditului este garantată cel puțin cu puțin cu ipoteca asupra imobilului care face obiectul investiției imobiliare pentru finanțarea căreia se acordă creditul, respectiv cu ipoteca asupra imobilului obiect al investiției imobiliare pentru finanțarea căreia a fost anterior acordat un credit ipotecar pentru investiții imobiliare, a cărui rambursare urmează a fi astfel finanțată.

Rezultă că este de esența creditului ipotecar, în raport de alte categorii de credite, constituirea unei ipoteci asupra imobilului obiect al investiției imobiliare, bun viitor, nefiind necesară, potrivit legii constituirea altor garanții în situația în care valoarea bunului viitor rezultată din devizul estimativ este suficientă pentru acoperirea creanțelor băncii creditoare. Acest fapt este exclus în cazul celorlalte tipuri de credite de investiții imobiliare, cărora le sunt aplicabile dispozițiile Codului civil, mai precis art. 1775, care interzice ipotecarea bunurilor viitoare. Legea nr. 190/1999 se aplică tocmai acelor credite ipotecare garantate cu bunuri exclusiv viitoare, or niciun contract de credit analizat nu se include în această categorie.

Mai mult, conform art. 2 lit. g din Legea nr. 190/1999, prin investiții imobiliare se înțelege „investițiile având ca obiect dobândirea dreptului de proprietate asupra unui imobil prin acte juridice cu titlu oneros, amenajarea unui imobil, viabilizarea, reabilitarea, consolidarea sau extinderea acestuia, dar fără a se limita la acestea”.

Or, în cazul contractelor de credit analizate, nu este îndeplinită niciuna din condițiile enumerate mai sus, acestea nefiind acordate nici în scopul efectuării de investiții imobiliare viitoare, așa cum am precizat, ci conform destinațiilor prevăzute în art. 1 lit. a ale contractelor de credit, și nici nu s-a constituit o ipotecă asupra unui imobil viitor. În consecință, interdicția stipulată la art. 18 din Legea nr. 190/1999 nu este aplicabilă.

În plus, clauzele referitoare la asigurare nu pot fi considerate ca fiind abuzive. Pe de-o parte, acestea sunt rezultatul negocierii dintre clienți și Bancă, așa cum am arătat mai sus, iar, pe de altă parte, condiția dezechilibrului contractual nu este îndeplinită în speță.

Astfel, necesitatea alegerii unui asigurător agreat de Bancă, se impune din considerente de risc. Astfel, prin alegerea unui asigurător agreat de Banca, practic se elimină riscurile insuficienței despăgubiri a Băncii sau lipsei totale a despăgubirii în condițiile în care anumite riscuri nu ar fi acoperite prin polița de asigurare, sau în cazul în care asigurătorul ales de client ar fi insolubil.

Cu privire la costurile asigurărilor încheiate de împrumutați, nu se poate susține că impunerea unor anumiți asigurători ar crea un dezechilibru contractual în relația dintre Bancă și clienți. Costurile legate de polița de asigurare privesc exclusiv relația dintre asigurător și asigurat, Banca neintervenind în mecanismul stabilirii acestora, pe care nu le percepe. Conform art. 7 lit. b din Condițiile Speciale ale Convenției, Băncii doar i se cesionează polița de asigurare încheiată între asigurat și asigurător.

7. Clauzele referitoare la debitarea automată a conturilor reclamanților (art. 4.3/4.5 și art. 7.1 lit. e din condițiile generale) nu sunt abuzive

Conform clauzelor invocate de către Reclamanți, în cazul în care aceștia nu își îndeplinesc la scadență obligația de plată a sumelor datorate conform Contractelor, Banca este autorizată să debiteze automat sumele scadente din conturile curente ale Reclamanților.

Această clauză nu încalcă dreptul de proprietate al Reclamanților, așa cum în mod eronat susțin aceștia și nici nu reprezintă o clauză abuzivă în înțelesul Legii nr. 193/2000.

Astfel, în cazul în care clienții nu își îndeplinesc obligațiile de plată la scadență, ne aflăm în cazul unei neexecutări a Contractelor, Banca fiind în situația de a înregistra pierderi. Prin debitarea automată a conturilor clienților cu sumele restante, Banca nu face decât să aducă la îndeplinire obligațiile contractuale astfel cum au fost agreeate de către părți. Nu se poate pune problema unei încălcări a dreptului de proprietate a Reclamanților în condițiile în care prin neexecutarea Contractelor se aduce atingere chiar dreptului de proprietate a Băncilor.

Prin stipularea clauzelor privind debitarea automată a conturilor, Banca nu face decât să amenajeze cazul de neexecutare a contractului, astfel încât să își minimizeze o parte din prejudiciu, constând în recuperarea sumelor care i se cuvin în temeiul Contractelor: dobânzi, comisioane.

Prin faptul că Banca încasează și penalități de întârziere pentru neexecutarea obligațiilor la scadență, se acoperă prejudiciul cauzat prin lipsirea Băncii de aceste sume pentru perioada întârzierii, nerealizându-se o dublă reparație a prejudiciului sau obligarea consumatorului la plata unor sume disproporționat de mari, astfel cum susțin Reclamanții. Astfel, prin aceste două clauze Banca realizează recuperarea sumelor efectiv datorate și contravaloarea lipsei de folosința a acestor sume, adică prejudiciul efectiv suferit.

Nu se poate admite teza Reclamanților conform căroră în aceste situații varianta cea mai puțin costisitoare ar trebui să aparțină debitorului, în condițiile în care prin neplata la scadență a sumelor debitorul încalcă contractul, aflându-se în culpă.

8. Clauza referitoare la DAE (art. 3 lit. e din condițiile speciale și secțiunea 1 din condițiile generale) nu este abuzivă

Reclamanții susțin că modul de calcul al DAE (costul total al creditului) nu respectă dispozițiile prevăzute în OUG nr. 50/2010.

Riscul insolvabilității creditorului și/sau garanților fiind sporit în astfel de cazuri justifică considerarea acestei obligații ca fiind o obligație esențială a contractului de credit (aceasta rezultând tocmai din modul de redactare a art. 8.1 lit. b), a cărei nerespectare determină declararea scadenței anticipate a creditului.

9. Clauza referitoare la declararea creditului scadent anticipat în cazul neîndeplinirii obligațiilor de plată față de alte instituții de credit (art. 8.1 lit. a din condițiile generale) nu este abuzivă

Rațiunea introducerii acestei clauze în contractele de credit este pe deplin justificată, contrar susținerilor Reclamanților. Astfel, neîndeplinirea obligațiilor de plată ale împrumutatului față de o altă instituție de credit atrage scadența anticipată în contractele de credit încheiate de împrumutat cu instituția respectivă, determinând executarea silită a bunurilor și veniturilor împrumutatului și implicit o diminuare a bonității și garanțiilor oferite de acesta.

Prin acest fapt debitorul încalcă practic obligații stipulate în Convenția de credit, cum ar fi acelea de a constitui o garanție și de a conserva bunurile aduse în garanție, obligații expres menționate în art. 7.1 lit c și lit. k din Convenția de credit. Aceste obligații sunt esențiale în economia unui contract de credit, iar încălcarea acestora justifică declararea scadenței anticipate a creditului.

11. Clauza referitoare la declararea creditului scadent anticipat pentru neîndeplinirea obligațiilor contractuale (art. 8.1 lit. b din condițiile generale) nu este abuziva

Clauza 7.1 din Contractele de credit consacră obligațiile împrumutaților. Prin cererea de chemare în judecată Reclamanții susțin că acestea ar trebui clasificate în obligații esențiale și obligații neesențiale, numai obligațiile esențiale putând să justifice declararea creditului scadent anticipat (așa numita reziliere culpabilă).

Este unanim admis în doctrină faptul că rezilierea nu poate interveni decât în cazul în care obligația neexecutată trebuie să fi fost considerată esențială în momentul încheierii contractului. De cele mai multe ori revine instanței judecătorești dreptul de apreciere asupra caracterului esențial al neexecutării.

Cu toate acestea, în temeiul libertății de voință, părțile pot să amenajeze chiar prin contract această împrejurare, stipulând la momentul încheierii acestuia care obligații sunt considerate esențiale de către fiecare dintre părți.

Aceasta este rațiunea pentru care părțile au prevăzut în Contractele de credit articolul 8.1 lit. b din Condițiile Generale. Tocmai prin modul de formulare extrem de clar al acestuia, părțile au acceptat și au înțeles să considere că obligațiile asumate prin Contractele de credit de către debitor sunt obligații esențiale, care justifică declararea creditului scadent anticipat. Rolul acestei clauze este tocmai acela de a pune în vedere cocontractantului obligațiile pe care o parte le consideră esențiale, prevenindu-l asupra importanței executării acestora și pentru a înlesni interpretarea contractului tocmai în momentul în care s-ar pune problema caracterului esențial al neexecutării.

Astfel, declararea creditului scadent anticipat nu se face „doar pentru că i se pare că există riscul ca în viitor, cocontractantul să nu-și mai îndeplinească obligațiile”, așa cum susțin Reclamanții, ci pentru neîndeplinirea efectivă a obligațiilor asumate, așa cum este expres prevăzut în art. 8.1 lit. b. Neexecutarea nu este doar prefigurată, ci este actuală și justifică „desființarea” contractului aflat în derulare.

12. Clauza referitoare la declararea creditului scadent anticipat în cazul apariției unei situații neprevăzute (art. 8.1 lit.c și lit. d din condițiile generale) nu este abuziva

Cu privire la această clauză trebuie în primul rând menționat că aceasta nu se încadrează în ipoteza descrisă în Anexa 1 lit. g din Legea nr. 193/2000, potrivit căreia „sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care dau dreptul exclusiv comerciantului să interpreteze clauzele contractuale”, astfel cum susțin Reclamanții.

Astfel, clauzele cuprinse în art. 8.1 lit. c și lit. d din Condițiile Generale nu dau dreptul comerciantului să interpreteze clauzele contractuale, ci se referă la apariția unor situații de fapt, neprevăzute care fac improbabilă executarea obligațiilor contractuale, inclusiv cele cu privire la garantarea creditului.

Rațiunea introducerii unei astfel de clauze a avut în vedere situațiile în care debitorul, datorită unor situații de fapt evidente se află într-o situație în care rambursarea creditului devine imposibilă, de exemplu în situația în care un debitor, având un grad de îndatorare de peste 100% înregistrează restanțe în plata sumelor datorate conform contractului. Într-o asemenea situație este justificat interesul băncii de a declara creditul scadent anticipat pentru a putea să recupereze sumele din garanțiile acordate.

13. Clauza referitoare la exonerarea răspunderii (art. 8.3 din condițiile generale) nu este abuziva

Această clauză nu se încadrează în ipoteza Anexei 1 lit. h din Legea nr. 193/2000, conform căreia „sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care restrâng sau anulează dreptul consumatorului să pretindă despăgubiri în cazurile în care comerciantul nu își îndeplinește obligațiile contractuale”.

Astfel, în momentul declarării scadenței anticipate a creditului, Banca își exercită un drept contractual, astfel cum a fost agreat de părți în momentul încheierii Convenției de Credit. Or. exercitarea unei prevederi contractuale nu este compatibilă cu ipoteza neîndeplinirii de către comerciant a obligațiilor sale contractuale, ipoteză avută în vedere de articolul invocat de Reclamant.

Mai mult, declararea scadenței anticipate a creditului, urmată de executarea silită, intervine în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale de către debitor, fiind pe deplin justificată exonerarea de răspundere a Băncii în aceste cazuri, partea în culpă fiind debitorul care trebuie să suporte riscul propriei sale neexecutări. Rezultă că art. 8.3 din Condițiile Generale reglementează situația exact opusă celei consacrate prin Anexa 1 lit. h din Legea nr. 193/2000: împrumutatul este cel care încalcă culpabil prevederile contractuale, Banca fiind exonerată de răspundere pentru consecințele acestei neexecutări.

14. Clauza referitoare la costurile suplimentare (art. 10.1 și 10.2 din condițiile generale) nu este abuziva

Cu privire la această clauză trebuie în primul rând menționat că aceasta nu se încadrează în ipoteza descrisă în Anexa 1 lit. g din Legea nr. 193/2000, potrivit căreia „sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care dau dreptul exclusiv comerciantului să interpreteze clauzele contractuale”, astfel cum susțin Reclamantii.

Astfel, clauzele 10.1 și 10.2 din Condițiile Generale se referă la situația în care apar modificări de interpretare ale legilor sau altor prevederi care impun Băncii costuri suplimentare legate de contractele de credit, costuri ce se transferă prin mecanism contractual împrumutaților. Această modificare de interpretare este obiectivă, și nu se realizează exclusiv de către Bancă, acest lucru fiind relevat și prin exemplul propus de Bancă în interiorul art. 10.1 lit. b cu privire la o astfel de modificare de interpretare.

Rațiunea introducerii acestor clauze se justifică și punct de vedere al întinderii în timp a contractelor de credit. Astfel, în condițiile în care aceste contracte își produc efectele pentru perioade cuprinse, în principiu, între 15 -25 de ani, este pe deplin justificat ca părțile să aibă în vedere, la momentul încheierii

acestui, modificările legislative și de interpretare care ar putea să afecteze costurile suplimentare în legătura cu aceste contracte. Prin stipularea clauzelor prevăzute la art. 10.1 și 10.2 părțile contractului de credit vizează tocmai asigurarea echilibrului contractual, debitorul fiind cel care suporta aceste costuri suplimentare intervenite în perioada de creditare, tocmai pentru că acesta este beneficiarul sumei de bani în toată această perioadă.

Faptul că în art. 10.2 din Condițiile Generale Banca apare ca fiind cea care notifică debitorului o modificare de interpretare este o consecință logică a faptului că aceste costuri suplimentare sunt suportate de împrumutat, Banca fiind cea care are interes în a comunica aceste modificări clienților.

În drept, au fost invocate prevederile Legii 193/2000 care implementează corespunzător Directiva 93/13, principiul aplicabilității directe a Directivei nr. 93/13/CEE.

Pârâta a depus la data de 12.10.2011 cerere de înaintare a întrebărilor preliminare, cerere de suspendare a cauzei până la pronunțarea unei hotărâri preliminare de către CJUE cu privire la întrebările formulate și cerere de suspendare a cauzei până la pronunțarea hotărârii de către CJUE cu privire la întrebările preliminare trimise de către Tribunalul Comercial Cluj în cadrul dosarului nr.2979/219/2010.

La aceeași dată reclamantii au depus cerere precizatoare, prin care au indicat pretențiile solicitate. Au precizat că daunele morale pretinse pentru acoperirea prejudiciilor cauzate prin comportamentul pârâtei constau în suferințele de ordin psihic pe care le-au îndurat ca urmare a practicilor abuzive și a șantajului economic practicate de pârâtă.

La data de 23.11.2011 numita Mareș Luminița a depus cerere de intervenție în interes propriu, prin care a solicitat să se constate caracterul abuziv al clauzelor indicate în cuprinsul convențiilor pe care aceasta le-a încheiat cu Volksbank Romania SA, respectiv nr.9130342/22.10.2007 și 0161633/03.09.3008, constatarea nulității absolute a acestor clauze, obligarea pârâtei la rambursarea sumelor plătite nedatorat în temeiul clauzelor nule, cu cheltuieli de judecată.

Motivele de fapt și de drept menționate în cererea de intervenție sunt aceleași cu cele indicate în cererea principală.

Ca urmare a admiterii cererii de abținere formulate în dosarul nr.20585/3/2011, cauza a fost repartizată aleatoriu și a fost înregistrată sub nr.73978/3/2011.

La termenul din 05.03.2012 pârâta a invocat excepția prescripției, iar reclamantii au solicitat decăderea pârâtei din dreptul de a invoca excepția prescripției.

Prin încheierea din 05.04.2012 tribunalul a respins excepția inadmisibilității ca neîntemeiată, a respins excepția nulității cererii ca neîntemeiată, a respins cererea de decădere a pârâtei din dreptul de a invoca excepția prescripției ca neîntemeiată, a respins excepția prescripției ca neîntemeiată, a respins cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu întrebările preliminare și cererea de suspendare ca neîntemeiate, a respins cererea de suspendare întemeiată pe dispozițiile art.244 pct.1 C.proc.civ. ca neîntemeiată, a respins cererea de intervenție în interes propriu formulată de intervenienta Mareș Luminița ca inadmisibilă.

Reclamantii au depus cerere precizatoare cu privire la contractele invocate în cauză.

Pentru dovedirea, respectiv în combaterea cererii, instanța a încuviințat părților proba cu înscrisuri, probă ce a fost administrată în cauză.

Analizând probele administrate, tribunalul reține următoarele:
Reclamanții au încheiat cu pârâta următoarele contracte:

1	Adam Bănica Cristian	0156349/09.07.2008	
2	Adam Elena Sofia	0156349/09.07.2008	
3	Albulescu Silviu Marin	0163434/CP/26.09.2008	
6	Andreica Adrian Ioan	0128235/IL/05.10.2007	
7	Andreica Elena Luminița	0128235/IL/05.10.2007	
8	Andriescu Liviu Calin	0147490/17.04.2008	
9	Andronachi Eduard Cristian	0110212/02.07.2007	
10	Andronachi Veronica	0110212/02.07.2007	
11	Antim Dan Milorad	0154858/26.06.2008	
12	Anton Elena	918/MOS/23.09.2005	
13	Anton Mihai Ciprian	918/MOS/23.09.2005	
14	Atitienei Marius Vasile	0152140/CP/04.06.2008	
15	Azoitei Florina Carmen	0113548/06.08.2007	
16	Azoitei Paul Mihail	0113548/06.08.2007	
17	Baciu Mihaela	0147322/CA/10.04.2008	
18	Baciu Ovidiu Dumitru	0147322/CA/10.04.2008	
19	Badicel Elena	0109555/26.07.2007	
20	Badicel Mihai Ciprian	0109555/26.07.2007	
21	Bălan Radu Cosmin	090875/12.04.2007	
22	Bălan Valerica Georgiana	090875/12.04.2007,0143 940-3/13/2008	
23	Baldea Bogdan	0144454/07.03.2008	
24	Baldea Simona Valentina	0144454/07.03.2008	
25	Barbu Gabriela	0147218/26.06.2008	
26	Barbulescu Ioana Daniela	0156970/14.08.2008, 0160102/14.08.2008	
27	Barjovanu Irina	0133593/21.12.2007	
28	Barjovanu Vlad	0133593/21.12.2007	
29	Bazac Daniel	0108846/30.07.2007	
30	Bordea Olimpia Elena	0143484/12.03.2008	
31	Botezatu Theodor Alexandru	0123657/CP/04.10.2007	
32	Bragau Florica Stefania	0108225/05/07/2007 0108268/25/07/2007	
33	Bragau Iordan	0108225/05/07/2007, 0108268/25/07/2007	- -
34	Buza Cornel-Nicolae	0134880/19.11.2007	

35	Buza Raluca	0134880/19.11.2007
36	Calota Mihai Marian	0132867/08.11.2007
37	Calota Mirela Elena	0132867/08.11.2007
38	Cantaragiu Ancuta	0153982/25.06.2008
39	Cantaragiu Gabriel	0153982/25.06.2008
40	Carbunaru Claudiu Decebal	0045566/19.04.2006
41	Carbunaru Elisor Mirela	0045566/19.04.2006
42	Cârlig Simona Cristina	0143663/28.02.2008
		0158239/22.07.2008
43	Cârlig Bogdan Ioan	0143663/28.02.2008
		0158239/22.07.2008
44	Carp Adina	0156318/31.07.2008
45	Carp Florin	0156318/31.07.2008
46	Cartu Florica	0151795/30.06.2008
		0155170/30.06.2008
47	Cartu Ion	0151795/30.06.2008
		0155170/30.06.2008
48	Catrina Bogdan Octavian	0101520/24.05.2007
48	Chereches Calin Luca	0124513/06.09.2007
50	Chereches Laura Simona	0124513/06.09.2007
51	Cherim Onol	0143574/04/03/2008
		0126821/11/10/2007
52	Cheser Gina	0160265/20.08.2008
53	Cheser Narcis Sebastian	0160265/20.08.2008
54	Chivulescu Florentin	0147064/16.04.2008
55	Chivulescu Maria Lorena	0147064/16.04.2008
56	Ciobanescu Emilia Antonela	0143318/29/02/2008
		0124742/21/09/2007
		0166303/08.10.2008
57	Ciocan Andrei	0096859/15.05.2007
58	Ciocan Laura	0096859/15.05.2007, 0153072
59	Ciocirla Mirela	0139725/16.01.2008
60	Cochirleanu-Oancea Ionut	0152921/09/06/2008
61	Cocolos Ioana	0157352/06.08.2008
62	Cocolos Vasile	0157352/06.08.2008
63	Cojocarui Cătălina Elena	0163996/29.09.2008

64	Cojocarui Radu Teodor	0163996/29.09.2008
----	-----------------------	--------------------

65	Constantinescu Silviu	0166395/17.10.2008
66	Coporiie George Robert	0148592/23.04.2008, 0144199/27.03.2008
67	Coporiie Steluța Cristina	0148592/23.04.2008, 0144199/27.03.2008
68	Cosmiuc Horia	0136258/14.12.2007
69	Cosmiuc Liliana	0136258/14.12.2007
70	Costescu Valentin	0151934/03/06/2008
71	Costin Lucian	0141783/DV/03.03.2008
71	Costin Ramona Oana	0141783/DV/03.03.2008
73	Crăciun Florian Valentin	0140431/13.02.2008
74	Crăciun Madalina	0140431/13.02.2008
75	Crisan Gprian	0115116/25.07.2007
76	Crisan Nicoleta	0115116/25.07.2007
78	Cucos Roxana Corina	0133537/AT/14.11.2007 0161591/01.10.2008
79	Dedu Florin Fabian	0059659/23.08.2006
80	Dedu (Pintican) Georgiana	0059659/23.08.2006
81	Dima Gigel Doru	0116716/AN/10.08.2007
82	Dinca Lucian Bogdan	0131611/26.10.2007
83	Dinca Victorita	0131611/26.10.2007
84	Dinu Iris Miralisa	0076631/AN/24.11.2006
85	Dit Florența Adela	124812/25.09.2007, 147441/08.04.2008

		108075 /29.06.2007
129	Gambuta Alina Petronela	0152052/11.07.2008
130	Gheorghe Bogdan Mihai	0116728/21.09.2007
131	Gheorghe Cristina Elena	0116728/21.09.2007
132	Gogorița Mirela	1593/13.05.2005
133	Gontescu Ilie Mihai	0131287/12.11.2007
134	Gontescu Mariana Simona	0131287/12.11.2007
135	Grama Florina Georgeta	0088274/26.03.2007
		0126368/28.09.2007
136	Grama Iuliu Sever	0088274/26.03.2007
		0126368/28.09.2007
137	Grigorescu Gatalin Teodor	0152158/09.06.2008
138	Groza Rodica	0129870/10.10.2007
139	Gusoi Ioan Valeriu	0129248/22.10.2007
140	Halitchi Daniela	0151091/19.05.2008
141	Halitchi Florin Constantin	0151091/19.05.2008
142	Haitaim Aurora	0134896/05.12.2007
143	Haitaim Mitica Mihai	134896 /05.12.2007
144	Hotnog Cătălin	0157453/25.07.2008
145	Hotnog Laura Ioana	0157453/25.07.2008
146	Iacob Camelia	0158710/06.08.2008
147	Iacob Emanuel	0158710/06.08.2008
148	Ilie Roxandra Georgiana	0134017/0911.2007
149	Ilievici Anne Marie	0122470/09.10.2007
150	Ilievici Sorin Dumitru	0122470/09.10.2007

152	Inisconi Erika	0126624/24.09.2007
153	Inisconi Ionel Lucian	0126624/24.09.2007
154	Ionescu Irina	0138031/20.12.2007
155	Andersen Scott Richard	0138031/20.12.2007
156	lordache (Vlad) Adina Măria	086517/14.03.2007
157	Ipate Costel	0144108/20.03.2008
158	Ipate Edith Mihaela	0144108/20.03.2008
159	Irimia Daniela	0163977/30.09.2008
160	Irimia Ovidiu Gicu	0163977/30.09.2008
161	Iuga Emilia Cristina	0159273/06.08.2008

162	Iuga Laurentiu	0159273/06.08.2008
163	Ivan Dragos Gabriel	0104677/18.06.2007
164	Ivan Elisabeta Crina	0104677/18.06.2007
165	Kalamar Mihaela	0122426/20.09.2007
167	Lacatusu Ciprian Constantin	140951/31.01.2008
168	Lapadat Daniel	0163061/29.09.2008
169	Lapadat Ruxandra	0163061/29.09.2008
170	Lazar Daniel	0141184/26.02.2008
171	Lazar Felicia Narcisa	0141184/26.02.2008
172	Leganel Marian și Leganel Irina	0126383/27/09/2007
173	Leonte Marcela	0160545/25.08.2008
174	Leonte Ciprian Sorin	0160545/25.08.2008
175	Lupsa Mariana Gabriela	0141452/NT/12.02.2008
176	Lupsa Dumitru Adrian	0141452/NT/12.02.2008
177	Lupu Valentin Andrei	0113830/25.07.2007
178	Lupu Doinita Mihaela	0113830/25.07.2007
179	Motataianu Cătălin	0161618/01.09.2008
180	Man Dorel	0160342/CF/20.08.2008
181	Man Carolina	0160342/CF/20.08.2008
182	Manea (Neagoe) Claudia	0124302/19.09.2007
183	Manea Sorin	0144589/13.03.2008

184	Manea Irina Mariana	0144589/13.03.2008
185	Manolciu Ramona Cristina	0139834/CP/17.01.2008
186	Marian Daniel Calin	0146737/01.04.2008
187	Marian Gabriela	0146737/01.04.2008
188	Marin Constantin	0103862/08.06.2007
189	Marin Maria	0103862/08.06.2007
190	Marin Maria Elena	0142190/06.03.2008
191	Marin Daniel	0142190/06.03.2008
192	Marina Rene	0165759/23.10.2008
193	Martescu Ilie	0140499/26.02.2008
194	Martescu Georgeta Mihaela	0140499/26.02.2008
195	Marzac Maria	0104672/12.06.2007
196	Marzac Ștefan	0104672/12.06.2007
197	Matu Cristian Adrian	0161803/10.09.2008
198	Mazilu (Dumitrascu) Carmen	0130839/16.10.2007
199	Merticariu Mihail Sebastian	0136419/27.11.2007

200	Merticariu Roxana Elena	0136419/27.11.2007
201	Micu Valentin Viorel	0104831/31.05.2007
		0167839/08.10.2008
202	Micu Ana Măria	0104831/31.05.2007
		0167839/08.10.2008
203	Mihai Mitica	0113283/26.07.2007
204	Minai Cristina Daniela	0113283/26.07.2007
205	Mihalache Arsenie Samoil	0144674/13.03.2008
206	Mihulin Marius Iulian	0135228/16.11.200
207	Milcomisi Silviu Ion	0110248/27.07.2007
208	Minea Eliza Gratiela	0140677/19.05.2008
209	Mitranescu Dan Mihail	0010640/06.02.2006
210	Simion Simona Mirela	0010640/06.02.2006
211	Moisev Ribana Mariana	0090440/FRA/22.03.2007
212	Muntean Dragos Alin	0154782/19.06.2008
213	Munteanu Adrian Cătălin	0123082/14.09.2007
		0161107/09.09.2008
214	Munteanu Eugenia	0123082/14.09.2007
		0161107/09.09.2008
215	Mureș an Mihai Dan	0151117/CF/29.05.2008
216	Mureș an Anca Daniela	0151117/CF/29.05.2008
217	Nan Paula Dorina	0163880/21.10.2008
218	Nan Ilie Danut	0163880/21.10.2008
219	Neacsu Sorin	0130404/23.10.2007

220	Neacsu Neluta	0130404/23.10.2007
221	Neagu Simona Mihaela	0129663/30.10.2007
222	Neagu Marian	0129663/30.10.2007
223	Necula Tache Victor	0122231/08.10.2007
224	Nedejde Cristian Ilie	0127771/28.09.2007
225	Nedejde Elena	0127771/28.09.2007
226	Negoita Costandel Daniel	0136460/21.12.2007
227	Negoita Andreea Daniela	0136460/21.12.2007
228	Nichita Dragos Florian	0142112/18.02.2008
		0139962/05.02.2008
229	Nichita (Neagu) Florina Carmen	0142230/18.02.2008
231	Nicusan Tudor	0151057/23.05.2008
232	Nisulescu Constantin Telu	0136164/29.11.2007
233	Jipa Camelia	0136164/29.11.2007
234	Oanta Ciprian	0157095/AP/11.07.2008
235	Oanta Mihaela Nicoleta	0157095/AP/I 1.07.2008
236	Olariu Sorin Gabriel	0146774/11.04.2008
		0106238/12.07.2007
237	Olinec Laura Gabriela	0137360/07.12.2007
238	Onofrei Ovidiu Gabriel	0163940/09.10.2008
239	Onofrei Oana	0163940/09.10.2008
240	Otel Cătălin	0111084/30.07.2007
241	Otel Roxana Mariana	0111084/30.07.2007
242	Pasare Elena	0140439/12.02.2008
243	Pasare Ion Traian	0140439/12.02.2008
244	Patrinoiu Gabriel Leonard	0154511/28.08.2008
		0150736/FRA/04.06.2008
		0112406/FRA/22.08.2007
		0144557/FRA/28.03.2008
245	Patrinoiu Eraleea Stefanica	0154511/28.08.2008
		0150736/FRA/04.06.2008
		0112406/FRA/22.08.2007
		0144557/FRA/28.03.2008
246	Paunescu Silviu	131063/24.10.2007
247	Pavel Andreea Georgiana	169290 / 24.10.2008
248	Pavel Dragos Ovidiu	169290 / 24.10.2008
249	Pelin Mirela	114277/29.08.2007

250	Petre Georgiana	0119070/30.10.2007
251	Petre George Cătălin	0119070/30.10.2007
252	Petu Paraschiv	0159652/29.08.2008
		0159648/26.08.2008
253	Petu Nina	0159652/29.08.2008
		0159648/26.08.2008
254	Petu Ion	0163604/18.09.2008
255	Petu Mariana	0163604/18.09.2008
256		
257		
258	Pirnea Tudorel Aurel	0068534/03.10.2006
259	Pirnea Daniela Iuliana	0068534/03.10.2006
260	Plesanu Carmen Cristina	0150743/09.06.2008
261	Plesanu Jean	0150743/09.06.2008
262	Podaru Lucian	112711/11.07.2007
263	Pop Monika Erzebet	0158153/05.08.2008
264	Pop Titus	0158153/05.08.2008
265	Popa (Galea) Claudia Ioana	0152286/27.05.2008
266	Popa Mihaela	0157100/23.07.2008
267	Popescu George Lucian	0127486/29.10.2007
268	Popescu Măria	0127486/29.10.2007
269	Preda Iuliana	0146869/14.05.2008
270	Preda Florentin	0146869/14.05.2008
271	Preda Robert Marian	0145504/31.03.2008
272	Preda Alina Elena	0145504/31.03.2008
273	Pricop Traian	0130742/16.10.2007
		0160358/29.08.2008
274	Rădăcina Cristian	0136150/16.01.2008
275	Ripeanu Ionut Marius	0121821/12.10.2007
276	Rizea Adrian	0145526/31.03.2008
277	Rizea Rodica	0145526/31.03.2008
278	Roșu Bogdan Alexandru	0151421/12.06.2008
279	Roșu Anca Mirela	0151421/12.06.2008
280	Roșu Manuela Oana	0149594/12.05.2008
281	Rujoiu Nicolae - Marcel	0108029/09.08.2007
282	Rujoiu Elena- Cătălina	0108029/09.08.2007
283	Samoila Cătălin Cezar	0112119/24.07.2007
284	Sichitiu Alexandru	0138812/19.12.2007

285	Sichitiu Adriana	0138812/19.12.2007
286	Stan Dumitru Dan	0135581/17.12.2007
287	Stan Silvia Rodica	0135581/17.12.2007
288	Stan Laurentiu Mihail	513/BG/25.03.2005
289	Stan Oana Loredana	513/BG/25.03.2005
290	Stavarache Ionel	0161558/23.09.2008
291	Stefanescu Tudor	0103357/05.06.2007
292	Stefanescu Mihaela	0103357/05.06.2007
293	Stoica Gina	0143052/27.02.2008
294	Stoica Constantin	0143052/27.02.2008
295	Suciu Ciprian Viorel	0148211/15.04.2008
296	Szomszed Izabella	0125867/25.09.2007
297	Tanase Gabriel Iulian	0150724/19.05.2008
298	Tanase Diana Gabriela	0150724/19.05.2008
299	Tanasescu Cătălin Adrian	0166635/13.10.2008
300	Tanasescu Ioana Georgeta	0166635/13.10.2008
303	Toader - Radulescu Florin	0162708/CM/04.09.2008
304	Toader - Radulescu Ioana	0162708/CM/04.09.2008
305	Toader - Radulescu Ana	0106987/CM/28.06.2007
306	Toader - Radulescu Gheorghe	0106987/CM/28.06.2007
307	Tod Liviu Andrei	0106509/AB/22.06.2007
308	Toma Florin	0155977/16.07.2008
309	Toma (Ciobanu) Cristina	0157163/16.07.2008
310	Tomescu Dragos Petre	0124214/30.11.2007
311	Tudor Ion	0143640/04.03.2008
312	Tudor Olivia	0143640/04.03.2008
313	Tudorica Alina Cristina	0161089/29.08.2008
314	Tudorica Ciprian	0161089/29.08.2008
315	Tugulea Rares Ovidiu	0140034/29.01.2008
316	Tugulea Nicoleta Cristina	0140034/29.01.2008
317	Turcitu Bogdan Alexandru	0149208/CM/19.05.2008
318	Turea Elena	0166498/15.10.2008
319	Turea Iulian	0166498/15.10.2008
320	Ungureanu Doina	0145231/18.03.2008
321	Ungureanu Ion	0145231/18.03.2008

322	Vamasescu Mhail	0131408/30.10.2007
323	Teodorei Luminița	0131408/30.10.2007
324	Valcu Florin Dumitru	0121963/06.09.2007
325	Valcu Monica	0121963/06.09.2007
326	Vasile Andrian	0141388/04.03.2008
		0142945/27.02.2008
327	Vasile Gina - Mihaela	0141388/04.03.2008,
		0142945/27.02.2008
328	Vasilescu Victor - Iulian	0127063/06.11.2007
329	Vasilescu Magdalena	0127063/06.11.2007
330	Vasu Nicolae Silviu	0132257/01.11.2007
331	Veteleanu (Ciobanu) Maria -	0152432/DV/27.06.2008
332	Viciu Andrei	0143848/11.03.2008
333	Viciu Monica - Stefania	0143848/11.03.2008
334	Vicol Aurel	0162129/27.08.2008
335	Vicol Ioana Lenuta	0162129/27.08.2008
336	Vihocencu Laurentiu Vasile	0149440/29.05.2008
337	Vihocencu (Udrea) Maria	0149440/29.05.2008
340	Vrajescu Marius Daniel	0134258/15.11.2007
341	Zanfîr Viorica Mona	0124498/19.09.2007
342	Zanfîr Valentin Simion	0124498/19.09.2007
343	Zlatan Ramona	0142544/25.02.2008
344	Zlatan Dragos Razvan	0142544/25.02.2008
345	Zot Paul Calin	0167936/21.10.2008

Reclamanții menționați au solicitat constatarea caracterului abuziv al clauzelor referitoare la dobândă:

Clauzele care permit modificarea ratei dobânzii în mod unilateral de către bancă, fără a preciza condițiile precise în care poate interveni o asemenea modificare, respectiv:

- dreptul băncii de a revizui rata dobânzii curente în cazul apariției unor schimbări semnificative pe piața monetară (clauza se regăsește în convențiile de credit la punctul 3) litera (d) din condițiile speciale ale convențiilor

- obligația împrumutatului de a achita eventualele sume datorate ca urmare a ajustării dobânzii de către bancă și modificarea automată a graficului de rambursare ca urmare a ajustării ratei dobânzii (clauzele se regăsesc în convențiile de credit la punctul 6) „Suma Principală și Dobânda” alin. 2 și 3 din condițiile speciale ale convențiilor

= mențiunea că rata dobânzii este fixă sau variabilă (clauza se regăsește în convențiile de credit la art. 3.1.2. litera c) din condițiile generale ale convențiilor.

În cauză sunt aplicabile prevederile Legii nr. 193/2000 invocate de reclamant.

Potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 193/2000 „(1) Prin consumator se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituită în asociații care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale industriale sau de producție, artizanale sau liberale (2) Prin comerciant se înțelege orice persoană fizică sau juridică autorizată, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori literale, cât și orice persoană care acționează în același scop în numele sau pe seama acestuia”.

În cauză pârâta este comerciant în sensul legii, întrucât este o persoană juridică autorizată care, în temeiul unor contracte ce intră sub incidența legilor privind protecția consumatorilor, acționează în cadrul activității sale comerciale. Reclamantii sunt consumatori în sensul aceleiași legi, întrucât în contractul încheiat cu pârâta au acționat în scopuri personale, exterioare oricărei activități comerciale, industriale sau de producție, artizanale sau liberale.

Potrivit dispozițiilor art.4 din Legea nr.193/2000 o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. O clauză contractuală va fi considerată ca nefiind negociată direct cu consumatorul dacă aceasta a fost stabilită fără a da posibilitatea consumatorului să influențeze natura ei, cum ar fi contractele standard preformulate sau condițiile generale de vânzare practicate de comercianți pe piața produsului sau serviciului activ. Faptul că anumite aspecte ale clauzelor contractuale sau numai una dintre clauze a fost negociată direct cu consumatorul nu exclude aplicarea prevederilor prezentei legi pentru restul contractului în cazul în care o evaluare globală a contractului evidențiază că acesta a fost prestabilit unilateral de comerciant. Dacă un comerciant pretinde că o clauză standard preformată a fost negociată direct cu consumatorul, este de datoria lui să prezinte probe în acest sens. Lista cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezenta lege redă, cu titlu de exemplu, clauzele considerate ca fiind abuzive. Fără a încălca prevederile prezentei legi, natura abuzivă a unei clauze contractuale se evaluează în funcție de : a) natura produselor sau a serviciilor care fac obiectul contractului la momentul încheierii acestuia ; b) toți factorii care au determinat încheierea contractului ; c) alte clauze ale contractului sau ale altor contracte de care acesta depinde. Evaluarea naturii abuzive a clauzelor nu se asociază nici cu definirea obiectului principal al contractului, nici cu calitatea de a satisface cerințele de preț și de plată, pe de o parte, nici cu produsele și serviciile oferite în schimb, pe de altă parte, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate într-un limbaj ușor inteligibil.

Pentru a reține existența unei clauze abuzive, instanța trebuie astfel să verifice următoarele condiții:

1) clauza contractuală să nu fie fost negociată:

2) prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților;

3) dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei-credințe.

În ceea ce privește buna credință, tribunalul are în vedere considerentul nr. 16 al Directivei nr. 93/13/CEE „.....la evaluarea bunei credințe, trebuie acordată o atenție deosebită autorității pozițiilor de negociere ale părților, dacă consumatorul a fost influențat să fie de acord cu condiția în cauză și dacă mărfurile sau serviciile au fost vândute sau furnizate la cererea expresă a consumatorului; întrucât condiția de bună credință poate fi îndeplinită de vânzător sau furnizor dacă acesta acționează corect și echitabil față de cealaltă parte, ale cărei interese legitime trebuie să le ia în considerare”.

Fără a încălca prevederile legii, natura abuzivă a unei clauze contractuale se evaluează în funcție de :

a) natura produselor sau a serviciilor care fac obiectul contractului la momentul încheierii acestuia ;

b) toți factorii care au determinat încheierea contractului ;

c) alte clauze ale contractului sau ale altor contracte de care acesta depinde.

În caz de dubiu asupra interpretării unor clauze contractuale, acestea vor fi interpretate în favoarea consumatorului, potrivit art. 77 din Legea nr.296/2004 privind Codul Consumului .

Contractele de credit încheiate de părțile din prezenta cauză cuprind condițiile generale de creditare, care sunt aceleași pentru un anumit produs bancar și condițiile speciale.

Prin art.3 din contracte părțile au stabilit o dobândă în cuantum variabil în funcție de contract, pe an, perioada de calcul a dobânzii fiind numărul actual de zile raportat la un an de 360 zile.

Conform art.3. lit.d) din Condițiile speciale ale contractelor, pârâta și-a rezervat dreptul de revizui structura ratei dobânzii curente în cazul apariției unei schimbări semnificative pe piața monetară, comunicând reclamantilor noua structură a ratei dobânzii, rata dobânzii astfel modificată aplicându-se de la data comunicării.

Prin art.3 lit. a din Condițiile speciale ale Conventiilor de credit părțile au stabilit o rată a dobânzii curente p.a.

Părțile nu au convenit prin contracte perioada la care dobânda să fie ajustată în funcție de vreun indice variabil, nu s-a stabilit niciun astfel de indice de referință

Pârâta nu a făcut dovada că ar fi negociat cu reclamantii clauza prevăzută de art.3. lit.d) din Condițiile speciale ale contractelor. Această clauză este una standard preformulată, în condițiile disp. art. 4 alin. 3 teza finală din Legea nr. 193/2000. Prezentarea diferitelor tipuri de contracte de către bancă și obligația de informare nu este echivalentă cu negocierea directă cu consumatorul .

Potrivit art. 1 pct. 1 lit. a și e din Anexa la Legea nr. 193/2000, sunt abuzive clauzele care dau dreptul comerciantului de a modifica unilateral clauzele contractului, fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract și cele care dau dreptul profesionistului să modifice unilateral, fără acordul consumatorului, clauzele privind caracteristicile produselor și serviciilor care

urmează să fie furnizate sau termenul de livrare a unui produs ori termenul de executare a unui serviciu.

Prevederile art.1 pct.1 lit.a din Anexa la Legea nr. 193/2000 nu se opun clauzelor în temeiul cărora un furnizor de servicii financiare își rezervă dreptul de a modifica rata dobânzii plătită de către consumator ori datorată acestuia din urmă sau valoarea altor taxe pentru servicii financiare, fără o notificare prealabilă, dacă există o motivație întemeiată, în condițiile în care comerciantul este obligat să informeze cât mai curând posibil despre aceasta celelalte părți contractante și acestea din urmă au libertatea de a rezilia imediat contractul și nici clauzelor prin care comerciantul își rezervă dreptul de a modifica unilateral clauzele unui contract cu durată nedeterminată, în condițiile în care comerciantul are obligația de a-l informa pe consumator, printr-o notificare prealabilă transmisă în termen rezonabil, pentru ca acesta din urmă să aibă libertatea de a rezilia contractul.

Clauza prevăzută de art.3. lit.d) din Condițiile speciale ale contractelor creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, tribunalul apreciind că părțile trebuiau să definească în contract, prin criterii obiective, noțiunea de „schimbări semnificative”. În aceste condiții modificarea ratei dobânzii, clauză esențială în contractul de credit, este lăsată la aprecierea societății bancare .

În ceea ce privește condiția relei-credințe, tribunalul apreciază că aceasta este îndeplinită. Pârâta și-a rezervat posibilitatea de a modifica unilateral rata dobânzii, în condițiile în care s-a stipulat inițial o dobândă fără limită în timp, transformând astfel dobânda , fără acordul consumatorului.

Contractele nu cuprind formula după care se calculează variația dobânzii, cu precizarea periodicității și/sau a condițiilor în care survine modificarea ratei dobânzii, astfel încât nu poate fi reținută susținerea pârâtei în sensul că modalitatea de calcul a dobânzii prevăzută de convenția de credit este conformă cu legislația pozitivă aplicabilă creditelor de consum .

Cu privire la apărările societății pârâte privitor la inadmisibilitatea aprecierii privind caracterul abuziv al clauzelor legate de definirea obiectului principal, tribunalul reține că, potrivit art. 4 alin. (6) din Legea nr. 193/2000, evaluarea naturii abuzive a clauzelor nu se asociază nici cu definirea obiectului principal al contractului, nici cu calitatea de a satisface cerințele de preț și de plată, nici cu produsele și serviciile oferite în schimb, doar cu condiția ca aceste clauze să fie exprimate într-un limbaj ușor inteligibil. Reglementarea din dreptul național este în consens cu cea din dreptul european, art. 4 alin (2) din Directiva nr. 13/93 stabilind că aprecierea caracterului abuziv al clauzelor nu privește nici definirea obiectului contractului, nici justetea prețului sau a remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de mărfurile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate în mod clar și inteligibil.

În prezenta cauză instanța nu analizează prețul creditului astfel cum a fost convenit de părți și nu se substituie acestora, ci doar analizează și apreciază dacă o anumită clauză, respectiv art. 3 lit. d Condițiile speciale, îi permite uneia din părți să modifice în totalitate obiectul unei obligații.

În ceea ce privește condiția exprimării clare și inteligibile, tribunalul apreciază că nu se poate reține o exprimare clară. Clauza contestată este susceptibilă de interpretări multiple și permite pârâtei să modifice în mod arbitrar cuantumul dobânzii convenite de părți .

Cu privire la apărările pârâtei legate de caracterul de consumator avizat al reclamanților, tribunalul reține că prevederile legale invocate de reclamanți se aplică consumatorilor ce au pregătirea și cunoștințele de specialitate ale reclamanților din prezenta cauză, în cauză fiind analizate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească anumite clauze pentru a se reține caracterul abuziv al acestora, clauzele abuzive având drept premisă caracterul preformulat, prestabilit al clauzei, fără legătură directă cu neinformarea corespunzătoare asupra respectivei clauze de către consumatorul mediu, obișnuit informat, atent și avizat.

Tribunalul apreciază astfel că art.3 lit.d din convențiile de credit - condiții speciale are caracter abuziv, urmând a dispune constatarea nulității acesteia .

Conform art.6 lit.b) teza a II-a și a III-a din condițiile speciale ale contractelor, la scadența finală împrumutul va achita și eventualele sume datorate ca urmare a ajustării dobânzii în condițiile punctului 3.d. Graficul de rambursare se va modifica periodic, automat, corespunzător ajustării ratei dobânzii, tragerilor succesive, rambursării în avans și/sau modificării scadenței finale. La cererea împrumutului/garantului banca va furniza graficul de rambursare în vigoare la data solicitării.

Având în vedere că această clauză contractuală are legătură directă cu clauza prevăzută de art.3 lit.d, ce a fost apreciată ca fiind abuzivă de instanță, urmând a fi declarată nulă, soluția adoptată cu privire la cererea de constatare a nulității clauzei prevăzută de art.3 lit.d determinând și soluția ce se va pronunța asupra cererii de constatare a nulității clauzei prevăzută de art.6 lit.b) teza a II-a și a III-a din condițiile speciale ale contractelor, instanța apreciază că art.6 lit.b) teza a II-a și a III-a din condițiile speciale ale contractelor are caracter abuziv, urmând a se constata nulitatea acesteia .

Cu privire la art.3.1.2 lit.c) din Condițiile generale ale convențiilor, tribunalul reține că acest articol prevede că rata dobânzii curente este fixă sau variabilă, exprimată în formă procentuală sau prin raportare la un indice de referință, valoarea sa fiind menționată în Condițiile speciale.

Această clauză nu are caracter abuziv. Condițiile generale cuprind dispoziții cu caracter general, aplicabil mai multor categorii de contracte încheiate de pârâtă. În unele contracte quantumul dobânzii curente este fix, în altele este variabil, iar în alte categorii de contracte o anumită perioadă are caracter fix, iar o altă perioadă are caracter variabil, caracterul dobânzii (fix sau/și variabil) și quantumul acesteia fiind precizate în condițiile speciale ale contractelor .

Pentru aceste motive, tribunalul apreciază că în ceea ce privește această clauză nu sunt întrunite toate condițiile prevăzute de lege pentru a reține existența unei clauze abuzive , respectiv condiția dezechilibrului semnificativ între drepturile și obligațiile părților , respectiv condiția încălcării bunei-credințe, astfel încât reține că art.3.1.2 lit.c) din Condițiile generale ale convențiilor nu are caracter abuziv.

În ceea ce privește clauzele din actele adiționale la convențiile de credit, din notificări sau din comunicările care au modificat rata dobânzii, precum și actele adiționale care au modificat tipul dobânzii din fixă în variabilă tribunalul reține că în primul rând că reclamanții nu au precizat concret care sunt clauzele a căror nulitate se solicită.

Notificările sau comunicările nu sunt acte juridice prin care să se nască sau să se modifice raporturi juridice, ci sunt doar înregistrări prin care se comunică anumite informații.

Cât privește clauzele referitoare la modificarea ratei dobânzii din actele adiționale, acestora nu li se aplică principiul „resoluto iure dantis resolvitur jus accipientis” invocat de reclamanți. Actele adiționale produc efecte juridice proprii, iar anularea unei dispoziții din contractul încheiat inițial de părți nu atrage anularea unei dispoziții din actul adițional decât dacă există o legătură directă de determinare, ceea ce nu este cazul în cauza de față.

Vicierea consimțământului părților, dolul și violența invocate de reclamanți cu privire la actele adiționale nu au fost explicitate și nici dovedite de reclamanți, deși sarcina probei îi revenea, conform art.129 alin.1 C.proc.civ.

Cu privire la clauzele prevăzute în Convențiile de credit la punctul 3 litera c) din Condițiile Speciale și art. 3.2.1. literele a și b din Condițiile Generale ale Convențiilor, cu privire la calculul dobânzii anuale raportat la o perioadă de 360 de zile, respectiv la formula de calcul a dobânzii lunare, tribunalul reține că aceste clauze contractuale, deși nu au fost negociate, nu creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. De altfel, prin cerere nici nu au fost expuse motivele care să indice un dezechilibru semnificativ, astfel cum pretind reclamanții. Aceste prevederi contractuale stabilesc în mod clar și fără echivoc modul de calcul al dobânzii, formula nefiind susceptibilă de vreo modificare din partea pârâtei. Prin inserarea acestor clauze în contracte nu se creează vreun dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în condițiile în care dobânda se determină în baza unor coordonate clar exprimate, reclamanții având posibilitatea reală să previzioneze prețul creditului la încheierea contractului.

Instanța mai reține că posibilitatea recunoscută de legiuitor consumatorului prin adoptarea Legii nr.193/2000 nu trebuie să se transforme într-un instrument în baza căruia să se poată invoca orice obiecții cu privire la contractele încheiate cu comercianții. Legea a urmărit să sancționeze practicile abuzive utilizate de comerciant în raport cu consumatorul și nu deschiderea unei căi pentru acesta de urmă de modificare a contractului pentru considerente care nu au legătură cu noțiunea de „clauză abuzivă”, astfel cum este definită în art.4 din Legea nr.193/2000.

Se mai reține că nu exista la data încheierii contractului vreo dispoziție legală care să interzică formula de calcul a ratei dobânzii utilizată de pârâtă.

În ceea ce privește aplicarea greșită a modului de calcul invocată de reclamanți prin cerere, aceasta este o problemă ce vizează executarea contractului, și nu condițiile de validitate ale acestuia, astfel încât nu poate determina caracterul abuziv al clauzelor contractuale.

Reclamanții au invocat și caracterul abuziv al clauzelor care instituie obligația împrumutatului de a plăti comisionul de risc, respectiv clauza conform căreia comisionul de risc este aplicat la soldul creditului și este plătit lunar, pe toată perioada de derulare a creditului (clauză ce se regăsește în convențiile de credit la punctul 5) litera a) sau la art. 5.1. litera a din Condițiile speciale ale convențiilor, obligația împrumutatului să plătească băncii pentru punerea la dispoziție a creditului comisionul de risc, aplicat la soldul creditului, care se plătește lunar, pe toată perioada creditului (clauză ce se regăsește în art. 3.5. din condițiile generale ale convențiilor de credit).

Clauzele referitoare la comisionul de risc, respectiv art.5 lit.a) Condiții speciale și art.3.5 din Condițiile generale au caracter abuziv.

Potrivit art.5 lit.a) Condiții speciale comisionul de risc este fixat ca o cotă procentuală aplicată la soldul creditului, plătit lunar în zile de scadență pe toată

perioada de derulare a convenției de credit, iar conform art.3.5 din Condițiile generale, intitulat „Comisionul de risc”, pentru punerea la dispoziția creditului, împrumutatul poate datora băncii un comision de risc, aplicat la soldul creditului, care se plătește lunar pe toată perioada creditului; modul de calcul și scadența plății acestuia se stabilesc în Condițiile speciale.

Aceste clauze privind comisionul de risc sunt clauze standard, stipulate în mod obișnuit de societatea pârâtă în contractele de credit încheiate, numerotarea clauzelor fiind identică în diferitele convenții de credit, în condițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 193/2000.

Clauzele nu au fost negociate cu reclamantul, care nu avea posibilitatea de a influența natura acestora, respectiv nu puteau obține excluderea acestor clauze din convențiile de credit. Negocierea putea privi, cel mult, cuantumul comisionului de risc ori în cauză nu cuantumul acestui comision este criticat de reclamant, ci însăși existența acestuia.

În cuprinsul contractelor nu este definit ”riscul” pentru care percepe comision, iar art. 3.5 din Condițiile generale prevede că acest comision de risc se datorează ”pentru punerea la dispoziție a creditului”. Cuanumul comisionului este calculat ca procent aplicat la soldul creditului și se plătește lunar pe toată perioada creditului. Rezultă astfel că în fapt comisionul de risc nu are nicio legătură cu posibilele riscuri financiare invocate de pârâtă prin întâmpinare, fiind legat exclusiv de acordarea creditului, riscul nefiind determinat sau determinabil.

Scopul perceperii acestui comision este neclar, iar caracterul echivoc al clauzelor ce îl reglementează contravine dispozițiilor art.1 din Legea nr.193/2000, care prevăd că orice contract încheiat între comercianți și consumatori va cuprinde clauze clare, fără echivoc, precum și dispozițiilor art.78 din Legea nr.286/2004.

Neclaritatea clauzelor rezultă și din terminologia folosită, respectiv comision de risc, terminologie care nu este descrisă în cuprinsul condițiilor generale ale contractelor încheiate de pârâtă pentru ca reclamantul să fie în deplină cunoștință de cauză cu privire la motivele pentru care sunt percepute aceste sume cu titlu de comision de risc, din moment ce motivația perceperii acestor comisioane nu este detaliată nici în cuprinsul condițiilor speciale, nici în cel al condițiilor generale ale convențiilor de credit.

Nu sunt respectate cu privire la clauzele în discuție nici exigențele bunei credințe, deoarece prevederea comisionului de risc a vătămat interesele legitime, patrimoniale ale reclamantilor prin majorarea considerabilă a ratei lunare.

Prin inserarea comisionului de risc pârâta nu a acționat corect și echitabil față de reclamant, ale căror interese legitime nu au fost luate în considerare; dimpotrivă, pârâta a urmărit să obțină un avantaj disproporționat în detrimentul reclamantilor, astfel încât dezechilibrul contractual s-a rupt, nefiind îndeplinită cerința bunei credințe.

Tribunalul are în vedere și faptul că aceste clauze referitoare la comisionul de risc sunt lipsite de cauză juridică, neexistând nicio contraprestație a societății bancare care să justifice perceperea acestui comision.

În ceea ce privește inadmisibilitatea aprecierii privind caracterul abuziv al clauzelor legate de definirea obiectului principal invocată de pârâtă, tribunalul reține că în prezenta cauză instanța nu analizează prețul creditului astfel cum a fost convenit de părți și nu se substituie acestora, ci doar analizează și apreciază dacă o anumită clauză respectă echilibrul contractual și a fost negociată respectându-se

principiul bunei credințe. După cum s-a reținut anterior, dispozițiile contractuale care permit băncii să perceapă comision de risc au caracter vag, echivoc. Condiția esențială a excluderii constă în exprimarea clară și inteligibilă, iar în cauză nu se poate reține o exprimare clară.

Față de considerentele de fapt și de drept reținute, tribunalul va constata caracterul abuziv și, pe cale de consecință, nulitatea absolută a clauzelor referitoare la comisionul de risc, respectiv art.5 lit.a) (art.5.1 lit.a) Condiții speciale și art.3.5 din Condițiile generale.

În ceea ce privește comisionul de administrare introdus prin actul adițional din septembrie 2010 invocat de reclamant, tribunalul reține că în cauză nu s-a făcut dovada unui acord de voință al părților cu privire la acesta. În cazul reclamanților care au încheiat acte adiționale cu pârâta referitor la acest comision, acestea își produc efectele în temeiul art.969 C.civil.

Referitor la clauzele referitoare la alte comisioane:

- Comision administrare garanții (clauza se regăsește în convențiile de credit fie la punctul 5) litera (c), fie la punctul 5) litera (d) condițiile speciale, precum și la art. 3.10 din condițiile generale ale convențiilor)

- Comision de rezervă minimă obligatorie (clauza se regăsește în convențiile de credit fie la punctul 5) litera (e), fie la punctul 5) litera (f), fie la punctul 5 litera (g) condițiile speciale ale convențiilor, precum și în condițiile generale la art. 3.11 sau la art. 3.12)

- Comision monitorizare polițe de asigurare (clauza se regăsește în convențiile de credit fie la punctul 5) litera (f), fie la punctul 5) litera (g) din condițiile speciale, iar în condițiile generale ale convențiilor la art. 3.9

- Comisionul de aranjament (clauza se regăsește în convențiile de credit la art. 3.4 din condițiile generale ale convențiilor)

- Comision de neutilizare (clauza se regăsește în convențiile de credit la art. 3.8 din condițiile generale ale convențiilor)

În cuprinsul condițiilor speciale valoarea comisioanelor menționate, cu excepția comisioanelor pentru administrare garanții, este o sau nu este deloc prevăzut comisionul respectiv, astfel încât clauzele menționate nu pot avea caracter abuziv.

Comisioanele de administrare garanții au o valoare redusă și nu se poate reține că s-ar crea un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

Pentru aceste motive, clauzele privind comisioanele menționate nu au caracter abuziv.

Referitor la mențiunile referitoare la asigurări:

- obligația împrumutatului de a încheia contractul de asigurare cu o societate de asigurări parteneră sau agreată de bancă (clauza se regăsește în convențiile de credit fie la punctul 7 litera b), fie la punctul 7 litera a) alin. (3), fie la punctul 8 litera c) din condițiile speciale și la art 7.1 lit. d) din condițiile generale ale convențiilor;

- dreptul băncii de a alege noua societate de asigurări care reînnoiește polița (clauza se regăsește în convențiile de credit la art. 7.1 lit. e) din condițiile generale ale convențiilor)

Reclamantii au invocat pentru aceste clauze dispozițiile art. 18 din Legea nr. 190/1999 conform căroră împrumutătorul nu are dreptul să impună împrumutatului un anumit asigurător.

Aceste dispoziții nu sunt însă aplicabile în cauză, întrucât nu s-a impus reclamanților un anumit asigurător, ci aceștia au avut posibilitatea de a alege dintre mai multe societăți de asigurări partenere sau agreeate de bancă.

De asemenea, în cauză nu este îndeplinită condiția dezechilibrului contractual.

În ceea ce privește clauzele prin care banca își rezervă dreptul de a converti moneda creditului și, odată cu aceasta, de a modifica dobânda aplicabilă creditului și de a pretinde de la împrumutat costurile aferente acestor operațiuni (art. 4.2. în condițiile generale ale convențiilor de credit) și clauzele privind debitarea automată a conturilor reclamanților, respectiv dreptul băncii de a debita orice cont, chiar de depozit neajuns la scadență (clauzele se regăsesc în convențiile de credit fie la art. 4.3, fie la art. 4.5 din condițiile generale ale convențiilor de credit și la art. 7.1 lit. e) din condițiile generale ale convențiilor de credit, tribunalul reține, de asemenea, că nu au caracter abuziv. Instanța apreciază că instituția de credit trebuie să dețină pârghii eficiente de control în vederea asigurării rambursării creditului, pentru a se acționa eficient în cazul nerespectării de către reclamanți a obligațiilor stipulate în contract, punându-se astfel la adăpost de o eventuală insolvabilitate a împrumutatului. Clauzele nu creează în detrimentul reclamanților un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, deoarece neîndeplinirea obligațiilor de către împrumutat nu poate rămâne fără sancțiune, cu consecința păgubirii patrimoniului împrumutătorului, sumele împrumutate fiind considerabile. Instituția de credit are dreptul de a-și recupera prejudiciul creat prin neîndeplinirea obligațiilor contractuale de către împrumutat, echilibrul contractual sub acest aspect fiind pe deplin respectat.

Clauza privind obligația împrumutatului ca, la solicitarea băncii, să mai aducă încă un codebitor (clauza se regăsește în convențiile de credit fie la art. 7.1 lit. g), fie la art. 7.1. lit. h) din condițiile generale ale convențiilor) nu are caracter abuziv, este o clauza de protecție, reținând rolul codebitorului /garantului și normele prudențiale în vederea înlăturării riscurilor activității bancare.

Același rol îl are și clauza prevăzută de art.8 lit.a din Condițiile speciale.

În ceea ce privește clauzele prevăzute de art.8.1 lit.b-d) din Condițiile speciale, instanța reține că acestea au caracter abuziv. Potrivit dispozițiilor contractuale menționate, în cazul în care se ivește vreuna dintre situațiile următoare în orice moment, banca va avea dreptul pe baza unei notificări transmise împrumutatului și/sau garantului, să declare soldul creditului ca fiind scadent anticipat, rambursabil imediat împreună cu dobânda acumulată și toate celelalte costuri datorate băncii conform convenției:

b) împrumutatul nu își îndeplinește orice altă obligație asumată conform convenției, cu excepția celei menționate la pct.7.1 lit.f);

c) în cazul apariției unei situații neprevăzute care în opinia băncii, face să devină improbabil ca împrumutatul să își poată îndeplini obligațiile asumate conform convenției;

d) în cazul apariției unei situații neprevăzute conform căreia în opinia băncii creditul acordat nu mai este garantat corespunzător.

Declararea scadentei anticipate a obligației de plată anterior termenului contractual are valoarea unei rezoluțiuni, însă rezoluțiunea contractului sinalagmatic este incidentă în cazul neexecutării obligațiilor esențiale născute din respectivul contract, ori sintagmele „oricare alte obligații” ori „situații

neprevăzute” se pot referi atât la obligații esențiale, cât și neesențiale, având caracter ambiguu.

Prin formulările evazive și nedefinite de tipul „situație neprevăzută”, în opinia băncii, „improbabil”, „garantată corespunzător” care, potrivit contractelor, sunt lăsate spre interpretare exclusiv la aprecierea băncii, aceasta poate interveni în derularea contractului, riscul contractului fiind exclusiv în sarcina consumatorului.

Nu sunt prevăzute în contracte criterii obiective pe baza cărora banca să declare scadența anticipată a creditului, fiind prevăzut un drept exclusiv și discreționar în favoarea părții, ce contravine echilibrului contractual ce trebuie să existe între drepturile și obligațiile ambelor părți, fiind de natură să producă prejudicii consumatorului.

Aceste clauze nu au făcut obiectul negocierii, iar dezechilibrul între drepturile și obligațiile părților este semnificativ și creat în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei-credințe.

În cazul declarării scadenței anticipate a creditului consumatorul este pus în situația de a rambursa integral soldul creditului împreună cu dobânda acumulată și toate celelalte costuri datorate băncii. De asemenea, o dispoziție asemănătoare nu este prevăzută în cazul neexecutării obligațiilor contractuale ale părții.

În consecință, tribunalul apreciază că sunt abuzive clauzele prevăzute de art.8 lit.b, c, d și e -condiții generale din convențiile de credit încheiate de părți, urmând a dispune anularea acestora.

Clauza prevăzută de art.8.3 din Condițiile generale, conform căreia în cazul declarării scadenței anticipate a creditului banca este exonerată de orice răspundere pentru consecințele pe care această procedură, precum și cea subsecventă de executare silită, în scopul recuperării sumelor datorate în baza convenției le au asupra împrumutatului/codebitorului este, de asemenea, abuzivă, urmând a se constata nulitatea acesteia.

Astfel, potrivit Anexei 1 lit. h) din Legea 193/2000, „sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care restrâng sau anulează dreptul consumatorului să pretindă despăgubiri în cazurile în care comerciantul nu își îndeplinește obligațiile contractuale.”

Pe de altă parte convențiile de nerăspundere totală sunt nule atunci când vina debitorului îmbracă forma dolului, potrivit art.1 alin.2 din Legea nr. 193/2000. În caz de dubiu asupra interpretării unor clauze contractuale, acestea vor fi interpretate în favoarea consumatorului.

Din clauza art.8.3 Condiții Generale nu rezulta întinderea clauzei de nerăspundere, dacă acoperă și ipoteza declarării culpabile a scadenței anticipate a creditului.

În ceea ce privește secțiunea 10 din Condițiile generale, acestea cuprind costurile suplimentare ce pot apărea la data semnării sau ulterior inclusiv de interpretare ale unor acte normative ce au efect asupra băncii:

10.1 Referitor la convenție pot apărea, la data semnării sau ulterior, modificări (inclusiv de interpretare) ale oricăror acte normative aplicabile, care:

a) supun banca la orice impozit, taxa cu privire la creditele acordate sau la obligațiile sale de a acorda credite, sau care schimbă baza de impozitare, pentru suma principală și dobânzi la creditele acordate, sau care se referă la orice alte sume datorate rezultând din Convenție, cu privire la creditele acordate sau la

obligația sa de a acorda credite, în conformitate cu prevederile legale în baza cărora funcționează și este organizată banca,

b) impun, modifică sau consideră aplicabile orice rezerve, depozit sau orice cerință similară afectează activele băncii, depozitele constituite cu sau pentru conturile băncii sau care impun băncii orice altă condiție care afectează creditele acordate sau obligația sa de a acorda credite,

c) al căror rezultat este:

i) creșterea costurilor băncii legate de acordarea sau de punerea la dispoziție a oricărui credit; ii) reducerea cuantumului oricărei sume sau a oricărei creanțe a băncii, în baza Convenției;

10.2 În oricare din cazurile, mai sus menționate, în termen de 15 zile lucrătoare bancare de la data la care a fost notificat în scris de către bancă, împrumutatul va plăti acesteia sumele suplimentare, astfel încât să compenseze banca pentru creșterile costurilor, sau altor rambursări.

Având în vedere că aceste clauze implică un drept exclusiv de interpretare consacrat în favoarea pârâtei, sunt incidente disp. pct.1 lit. g din Anexa la Legea nr.193/2000, conform cărora „sunt abuzive clauzele care dau dreptul exclusiv comerciantului să interpreteze clauzele contractuale”.

Prin clauzele anterior menționate, în ipoteza în care costurile suportate de bancă sunt majorate, indiferent dacă această majorare are sau nu legătură cu împrumutul ce face obiectul contractelor analizate, aceasta va fi suportată exclusiv de consumator, prin plata unor sume suplimentare, nedeterminate la momentul încheierii convenției, pentru a acoperi orice daună de natură a se produce în patrimoniul băncii.

O astfel de prevedere nu este cuprinsă în contract cu privire la consumator, în cazul în care cu privire la persoana sau patrimoniul acestuia intervin modificări de natură să afecteze capacitatea acestuia de a-și executa obligațiile contractuale asumate.

Clauzele nu au făcut obiectul negocierii, iar dezechilibrul între drepturile și obligațiile părților este semnificativ și creat în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei-credințe.

Pentru aceste motive tribunalul apreciază că sunt abuzive clauzele prevăzute de secțiunea 10 din condițiile generale ale contractelor încheiate de părți, urmând a constata nulitatea acestora.

Având în vedere constatarea nulității clauzelor anterior analizate, tribunalul va dispune repunerea părților în situația anterioară, prin obligarea pârâtei la restituirea sumelor încasate de pârâtă în temeiul clauzelor constatate nule.

Nu se pot reține susținerile pârâtei în sensul că nu se poate dispune repunerea părților în situația anterioară.

Principiul *restitutio in integrum*, decurgând din cel al retroactivității efectelor nulității impune ca tot ceea ce s-a executat în temeiul unui act juridic inexistent sau lovit de nulitate să fie restituit. Numai prin revenirea la situația anterioară emiterii actului nul, părții vătămate îi este reparat întreg prejudiciul.

Contractele supuse controlului instanței nu sunt acte cu executare succesivă, care să justifice excepția de la principiul *restitutio in integrum*. Menținerea până la data anulării a efectelor produse de un contract cu executare succesivă se justifică prin imposibilitatea obiectivă de restabilire a situației anterioare, ceea ce nu este cazul în speță.

Sanctiunea nulității clauzelor menționate intervine ca urmare a încălcării de către pârâtă a dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor, astfel încât aceasta nu poate pretinde apărarea unui drept al său instituit prin încălcarea unui drept al consumatorului.

Cu privire la daunele morale solicitate de reclamantii, tribunalul reține că aceștia nu au fost constrânși de pârâtă să încheie contractele, iar aceasta din urmă a încercat în mai multe rânduri să încheie acte adiționale cu reclamantii.

Reclamantii nu au făcut dovada existenței și întinderii prejudiciilor pretinse, astfel încât nu sunt întrunite condițiile răspunderii în sarcina pârâtei. Deși au susținut că li s-au cauzat prejudicii pentru acoperirea cărora se impune obligarea pârâtei la plata unor daune morale, reclamantii nu au făcut dovada acestor prejudicii, deși sarcina probei le revenea, conform art.129 alin.1 C.proc.civ.

Mai mult, tribunalul apreciază că prin constatarea caracterului abuziv al clauzelor, constatarea nulității și restituirea sumelor încasate de pârâtă de la reclamantii în temeiul clauzelor constatate nule se asigură o reparație suficientă pentru acoperirea oricăror prejudicii materiale sau morale suferite de reclamantii prin inserarea în contractele de credit a clauzelor abuzive.

Pentru considerentele de fapt și de drept reținute, instanța va admite în parte cererea astfel cum a fost precizată, va constata caracterul abuziv și nulitatea absolută a clauzelor prevăzute de art.3 lit.d, art.6 lit.b teza a II-a și a III-a , art.5 lit.a (art.5.1 lit.a) din condițiile speciale, art.3.5, art.8.1 lit.b, c, d, art.8.3 și secțiunea 10 din condițiile generale ale convențiilor de credit încheiate de reclamantii cu pârâtă, va dispune restituirea sumelor încasate de pârâtă de la reclamantii în temeiul clauzelor constatate nule și va respinge celelalte cereri ale reclamantilor ca neîntemeiate.

Având în vedere declarațiile de renunțare la judecată ale reclamantilor Indrei Ramona Elena , Ciobănel Luminița și Bolma Marius Ionuț , precum și dispozițiile art.246 C.proc.civ., conform cărora reclamantul poate să renunțe oricând la judecată , fie verbal în ședință, fie prin cerere scrisă, tribunalul va lua act de renunțarea la judecată a reclamantilor Indrei Ramona Elena , Ciobănel Luminița și Bolma Marius Ionuț.

Reclamantii Piotrovschi Mihai- Andrei, Piotrovschi Maria- Raluca , Balea Ana Georgeta, Balea Marcel, Popa Mădălina Nicoleta, Niculae Mircea, Niculae Anișoara, Tane Luca-Nicolae, Tane Gabriela, Dinu Andreea-Claudia, Dinu Lucian - Vasile, Gatej Alina-Magdalena, Gătej Ionuț-Gabriel , Grigore Cosmina Antonela, Grigore Petrian Costin, Gheorghe Irina , Gheorghe Silviu Alin , Alexandru Ionuț Vlad , Alexandru Mihaela, Crișan Daniela Alexandra, Kasprovschi Alina , Kasprovschi Paul Ioan, Nicolau Mariana, Rocsoreanu Vlad, Rocsoreanu Daniela Rozalia , Voicu Liviu, Voicu Ioana-Corina au încheiat cu pârâtă tranzacții pentru stingerea litigiului, astfel încât, în baza art.720⁷ C.proc.civ. tribunalul va luat act de tranzacțiile încheiate.

În baza art.274 și art.276 C.proc.civ., având în vedere cheltuielile de judecată efectuate de părți și culpa procesuală a fiecărei părți, tribunalul apreciază că se impune compensarea cheltuielilor de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte cererea astfel cum a fost precizată, formulată de reclamantii ADAM BANICA CRISTIAN, ADAM ELENA SOFIA, ALBULESCU SILVIU MARIN, ANDREICA ADRIAN IOAN, ANDREICA ELENA LUMINITA, ANDRIESCU LIVIU CALIN, ANDRONACHI EDUARD CRISTIAN, ANDRONACHI VERONICA, ANTIM DAN MILORAD, ANTON ELENA, ANTON MIHAI CIPRIAN, ATITIENEI MARIUS VASILE, AZOITEI FLORINA CARMEN, AZOITEI PAUL MIHAIL, BACIU MIHAELA, BACIU OVIDIU DUMITRU, BADICEL ELENA, BADICEL MIHAI CIPRIAN, BALAN VALERICA GEORGIANA, BALAN RADU COSMIN, BALDEA SIMONA VALENTINA, BARBU GABRIELA BARBULESCU IOANA DANIELA, BARJOVANU IRINA, BARJOVANU VLAD, BARJOVANU IRINA, BAZAC DANIEL, BOLMA MARIUS IONUT , BORDEA OLIMPIA ELENA , BOTEZATU THEODOR ALEXANDRU , BRAGAU FLORICA STEFANIA ALEXANDRU , BRAGAU IORDAN , BUZA CORNEL NICOLAE, BUZA RALUCA , CALOTA MIHAI MARIAN , CALOTA MIRELA ELENA , CATARAGIU ANCUTA , CATARAGIU GABRIEL, CARBUNARU CLAUDIU DECEBAL , CARBUNARU ELISOR MIRELA , CARLIG SIMONA CRISTINA , CARLIG BOGDAN IOAN , CARP ADINA , CARP FLORIN , CARTU FLORICA , CARTU ION, CATRINA BOGDAN OCTAVIAN , CHERECHES CALIN LUCA, CHERECHES LAURA SIMONA , CHERIM ONOL , CHESER GINA, CHESER NARCIS SEBASTIAN , CHIVULESCU FLORENTIN, CHIVULESCU MARIA LORENA , CIOBANESCU EMILIA ANTONELA , CIOCAN ANDREI , CIOCAN LAURA , CIOCIRLA MIRELA , COCHIRLEANU OANCEA IONUT , COCOLOS IOANA, COCOLOS VASILE , COJOCARU CATALINA ELENA , COJOCARU RADU TEODOR , CONSTANTINESCU SILVIU , COPIRIIE GEORGE ROBERT , COPIRIIE STELUTA CRISTINA , COSMIUC HORIA, COSMIUC LILIANA , COSTESCU VALENTIN , COSTIN LUCIAN, COSTIN RAMONA OANA , CRACIUN FLORIAN VALENTIN, CRACIUN MADALINA , CRISAN CIPRIAN , CRISAN NICOLETA, CUCOS ROXANA CORINA, DEDU FLORIN FABIAN , DEDU (PINTICAN) GEORGIANA, DIMA GIGEL DORU , DINCA LUCIAN BOGDAN , DINCA VICTORITA, DINU IRIS MIRALISA, DIT FLORENTA ADELA, DIT CATALIN, DIT CATALIN, DOGAN GHEORGHE CRISTIAN, DOROGHI(BELE) MIHAELA CRISTINA, DOROSENCO GRIGORII, DOROSENCO RAMONA ADELA, DRAGOMIR CRISTINA ELENA, DRAGOMIR STEFAN CRISTIAN , DRAGOS DANIELA LAURA, DRAGOS MIRCEA RADU , DRAGU LUCIAN CORNEL, DRAGU SIMONA TEODORA, DROB CAMELIA , DROB LAURENTIU, DUHALMU CRISTIAN, DUHALMU NICOLETA , DULACIOIU CAMELIA ECATERINA, DULACIOIU EUGEN LUCIAN , DUMA GHEORGHE, DUMA NORICA, DUMITRACHE MARIUS , DUMITRACHE VIOLETA, DUMITRESCU STEFANIA ELVIRA , DUMITRESCU TIBERIU AURELIAN, DUMITRESCU STEFANIA ELVIRA, DUMITRESCU TIBERIU AURELIAN, DUMITRIU AMALIA LACRAMIOARA, DUMITRIU EMIL, ELEODOR DANIELA FLORENTINA, ENACHE CRISTINA, ENACHE GABRIEL , ENESCU ILEANA SIMONA, FEGHER AUGUSTINA FELICIA , FEGHER EDUARD, FEODOROV SORIN, FEODOROV IONELA , FERCAU ONOFREI DANIEL NICOLAE, FERCAU ONOFREI IZABELA, FLORESCU MIHAELA IOANA ,FLORESCU CATALIN MIHAI, FLORI MARIUS , FLORI DENISA IONELA , FOICA LAVINIA, FOTA MADALINA GABRIELA, FURNICA JANA MIHAELA , FURNICA LIVIU , GAMBUTA ALINA PETRONELA , GHEORGHE BOGDAN MIHAI ,

GHEORGHE CRISTINA ELENA , GOGORITA MIRELA , GONTESCU ILIE MIHAI , GONTESCU MARIANA SIMONA , GRAMA FLORINA GEORGETA , GRAMA IULIU SEVER, GRIGORESCU CATALIN TEODOR , GROZA RODICA , GUSOI IOAN VALERIU, HALITCHI DANIELA , HALITCHI FLORIN CONSTANTIN, HATAIM AURORA , HATAIM MITICA MIHAI , HOTNOG CATALIN , HOTNOG LAURA IOANA , IACOB CAMELIA , IACOB EMANUEL , ILIE ROXANDRA GEORGIANA , ILIEVICI ANNE MARIE , ILIEVICI SORIN DUMITRU , INISCONI ERIKA , INISCONI IONEL LUCIAN , IONESCU IRINA, ANDERSEN SCOTT RICHARD , IORDACHE (VLAD) ADINA MARIA, IPATE EDITH MIHAELA , IPATE COSTEL, IRIMIA DANIELA , IRIMIA OVIDIU GICU , IUGA EMILIA CRISTINA , IUGA LAURENTIU , IVAN DRAGOS GABRIEL , IVAN ELISABETA CRINA , KALAMAR MIHAELA , LACATUSU CIPRIAN C-TIN , LAPADAT DANIEL , LAPADAT RUXANDRA , LAPADAT DANIEL , LAZAR DANIEL , LAZAR FELICIA NARCISA , LEGANEL MARIAN , LEGANEL IRINA; LEONTE MARCELA , LEONTE CIPRIAN SORIN , LUPSA MARIANA GABRIELA , LUPSA DUMITRU ADRIAN , LUPU VALENTIN ANDREI, LUPU DOINITA MIHAELA , MOTATAIANU CATALIN , MAN DOREL , MAN CAROLINA , MANEA (NEAGOE) CLAUDIA , MANEA SORIN , MANEA IRINA MARIANA , MANOLCIU RAMONA CRISTINA , MARIAN DANIEL CALIN , MARIAN GABRIELA, MARIN CONSTANTIN , MARIN MARIA , MARIN MARIA ELENA, MARIN DANIEL , MARINA RENE , MARTESCU ILIE , MARTESCU GEORGETA MIHAELA , MARZAC MARIA , MARZAC STEFAN, MATU CRISTIAN ADRIAN , MAZILU(DUMITRASCU)CARMEN, MERTICARIU MIHAIL SEBASTIAN , MERTICARIU ROXANA ELENA , MICU VALENTIN VIOREL , MICU ANA MARIA , MIHAI MITICA , MIHAI CRISTINA DANIELA , MIHALACHE ARSENIE SAMOIL , MIHULIN MARIUS IULIAN , MILCOMISI SILVIU ION, MINEA ELIZA GRATIELA , MITRANESCU DAN MIHAIL , SIMION SIMONA MIRELA , MOISEV RIBANA MARIANA , MUNTEAN DRAGOS ALIN , MUNTEANU ADRIAN CATALIN , MUNTEAN EUGENIAU, MURESAN MIHAI DAN , MURESAN ANCA DANIELA, NAN PAULA DORINA , NAN ILIE DANUT , NEACSU SORIN, NEACSU NELUTA , NEAGU SIMONA MIHAELA , NEAGU MARIAN, , NECULA TACHE VICTOR , NEDEJDE CRISTIAN ILIE , NEDEJDE ELENA , NEGOITA COSTANDEL DANIEL , NEGOITA ANDREEA DANIELA , NICHITA DRAGOS FLORIAN , NICHITA (NEAGU) FLORINA CARMEN , NICUSAN TUDOR , NISULESCU C-TIN TELU , JIPA CAMELIA, OANTA CIPRIAN , OANTA MIHAELA NICOLETA , OLARIU SORIN GABRIEL , OLINEC LAURA GABIELA , ONOFREI OVIDIU GABRIEL, ONOFREI OANA, OTEL CATALIN, OTEL ROXANA MARIANA, PASARE ELENA , PASARE ION TRAIAN, PATRINOIU GABRIEL LEONARD, PATRINOIU ERALEEA STEFANICA, PAUNESCU SILVIU, PAVEL ANDREEA GEORGIANA, PAVEL DRAGOS OVIDIU , PELIN MIRELA , PETRE GEORGIANA , PETRE GEORGE CATALIN, PETU PARASCHIV, PETU NINA , PETU ION , PETU MARIANA, PIRNEA TUDOREL AUREL, PIRNEA DANIELA IULIANA, PLESANU CARMEN CRISTINA, PLESANU JEAN, PODARU LUCIAN , POP MONIKA ERZSEBET, POP TITUS, POPA (GALEA) CLAUDIA IOANA, POPA MIHAELA , POPESCU GEORGE LUCIAN, POPESCU MARIA, PEDA IULIANA , PEDA FLORENTIN, PEDA ROBERT MARIAN, PEDA ALINA ELENA, PRICOP TRAIAN, RADACINA CRISTIAN, RIPEANU IONUT MARIUS RIZEA ADRIAN , RIZEA RODICA, ROSU BOGDAN ALEXANDRU, ROSU ANCA MIRELA, ROSU MANUELA OANA,

RUJOIU NICOLAE MARCEL, RUJOIU ELENA CATALINA, SAMOILA CATALIN CEZAR, SICHITIU ALEXANDRU, SICHITIU ADRIANA, STAN DUMITRU DAN, STAN LAURENTIU MIHAIL, STAN OANA LOREDANA, STAVARACHE IONEL, STEFANESCU TUDOR, STEFANESCU MIHAELA, STOICA GINA, STOICA CONSTNATIN, SUCIU CIPRIAN VIOREL, SZOMSZED IZABELLA, TANASE GABRIEL IULIAN, TANASE DIANA GABRIELA, TANASESCU CATALIN ADRIAN TANASE DIANA GABRIELA, STAN SILVIA RODICA, TANASESCU IOANA GEORGETA, TANASE LUCA NICOLAE, TOADER RADULESCU FLORIN, TOADER RADULESCU IOANA MELETINA, TOADER RADULESCU ANA, TOADER RADULESCU GHEORGHE, TOD LIVIU ANDREI, TOMA FLORIN, TOMA (CIOBANU) CRISTINA CECILIA, TOMESCU DRAGOS PETRE, TUDOR ION, TUDOR OLIVIA, TUDORICA ALINA CRISTINA, TUDORICA CIPRIAN, TUGULEA RARES OVIDIU, TUGULEA NICOLETA CRISTINA, TURCITU BOGDAN ALEXANDRU, TUREA ELENA, TUREA IULIAN, UNGUREANU DOINA, UNGUREANU ION, VAMASESCU MIHAIL, TEODOREL LUMINITA, VALCU FLORIN DUMITRU, VALCU MONICA, VASILE ANDRIAN, VASILE GINA MIHAELA, VASILESCU VICTOR IULIAN, VASILESCU MAGDALENA, VASU NICOLAE SILVIU, VETELEANU (CIOBANU) MARIA RALUCA, VICIU ANDREI, VICIU MONICA STEFANIA, VICOL AUREL, VICOL IOANA LENUTA, VIHOCENCU LAURENTIU VASILE, VIHOCENCU (UDREA) MARIA OCTAVIANA, VRAJESCU MARIUS DANIEL, ZANFIR VALENTIN SIMION, ZLATAN RAMONA, ZLATAN DRAGOS RAZVAN, ZOT PAUL CALIN în contradictoriu cu pârâta SC VOLKSBANK ROMANIA SA, toți cu domiciliul ales la S.C.A „Piperea & Asociații” în București, Splaiul Unirii, nr.223, et.3, sector 3, în contradictoriu cu pârâta SC VOLKSBANK ROMÂNIA SA, cu sediul în București, Șos. Pipera nr.42, et.3-8 și 10, sector 2, cu sediul ales la S.C.A. „Nestor Nestor Diculescu Kingston”, în București, Bucharest Business Park, Șoseaua București-Ploiești, nr.1A, Intrarea A, etaj 4, sector 1.

Constată caracterul abuziv și nulitatea absolută a clauzelor prevăzute de art.3 lit.d, art.6 lit.b teza a II-a și a III-a , art.5 lit.a (art.5.1 lit.a) din condițiile speciale, art.3.5, art.8.1 lit.b, c, d, art.8.3 și secțiunea 10 din condițiile generale ale convențiilor de credit încheiate de reclamantă cu pârâta.

Dispune restituirea sumelor încasate de pârâtă de la reclamantă în temeiul clauzelor constatate nule .

Respinge celelalte cereri ale reclamantilor ca neîntemeiate.

Ia act de renunțarea la judecată a reclamantilor Indrei Ramona Elena, Ciobănel Luminița și Bolma Marius Ionuț.

Ia act de tranzacțiile încheiate de pârâtă cu următorii reclamantă: **POPA MĂDĂLINA NICOLETA** : CONTRACT DE TRAN ZACȚIE încheiat astăzi 19.09.2011 1 Popa Madalina-Nicoleta, necăsătorita, fiica lui Aurel si al Gheorghita, născuta la data de 15.05.1978 in Corabia, jud. Olt, identificata cu CI seria RD nr. 564677, eliberata de SPCEP S6 biroul nr 3, la data de 14.03.2008, CNP 2780515282213; domiciliata in Mun București, sect. 6, str Pravat, nr. 8, bl.P5, se.8, et. 3, ap. 156, telefon, telefon mobil 0723057945, e-mail: madalinanicoletapopa@yahoo.com în calitate de reclamantă, pe de o parte, și 2. SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul in București, Sector 2, Sos. Pipera nr.42, inregistrata la Registrul Comerțului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de inregistrare 12564356, prin Sucursala Buzesti, inmatriculata la Registrul Comerțului sub nr. J40/58/2000, CUI 19070767, cu adresa in București, sector 1, str. Buzesti,

Nr.50-52 , reprezentata de: Dna Dana-Alexandra LIXANDRU, in calitate de Director Sucursala si de Dna Ioana-Daniela SMEU, in calitate de Administrator de Cont în calitate de pârâtă, pe de altă parte, părți în procesul civil, Dosar nr. 20585/3/2011, aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 12.10.2011, având ca obiect,, acțiune in constatare" privind convenția de credit 0123916/27.09.2007, am convenit prin concesi reciprocă să stingem litigiul dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute si derulate in baza Convenției de credit 0123916/27.09.2007 în următoarele condiții: Convenția de credit nr 0123916/27.09.2007 se va modifica conform actului additional nr 1 /19.09.2011; I. Reclamantul si paratul declara, in mod expres, ca prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă si neviciata si ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr. 0123916/27.09.2007, litigiul dintre ele fiind in mod definitiv si irevocabil stinse. In plus partile, reclamantul si paratul, convin sa nu solicite unul altuia niciun fel de cheltuieli de judecata pentru litigiu menționat. II.Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea Tribunalului București pentru a cere soluționarea dosarului 20585/3/2011 pe baza prezentului act. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 3 exemplare, din care câte unul pentru fiecare parte și unul pentru instanța de judecată; **NICULAE MIRCEA, NICULAE ANIȘOARA:** Contract de tranzacție încheiat astăzi 20.09.2011 : 1. Dl. NICULAE MIRCEA prin mandatar NICULAE ANISOARA, căsătorit, fiu lui GHEORGHE si al MĂRIA născut la data de 10.10.1964 in COMUNA PLATARESTI, jud. CĂLĂRAȘI, identificat cu CI seria RD nr. 660569, eliberata de SPCEP S3 la data de 09.10.2009, CNP 1641010400569; domiciliat in BUCUREȘTI, sector 3, str. RACARI, nr.10, bl.41, sc.l, ap.32, telefon mobil 0770872491 și Dna. NICULAE ANISOARA, căsătorita, fiica lui LUȚA si a VASILICA , născuta la data de 29.07.1967 in PLATARESTI, jud. CĂLĂRAȘI, identificata cu CI seria RT nr. 761658, eliberata de SPCEP S3 la data de 06.08.2010, CNP 2670729433049; domiciliata in BUCUREȘTI, sector 3, str. RACARI, nr.10, bl.41, sc.l, ap.32, telefon mobil 0766285058, în calitate de reclamanti(ă), pe de o parte, și 2. SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul in București, Sector 2, Sos. Pipera nr. 42, inregistrata la Registrul Comerțului, cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Sucursala Buzesti, înmatriculata la Registrul Comerțului sub nr J40/58/2000, CUI 19070767, cu adresa in Str. Buzesti, nr.50-52, reprezentata de: Dna Dana-Alexandra Lixandru, in calitate de Director Sucursala Buzesti si de Dna Loredana Vlad, in calitate de Administrator Cont Sucursala Buzesti în calitate de pârâtă, pe de altă parte, părți în procesul civil, Dosar nr. 20585/3/2011, aflat pe rolul Tribunalului București, cu termen de judecată la data de 12.10.2011, 2 vând ca obiect acțiune in constatare, am convenit prin concesi reciprocă să stingem litigiul dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute si derulate in baza Convenției de credit 0157792/23.07.2008, în următoarele condiții: I.Convenția de credit nr.0157792/23.07.2008 se va modifica conform Act Adițional nr.2 din data de 20.09.2011, II.Reclamantul si paratul declara, in mod expres, ca prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă si neviciata si ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr. 0157792/23.07.2008, litigiul dintre ele fiind in mod definitiv si irevocabil stins. In plus părțile reclamantul si paratul convin sa nu solicite unul altuia niciun fel de cheltuieli de judecata pentru litigiu menționat. III.Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea instanței Tribunalului București pentru a cere soluționarea dosarului nr.

20585/3/2011 pe baza prezentului act. IV. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 3 exemplare, din care câte unul pentru fiecare parte și unul pentru instanța de judecată; **TANE LUCA-NICOLAE, TANE GABRIELA** : Contract de tranzacție încheiat astăzi 31.08.2011: 1. Dl. Tane Luca-Nicolae, căsătorit, fiul lui Luca și al Vasilica, născut la data de 09.12.1977 în București, sect.3, identificat cu CI seria RD nr.358433, eliberată de Secția 11 la data de 17.02.2004, CNP 1771209431519 domiciliat în București, sect.3, Str Istriei, nr. 25, bl.2, sc.1, et. 1, ap. 7 telefon -, telefon mobil 0728256081, e-mail: -, Tane Gabriela, căsătorita, fiica lui Gheorghe și a Niculina, născută la data de 10.10.1970 în București, identificată cu CI seria RD nr.358437, eliberată de Secția 11 la data de 17.02.2004, CNP 2701010463029; domiciliată București, sect.3, Str Istriei, nr. 25, bl.2, sc.1, et. 1, ap. 7, telefon -, telefon mobil -, e-mail în calitate de reclamantă, pe de o parte, și SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul în Sos. Pipera, nr.42, et. 3-8 și 10, sector 2, București, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Sucursala Municipiului București înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. J40/9931/2003, CUI 15609428, cu adresa în Str. Coltei nr.8, I ector 3, București., reprezentată de: Dna Cristina Stanciu, în calitate de Director Sucursala Municipiului București de Dl Teodor Vasile, în calitate de Administrator de Cont Sucursala Municipiului București în calitate de pârâtă, pe de altă parte, părți în procesul civil, Dosar nr. 20585/3/2010, aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 12.10.2011, având ca obiect acțiune în constatare am convenit prin concesiile reciproce să stingem litigiul dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute și derulate în baza convenției de credit 0133139/FD/08.11.2007, în următoarele condiții: I. Convenția de credit nr. 0133139/FD/08.11.2007 se va modifica conform Act Adițional nr.2 încheiat în data de 31.08.2011, II. Reclamantul și paratul declară, în mod expres, că prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă și neviciată și ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr. 0133139/FD/08.11.2007, litigiul/litigiile dintre ele fiind în mod definitiv și irevocabil stinse. III. Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea instanței Tribunalului București pentru a cere soluționarea dosarului nr. 20585/3/2010 pe baza prezentului act. IV. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 4 exemplare, din care câte unul pentru fiecare parte și unul pentru instanța de judecată; **GRIGORE PETRIAN COSTIN și GRIGORE COSMINA ANTONELA** : 1. Dl Grigore Petrian Costin, căsătorit, fiul lui Neculae și al Măria, născut la data de 05.04.1968 în Gaesti, jud. Dimbovita, identificat cu CI seria/IF/nr.149681, eliberată de SPCLEP Buftea la data de 04.06.2007, CNP 1680405150381; domiciliat în Sat. Roșu, jud. Ilfov, str Crinului, nr. 8A, telefon 0741200161, telefon mobil 0744346692, e-mail: cpgrigore68@yahoo.com, Dna Grigore Cosmina Antonela, căsătorita, fiica lui Ioan și a Livia, născută la data de 21.10.1979 în Mun. Sibiu, jud. Sibiu, identificată cu CI seria IF nr.149680, eliberată de SPCLEP Buftea la data de 04.06.2007, CNP 2791021323924; domiciliată în Sat. Roșu, jud./sect. Ilfov, str Crinului, nr. 8A telefon 0741200161, telefon mobil, e-mail:, în calitate de reclamant(ă), pe de o parte, și 2. SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul în București, Sector 2, Sos. Mihai Bravu nr.171-173, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin

Sucursala/Agentia lului Maniu, inmatriculata la Registrul Comertului sub nr-, CUI -cu adresa in Mun. Bucuresti, Sector 6, reprezentata de: Dl. Berbec Alexandru Bogdan Virgiliu , in calitate de Director Ag. lului Maniu si de Dna. Tatulescu Georgiana-Damiana, in calitate de Ofiter Clientela Ag. lului Maniu parti in procesul civil, Dosar nr. 20585/3/2011, aflat pe rolul Tribunalului Bucuresti cu termen de judecata la data de 12.10.2011 avand ca obiect actiune in constatare clauze abuzive am convenit prin concesii reciproce sa stingem litigiul/litigiile dintre noi in legatura cu raporturile juridice nascute si derulate in baza Conventiei de credit 140640/14.02.2008 in urmatoarele conditii: I.Conventia de credit nr. 140640/14.02.2008 se va modifica dupa cum urmeaza:

Conform actului aditional nr. 1 la Conventia de credit 140640/14.02.2008 II. Reclamantul si paratul declara, in mod expres, ca prezenta tranzactie reprezinta vointa lor libera si neviciata si ca urmare, au stins irevocabil orice pretentii izvorate din Conventia de credit nr. 140640/14.02.2008, litigiul/litigiile dintre ele fiind in mod definitiv si irevocabil stinse. III. Oricare din parti se va putea infatisa in ziua termenului inaintea instantei Tribunalului Bucuresti pentru a cere solutia dosarului nr. 20585/3/2011 pe baza prezentului act. IV. Prezentul contract a fost incheiat intr-un numar de 3 exemplare, din care cate unul pentru fiecare parte si unul pentru instanta de judecata. **GHEORGHE IRINA, GHEORGHE SILVIU ALIN** Contract de tranzactie incheiat astazi 13.04.2011 , DL GHEORGHE SILVIU ALIN , casatorit, fiul/fiica lui CONSTANTIN si al/a ELENEI nascut(a) la data de 24.02.1979 in CRAIOVA jud./sect. DOLJ identificat cu BI/CI seria IF nr. 263620 eliberat(a) de SPCLEP BUFTEA la data de 13.09.2010 CNP1790224464527, domiciliat in CHITILA jud./sect. ILFOV str SOS. BANATULUI nr. 14, bl. 8, et. 1 ap. 72; , telefon mobil 0722272088 e-mail: silviu.gheorghe@romatsa.ro si GHEORGHE IRINA, casatorita, fiul/fiica lui STEFAN PAUL si al/a IOANEI, nascut(a) la data de 12.12.1977 in BUCURESTI jud./sect. 1, identificat(a) cu BI/CI seria RD nr. 595708 eliberat(a) de SPCEP SI la data de 08.10.2008 CNP 2771212461535; domiciliat(a) in BUCURESTI jud./sect. 1 str HROSOVULUI nr. 11 bl. C3 se. B et. 2 ap. 32; , telefon mobil 0724 220022 e-mail: irina@lamama.ro in calitate de reclamanti(a), pe de o parte, si VOLKSBANK ROMANIA S.A. cu sediul in Bucuresti, Sector 2, Sos. Mihai Bravu nr.171-173, inregistrata la Registrul :ului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de inregistrare 12564356, prin Agentia Mosilor, cu adresa in Bucuresti, sect. 2, Calea Mosilor 298, reprezentata de: Iteescu Bogdan in calitate de director agentie si de Vistor Steluța Daniela in calitate de ofiter clientela in calitate de parata, pe de alta parte, in procesul civil, Dosar nr. 20585/3/2011 aflat pe rolul judecatoriei/ tribunalului BUCURESTI cu termen de judecata la data 12.10.2010 avand ca obiect actiune in constatare am convenit prin concesii reciproce sa stingem litigiul/litigiile dintre noi in legatura cu raporturile juridice nascute si derulate in baza conventiei de credit 0165083/27.10.2008, in urmatoarele conditii: conventia de credit nr. 0165083/27.10.2008 se va modifica conform actului aditional nr. 2/18.04.2011. Reclamantul si paratul declara, in mod expres, ca prezenta tranzactie reprezinta vointa lor libera si neviciata si ca urmare, au stins irevocabil orice pretentii izvorate din Conventia de credit nr. 0165083/27.10.2008, litigiul/litigiile dintre ele fiind in mod definitiv si irevocabil stinse. Oricare din parti se va putea infatisa in ziua termenului inaintea Tribunalului Bucuresti pentru a cere solutia dosarelor 20585/3/2011 pe baza prezentului act. Prezentul contract a fost incheiat intr-un numar de 3 (TREI) exemplare, din care cate unul pentru fiecare parte si unul pentru instanta de judecata. **DINU ANDREEA-CLAUDIA, DINU LUCIAN-VASILE**: Contract de tranzactie incheiat astazi 03.10.2011 1. Dna DINU

ANDREEA-CLAUDIA, căsătorita, fiica lui ADRIAN si a MINERVA născuta la data de 20.05.1979, in Mun. Alexandria, jud. Teleorman, identificata cu CI seria RTnr. 521167, eliberata de SPCEP S3 BIROUL NR. 1, la data de 18.10.2007,CNP2790520340012;domiciliata in București, sect. 3, Calea Călărașilor, nr. 166, bl. 54, se. 1, et. 2, ap. 9, telefon , telefon mobil 0721338598, e-mail: ,Dl DINU LUCIAN-VASILE, căsătorit, fiul lui ALEXANDRU si al ANA născut la data de 21.06.1980, in Mun. Călărași, jud. Călărași, identificat cu CI seria PC nr. 557746, eliberat de SPCLEP S2 la data de 08.09.2011, CNP 1800621214192; domiciliat in București, sect. 3, Calea Călărașilor, nr. 166, bl. 54, se. 1, et. 2, ap. 9, telefon, telefon mobil 0722139691, e-mail: , in calitate de reclamanti, pe de o parte, și 2.SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul in București, Sector 2, Sos. Pipera nr. 42, inregistrata la Registrul Comerțului

cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Sucursala Mihai Bravu înmatriculata la Registrul Comerțului sub nr J40/11430/2004, CUI 16604291, cu adresa in București, Sos. Mihai Bravu, nr. 171-173, sector 2, București, reprezentata de: Dna Ioana Zâne in calitate de Director Sucursala Mihai Bravu si de Dna Oana-Valentina Duta in calitate de Administrator Cont Sucursala Mihai Bravu :n calitate de pârâtă, pe de altă parte, părți în procesul civil, Dosar nr. 20585/3/2010 , aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 12.10.2011. având ca obiect convențiile de credit nr 0114744/06.08.2007,0043790/24.03.2006 si 0141617/26.02.2008, părți în procesul civil, Dosar nr. 5382/300/2009 , aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 21.11.2011, având ca obiect convenția de credit nr 0141617/26.02.2008, am convenit prin concesii reciproce să stingem litigiile dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute si derulate in baza -vențiilor de credit 0114744/06.08.2007. 0043790/24.03.2006 si 0141617/26.02.2008, în următoarele condiții: Convențiile de credit nr 0114744/06.08.2007, 0043790/24.03.2006 si 0141617/26.02.2008 se vor modifica după cum urmează: conform actului aditional nr 2/03.10.2011, respectiv nr 3/03.10.2011; II. Reclamantul si paratul declara, in mod expres, ca prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă si neviciata si ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convențiile de credit nr 0114744/06.08.2007, 0043790/24.03.2006 si 0141617/26.02.2008, litigiile dintre ele fiind in mod definitiv si irevocabil stinse. In plus părțile reclamantul si paratul convin sa nu solicite unul altuia niciun fel de cheltuieli de judecata pentru litigiile menționate; **GATEJ IONUT-GABRIEL, GATEJ ALINA-MAGDALENA** : CONTRACT DE TRANZACȚIE încheiat astăzi 18.11.2011 Dl **GATEJ IONUT-GABRIEL**, ne/casatorit(a), fiul/fiica lui GHEORGHE si al/a IOSEFINA, nascut(a) la data de 21/01/1975 in TARGOVISTE jud./sect. DAMBOVITA, identificat(a) cu BI/CI seria DD nr. 231349, eliberat(a) de POLITIA TARGOVISTE la data de 22/07/2004, CNP1750121151771; domiciliat(a) in VIFORITA, jud./sect. DAMBOVITA, str. MIHAI VITEAZUL, nr. 34, bl.-, sc-, et-, ap.-, - telefon 0345109898, telefon mobil 0751167286, e-mail: , Dna **GATEJ ALINA-MAGDALENA**, - ne/casatorit(a), fiul/fiica lui VIOREL si al/a AURELIA, nascut(a) la data de 30/11/1976 in TARGOVISTE, jud./sect. DAMBOVITA, identificat(a) cu BI/CI seria DD nr.231348, eliberat(a) dePOLITIA TARGOVISTE la data de 22/07/2004, CNP 2761130151829;

- domiciliat(ă) în VIFORITA, jud./sect. DAMBOVITA, str MIHAI VITEAZUL, nr. 34, bl.-, sc-, et.-, ap.-, telefon 0345109898, telefon mobil 0751167268, e-mail: , 2. SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul în București, Sector 2, Sos. Mihai Bravu nr.171-173, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Sucursala Targoviste, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. J15/708/2006, CUI 18893480, cu adresa în Targoviste, B-dul Libertății, nr. 7, bl. CI, parter, județ Dambovita reprezentată de: Dl/ Dna Alexandra VOICU, în calitate de Director Sucursala Targoviste și de Dl/ Dna Horatiu-Corneliu ISOFACHE, în calitate de Administrator de Cont Sucursala Targoviste în calitate de părâtă, pe de altă parte, părți în procesul civil, Dosar nr. 20585/3/2011, aflat pe rolul Tribunalul București cu termen de judecată la data de 23.11.2011, având ca obiect obligația de a face, am convenit prin concesi reciprocă să stingem litigiul dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute și derulate în baza Convenției de credit nr. 162739/08.09.2008 în următoarele condiții: I. Convenția de credit nr. 162739/08.09.2008 se va modifica așa cum rezulta din Actul adițional nr. 1 anexat prezentului contract. II. Reclamantul și paratul declară, în mod expres, că prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă și nevicată și ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr. 462739/08.09.2008, litigiul dintre ele fiind în mod definitiv și irevocabil stinse. III. Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea instanței Tribunalului București pentru a cere soluționarea dosarului 20585/3/2011 pe baza prezentului act. IV. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 3 exemplare, din care câte unul pentru fiecare parte și unul pentru instanța de fond.; **ALEXANDRU IONUȚ VLAD, ALEXANDRU MIHAELA** CONTRACT DE TRANZACȚIE încheiat astăzi 27.01.2012 1. DI. **ALEXANDRU IONUȚ-VLAD**, căsătorit, fiul lui Constantin și al Măriei, născut la data de 18.09.1978 în Mun. Piatra Neamț, jud. Neamț, identificat cu BI/Ci scria MX nr. 651715, eliberată de SPCLEP Iași la data de 0) .02.2007, CNP 1780918221171; domiciliat în Mun. Iași, jud. Iași, str. Plantelor, nr. 37, bl.-, se-, et.-, ap.-, telefon --, telefon mobil 0747578453, e-mail: — Dna. **ALEXANDRU MIHAELA**, căsătorită, fiica lui Ștefan și a Anișoarei, născută la data de 22.02.1979 în jud. Iași, identificată cu BI/C1 seria MX nr. 644752, eliberată de SPCLKP Iași la data de 03.01.2007, CNP 279022221239; domiciliată în Mun. Iași, jud. Iași, str. Plantelor, nr. 37, bl.-, se-, et.-, ap.-, telefon -, telefon mobil 0752269496, e-mail: — denumiți în continuare „Împrumutați” pe de o parte, și 2. SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul în București, Sector 2, Șos. Pipera nr.42, etaj 3-8 și 10, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-P.fR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Agenția Banu Manta, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. 40/9694/09.08.2011, CUI 28975188, cu adresa în Bd. Banu Manta nr. I, bl. IB, Parter, Sector I, București, reprezentată de: Dna. Capanu Nicoleta, în calitate de Director Agenția Banu Manta și de Dna. Meigai Anastasia, în calitate de Manager Relații Clienti Agenția Banu Manta denumită în continuare „Banca” pe de altă parte, părți în procesul civil, Dosar nr. 73978/3/2011, aliat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 15.03.2012, având ca obiect acțiune în constatarea caracterului abuziv al mai multor clauze din convențiile de credit încheiate și restituirea sumelor percepute în baza acestora am convenit prin concesi reciprocă să stingem litigiul/litigiile dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute și derulate în

baza Convenției de credit 0(49511/24.04.2008, în următoarele condiții: I. Convenția de credit nr. 0149511/24.04.2008 se modifică conform Actului adițional nr. 2/ 27.01.2012 atașat prezentei

- II. Reclamantii și pârâțul declară, în mod expres, că prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă și neviciată și ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr 01495.11/24.04.2008, litigiul/litigiile dintre ele fiind în mod definitiv și irevocabil stinse.
- III. Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea Tribunalului București, pentru a cere soluționarea dosarului 20585/3/2010 pe baza prezentului act. în plus părțile, reclamantul și pârâțul convin să nu solicite umil altuia niciun fel de cheltuieli de judecată pentru litigiu/litigiile menționate).
- IV. Nerespectarea obligației de confidențialitate prevăzute la art. VI va atrage răspunderea împrumutaților față de Bancă și plata de daune interese pentru prejudiciile cauzate Bancii.
- V. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 3 (trei) exemplare, două pentru bancă și unul pentru împrumutat/împrumutați.

CRISAN DANIELA ALEXANDRA contract de tranzacție încheiat astăzi 11.10.2011 dna CRISAN DANIELA ALEXANDRA, casatorita. fiica lui Horia și a Sandu, născuta la data de 25.06.1973 în Mun.București, Sect.1, identificata cu CI seria RT -.449793, eliberata de SPCLEP S6 biroul nr.3 la data de 28.12.2006. CNP 273062543 15 1 I; domiciliată în București, scct.6, str Brașov, nr. 17. bl.PI 2. se.8. et.2, ap. 151;— fon 0721264908: în calitate de reclamantă, pe de o parte, și 2. SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul în București, Sector 2. Sos. Pipera nr.42, înregistrata la Registrul Comerțului ai nr. J40/58/2000. Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de Înregistrare 12564356, prin Sucursala Mihai Bravu. înmatriculata la Registrul Comerțului sub nr.J40/1 1430/2004. CUI 16604291, cu adresa în București. Sectorul 2 reprezentata de: Dna Ioana ZÂNE. în calitate de Director Sucursala .Vlihai Bravu și de Dl Vlad POPOVICI, în calitate de Administrator Cont Sucursala Mihai Bravu în calitate de pârâtă, pe de altă parte, părți în procesul civil. Dosar nr. 20585/3/201 1, aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 12.10.201 1. având ca obiect convenția de credit 0159697/28.08.2008, am convenit prin concesii reciproce să stingem litigiul dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute și derulate în baza Convenției de credit 0 159697/28.08.2008. în următoarele condiții: I.

Convenția de credit nr. 0159697/28.08.2008 se va modifica după cum urmează: conform actului adițional nr.02/1 1.10.201 1 ce reprezintă anexa la prezentul Contract de tranzacție: Reclamanta și pârâta declara în mod expres, ca prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă și neviciată și ca urmare, au stins orice pretenții izvorâte din Convenția de credit 0159697/28.08.2008. litigiul dintre ele fiind în mod definitiv și irevocabil stins. II. Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea instanței Tribunalului București pentru a cere soluționarea dosarului nr.20585/3/20 1 I cu termen în 12.10.201 1 pe baza prezentului act:Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 3 (trei) exemplare, din care câte unul pentru părți și unul pentru instanță. **VOICU LIVIU și VOICU IOANA-CORINA** CONTRACT DE TRANZACȚIE încheiat astăzi 25.08.2011 1. Dl. VOICU LIVIU Căsătorit(ă), fiul/fiica lui ILIE și al/a VIORICA născut(ă) la data de 18.06.1974 în București, sector 6, identificat(ă) cu BI/CI seria RD nr.410567, eliberat(ă) de SECȚIA 9 la data de 09.09.2004, CNP 1740618424535 , Domiciliat(ă) în București, sect.2, str. Șos. Pantelimon, nr.253, bl.44, sc.B, ap.42 Telefon 0213103208, telefon mobil 0743027988, e-mail; livi.voicu@gmail Dna VOICU IOANA-CORINA, Căsătorit(ă), fiul/fiica lui IOAN-

DORIN, și al/a ADELA, născut(ă) la data de 17.09.1975 în BUCUREȘTI, scetor3, identificat(ă) cu BI/CI seria RD, nr.669688, eliberat(ă) de SPCEP ȘI BIROUL NR.2 la data de 30.09.2010, CNP 2750917424533, Domiciliat(ă) în București, set.1, str. Știrbei Vodă, nr.68, sc.B, ap.1 Telefon mobil 0741116454,e-mail; corin.voicu@gmail.com în calitate de reclamant(ă), pe de o parte, și 2. SC VOLKSBANK ROMANIA SA cu sediul în București, Sector 2, Șos.Mihai Bravu, nr.171-173, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr.J40/58/2000, Registrul Bancar nr.RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Agenția 13 Septembrie, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr.J40/58/2000, CUI 12564356, cu adresa în București, Calea 13 Septembrie, nr. 137, Bl.T10, parter, sector 5, reprezentată de: Dna Cristina Turcu în calitate de Director Ag.13 Septembrie și de Dna Tudor Gabriela în calitate de Ofițer Clientelă În calitate de pârâtă, pe de altă parte, Părți în procesul civil, Dosar nr. 53789/3/2010, aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 12.10.2011 Am convenit prin concesii reciproce să stingem litigiul/litigiile dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute și derulate în baza Convenției de credit 0159827/27.08.2008 în următoarele condiții:Convenția de credit nr. 0159827/27.08.2008 se va modifica după cum urmează: Dobânda fixă 5.95% pe an Comision de risc – nu se percepe .Reclamantul și pârâtul declară, în mod expres, ca prezenta tranzacție reprezintă voința liberă și neviciată și ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr. 0159827/27.08.2008, litigiul/litigiile dintre ele fiind în mod definitiv și irevocabil stinse. În plus părțile reclamantul și pârâtul convin să nu solicite unul altuia nici un fel de cheltuieli de judecată pentru litigiul/litigiile menționate. Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea instanței Tribunalului București pentru a cere soluționarea dosarelor 53789/3/2010 pe baza prezentului act. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 3 exemplare, din care câte unul pentru fiecare parte și unul pentru instanța de judecată. **KASPROVSCHI ALINA , KASPROVSCHI _PAUL LOAN CONTRACT DE TRANZACȚIE** încheiat astăzi 06.10.2011 **Kasprovschi Alina**, căsătorita, fiica lui Mircea și Rodica, născuta la data de 23.03.1979 in Mun. Galați, jud. Galați, identificata cu C; se- - RR nr.579168, eliberata de SPCEP SI biroul nr.5 la data de 31.03.2009, CNP 2790323170358; domiciliata in București, Sector 1, str. Dridu, nr.7, bl. F13, sc.B, et.6, ap.68, telefon , telefon mobil , e-mail: **Kasprovschi _Paul loan**, căsătorit, fiul lui Paul-Irinel și Ioana, născut la data de 31.07.1976 in București, sector 1, identificat cu CI seria R nr.431535, eliberata de Secția 1 la data de 05.01.2005, CNP 1760731410014; domiciliat in București, sector 1, str. Av. Ștefan Protopopescu, nr.3, bl. C5, ap. 13 telefon telefon mobil, e-mail: în calitate de reclamanti(ă), pe de o parte, și VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul in București, Sector 2, Sos.Pipera nr.42, înregistrata la Registrul Comerțului cu nr. 2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Agenția Ștefan cel Mare. . sa in București, Sos. Ștefan cel Mare nr.4 , Bl. 14, parter, reprezentata de: erei Hatingher, in calitate de Director Interimar Ag. Ștefan cel Mare și Daniela Mares, in calitate de Administrator Cont Ag. Ștefan cel Mare în calitate de pârâtă, pe de altă parte, părți în Dosar nr. 20585/3/2010 și dosar nr 22093/3/2011 aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 12.10.2011, respectiv 11.01.2011, având ca obiect acțiuni in constatare am convenit prin concesii reciproce să stingem litigiul dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute și derulate in baza conventiei de credit

0094676/17.05.2007, în următoarele condiții: I. Convenția de credit nr. 0094676/17.05.2007 se va modifica conform actului adițional nr. 2/06.10.201 L, an prezentul contract. II. Reclamantul și paratul declara, în mod expres, ca prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă și nevinciata și ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr.0094676/17.05.2007, litigiul dintre ele fiind în mod definitiv și irevocabil stinse. III.Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea instanței Tribunalul București pentru a cere soluționarea dosarului nr. -20585/3/2010 și dosarului nr 22093/3/2011 pe baza prezentului act.IV. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 3(trei) exemplare, din care câte unul pentru fiecare parte și unul pentru instanța de judecată. **ROCȘOREANU VLAD și ROCȘOREANU DANIELA ROZALIA** – act adițional nr.1/09.03.2011 la convenția de credit nr.0151756/27.05.2008 **NICOLAU MARIANA** CONTRACT DE TRANZACȚIE încheiat astăzi 31.01.2012 **1. Dl/Dna Nicolau Mariana**, ne/casatorit(a), fiul/fiica lui Sorin și al/a Fita, nascut(a) la data de 27.08.1981 în Constanta, jud./sect. Constanta, identificat(a) cu BI/Ci seria KT nr.523285, eliberat(a) de SPCLEP CONSTANTA la data de 16.09.2005, CNP **2810827134153**; domiciliat(a) în Constanta, jud./sect.Constanta, str Mălinului, nr. 1, bl.B4, se.A, et.-. ap.6 telefon -. telefon mobil 0720300960, e-mail: -, în calitate de reclamantă, pe de o parte, și **2. SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A.** cu sediul în București, sector 2, sos. Pipera nr. 42, et. 3-8 și 10, înregistrata la Registrul Comerțului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Sucursala Constanta, înmatriculata la Registrul Comerțului sub nr .113/5192/2004, CUI 16104393, cu adresa în Str Mircea cel batran, nr 99, județ Constanta reprezentata de: Dl/Dna Florentina Georgiana Roșu, în calitate de împuternicit Director Sucursala Constanta și de Dl/Dna Eduard Cătălin Olteanu, în calitate de Manager Relații cu Clienții în calitate de pârâta, pe de altă parte, părți în procesul civil, Dosar nr. 73978/3/2011, aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 15.03.20)2, având ca obiect acțiune în constatare clauze abuzive am convenit prin concesi reciprocă să stingem litigiul/litigiile dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute și derulate în baza Convenției de credit 0162689 / 25.09.2008, în următoarele condiții: Convenția de credit nr 0162689/25.09.2008 se va modifica conform actului adițional nr. 1/31.01.2012.

Reclamantul și paratul declara, în mod expres, ca prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă și nevinciata și ca urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr. 0162689/25.09.2008. litigiul/litigiile dintre ele fiind în mod definitiv și irevocabil stinse. Părțile se obliga, în mod reciproc, să renunțe la orice pretenții cu privire la cheltuieli de judecată. Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea instanței tribunalului București pentru a cere soluționarea dosarelor 73978/3/2011. pe baza prezentului act. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 2 (doua) exemplare, din care câte unul pentru fiecare parte și unul pentru instanța de judecată.

BALEA ANA GEORCETA, BALEA MARCEL CONTRACT DE TRANZACȚIE I. D-na **BALEA ANA GEORCETA**, - casatorit(a), fiica lui **NICOLAE-IOAN** și a **ELENA**, nascut(a) la data de 09/07/1968 în **CAMPENI, JUD. ALBA**, jud./sect. **ALBA**, identificat(a) cu CI seria **KX** nr. **399162**, eliberat(a) de **SPCLEP CLUJ** la data de 09/12/2004, CNP **2680709012543**; domiciliat(a) în **CLUJ-NAPOCA**, jud./sect. **CLUJ**, str **BAISOARA**, nr. 9, bl.- sc-, et.-, ap.29, telefon 0264541885, telefon mobil 0722527200, e-mail: ani_balea2006@yahoo.com, Dl. **BALEA MARCEL**, casatorit, fiul lui **ALEXANDRU** și al **ROZALIA**, nascut la data de 31/05/1961 în **CLUJ-NAPOCA**, jud./sect. **CLUJ**, identificat(a) cu CI seria **KX** nr. **399154**, eliberat(a) de **SPCLEP CLUJ** la data de 09/12/2004, CNP **1610531120646**; domiciliat(a) în **CLUJ-NAPOCA**, jud./sect. **CLUJ**, str

BAISOARA, nr. 9, bl.-, sc.-, et.-, ap.29, telefon 0264541885, telefon mobil 0722247242, e-mail: -in calitate de reclamant(ă), pe de o parte, și
 2. SC VOLKSBANK ROMANIA S.A. cu sediul în București, Sector 2, Șos. Mihai Bravu nr.171-173, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de înregistrare 12564356, prin Agenția Aurel Vlaicu, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. J40/58/2000, CUI12564356, cu adresa în strada Aurel Vlaicu nr.1, Cluj-Napoca, județ Cluj reprezentată de:
 Dna Ramona Iolanda BUCSA, în calitate de Director Agenție Volksbank Aurel Vlaicu și de Dna Chender Adriana Daniela, în calitate de Otter Clientela Volksbank Agenția Aurel Vlaicu, în calitate de părată, pe de altă parte, - părți în procesul civil, Dosar nr. 20585/3/2011, aflat pe rolul Tribunalului București cu termen de judecată la data de 12.10.2011, având ca obiect acțiune în constatare, am convenit prin concesiuni reciproce să stingem litigiul/litigiile dintre noi în legătura cu raporturile juridice născute și derulate în baza Convenției de credit nr. 0151526 și a Actului Adicional Nr. 2/05.05.2011 la Convenția de credit nr. 0151526, în următoarele condiții:

Convenția de credit nr. 0151526 se va modifica după cum urmează:

Rata Dobânzii Curente	Fixa: 5.05.% pe an, aplicabila timp de 239 luni, începând cu Data de Aplicabilitate menționată mai jos; Variabila: n/a
Calculul Dobânzii Ajustare	Luând în considerare un număr de 30 zile raportat la în perioadă în care Rata Dobânzii Curente este variabila, aceasta se ajustează periodic, la fiecare a treia scadență, în funcție de evoluția indicelui
Data de Aplicabilitate	Data de la care se va aplica Rata Dobânzii Curente conform structurii menționate mai sus este 20.05.2011

Oferta generala Volksbank

In cazul in care rambursarea anticipata intervine intr-o perioada in care Rata Dobânzii Curente este fixa, acesta este egal cu:

- 1% din valoarea creditului rambursat în avans (în cazul în care perioada de timp dintre rambursarea anticipată și Scadența Finală este mai mare de un an);
 respectiv cu
 - 0.5% din valoarea creditului rambursat în avans (în cazul în care perioada de timp dintre rambursarea anticipată și Scadența Finală nu este mai mare de un an),
 fara însă ca valoarea acestui comision sa depășească quantumul dobânzii ce ar fi fost datorată de către dumneavoastră în perioada dintre data rambursării anticipate și data de Scadența Finală.

Pentru administrarea de către Banca a creditului din perspectiva riscurilor asumate de către aceasta prin punerea la dispoziție a împrumutului va fi datorat în continuare, pe toată durata creditului, comisionul de risc în cuantum de 0.05.% pe luna aplicat la Soldul Creditului.

Comision de rambursare anticipata

Comision de risc

**Comision pentru depunerile de numerar în vederea plății sumelor aferente derulării convenției de credit
 Comision pentru retragerea tranșelor din credit**

Nu se percepe

Nu se percepe

**Comision de
administrare a contului
care inregistreaza atat
operatiunile de plata
cat si tragerile din credit**

Comision de penalizare

Nu se percepe

Nu se percepe

II. Reclamantul si paratul declara, in mod expres, ca prezenta tranzactie reprezinta vointa lor libera si nevicinata si ca urmare, au stins irevocabil orice pretenti izvorate din Conventia de credit nr. 0151526, litigiul/litigule dintre ele fiind in mod definitiv si irevocabil stinse.

III. Oricare din parti se va putea infatisa in ziua termenului inaintea instantei Tribunalul Bucuresti pentru a cere solutionarea dosarului nr. 20585/3/2011 pe baza prezentului act.

Prezentul contract a fost incheiat intr-un numar de 3 exemplare, din care cate unul pentru fiecare parte si unul pentru instanta de judecata.

PIOTROVSCHI MIHAI-ANDREI PIOTROVSCI MARIA-RALUCA CONTRACT DE TRANZACTIE incheiat astazi 11.04.2012

1. Dl PIOTROVSCHI MIHAI-ANDREI,

căsătorit, fiul lui FLORIN si al DANIELA, născut la data de 09.03.1977 in Mun.Bucuresti, sect.2,

identificat cu CI seria RR nr. 724981, eliberata de S.P.C.E.P. Sector 2 la data de 07.03.2011, CNP

1770309421514;

domiciliat in Mun.Bucuresti, sect. 2, str Erou Ion Scortan, nr. 73, telefon mobil 0722.620.766, e-

mail:andreipio@yahoo.com,

Dna PIOTROVSCI MARIA-RALUCA,

căsătorita, fiica lui ION si a ELENA, născuta la data de 05.05.1979 in Mun.Bucuresti, sect.6, identificata cu CI seria RT nr. 240983, eliberata de SECȚIA 20 la data de 10.10.2002, CNP **2790505461534;**

domiciliata in Mun.Bucuresti, sect. 6, str Migdalului, nr. 32, telefon mobil 0723.601.276, e-mail: Maria-Raluca.PIOTROVSCHI@gefco.ro,

în calitate de reclamanti, pe de o parte, și

2. SC VOLKSBANK ROMÂNIA S.A. cu sediul in București, Sector 2, Sos. Mihai Bravu nr.171-173, înregistrata la Registrul Comerțului cu nr. J40/58/2000, Registrul Bancar nr. RB-PJR-048/10.04.2000, cod unic de inregistrare 12564356, prin Agenția Ion Mihalache, înmatriculata la Registrul Comerțului sub nr J40/58/2000, CUI 25824350, cu adresa in Mun.Bucuresti, sector 1, B-dul Ion Mihalache nr. 128, parter, reprezentata de: Dna NEAGU RODICA IONELA, in calitate de împuternicit Agenția Ion Mihalache București si de Dna MICU IONELA, in calitate de Manager Relații cu Clienți Retail/Micro în calitate de pârâtă, pe de altă parte, parti în procesul civil, Dosar nr. 73978/3/2011, aflat pe rolul Tribunalului București, cu termen de judecată la data de

15.03.2012 am convenit prin concesi reciprocă să stingem litigiul dintre noi în legătură cu raporturile juridice născute și derulate în baza Convenției de credit nr. 0116316/03.09.2007, în următoarele condiții: Convenția de credit nr. 0116316/03.09.2007 se va modifica după cum urmează:

Art.1.

Punctul 3 "Dobânda" din Condițiile Speciale ale Convenției se modifica și va avea următorul conținut:

3) DOBÂNDA:

(a) Rata dobânzii curente - 4.25 % pe an - dobânda fixă
(b) Data Scadentei pentru dobânda curentă - Conform punctului 6 „Rambursări și plăți” din prezentele

	Condiții Speciale
(c) Perioada de calcul a dobânzii curente- Pentru creditul acordat, împrumutatul datorează Băncii o	dobânda curentă, ce se
acumulează zilnic și se calculează la	soldul creditului pentru un
număr de zile („perioada de	calcul”), începând cu data
primei trageri.	Perioada de calcul a dobânzii
curente este egală cu 30 zile	raportate la un an de 360 zile,
dobânda curentă calculându-se	utilizând următoarea formulă :
(Soldul creditului x Rata	dobânzii curente x 30)/360. .
Soldul creditului se determină ca	diferența între Suma principală
și partea din Suma principală	cuprinsă în anuitatea
precedentă lunii pentru care se face	calculul.

d) Dobânda Anuală Efectivă (DAE) - 4.77 % pe an

Reprezintă Costul Total al Creditului pentru împrumutat, (i) exprimat în procent anual din valoarea creditului total acordat și (ii) calculat conform legii, luând în considerare toate costurile/cheltuielile pe care împrumutatul trebuie să le plătească pentru credit, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alte costuri implicate de Convenție și care

sunt cunoscute si percepute de către Banca. Nu sunt incluse in Costul Total al Creditului pentru împrumutat:

- costurile ce nu sunt cunoscute si administrate de către Banca (sunt plătite de către împrumutat direct către terți), precum dar nu limitat la (i) cheltuielile cu asigurările, (ii) cheltuielile cu evaluările/reevaluările si (iii) cheltuielile aferente constituirii si publicității garanțiilor (taxe notariale, taxa de înscriere/ înregistrare/ modificare/ prelungire/ stingere/ radiere in/ din Cartea Funciara si/ sau Arhiva Electronica De Garanții Reale Mobiliare).
- cheltuielile platibile de împrumutat pentru nerespectarea unuia dintre angajamentele sale stipulate în Convenție;
- alte costuri, in afara prețului de achiziție pe care, pentru achiziții de bunuri si servicii, împrumutatul este obligat sa ii plătească, indiferent daca tranzacția este efectuată in numerar sau pe credit;

Vor fi incluse in Costul Total al Creditului pentru împrumutat:

- costurile administrării contului care înregistrează atât operațiunile de plata cat si tragerile
- costurile de utilizare a unui mijloc de plata atât pentru operațiunile de plata cat si pentru trageri;
- alte costuri privind operațiunile de plata in legătura cu derularea Convenției;

Calculul DAE se efectuează plecând de la următoarele premise:

- (i) creditul se utilizează integral intr-o singura transa,
- (ii) prezenta Convenție va ramane valabila pentru toata perioada convenita de Parti si prevăzuta in Condițiile Speciale,
- (iii) Împrumutatul/Codebitorul/Garantul isi vor indeplini obligațiile contractuale asumate la termenele si in condițiile stipulate in prezenta Convenție
- (iv) împrumutatul efectuează plata fiecăreia si a tuturor ratelor de credit prin depunere numerar. .

DAE poate varia (i) in condițiile prevăzute de Secțiunea 10) din Condițiile Generale ale prezentei din Convenție, astfel cum a fost modificata prin prezentul act adițional, (ii) ca urmare a rambursărilor anticipate in conformitate cu prevederile art 5.1 lit a) din Condițiile Speciale ale Convenției, astfel cum a fost aceasta modificata prin prezentul Act Adițional, precum si (iii) ca urmare a acordului părților prin semnarea unui act adițional la Convenția de credit.

Dispozițiile Secțiunii 1 „Definiții” - „Dobânda anuala efectiva (DAE)” din Condițiile Generale ale Convenției se considera eliminate din conținutul Convenției.

(e) Valoarea totala platibila de către împrumutat - X 279,846.91 CHF
(douasutesaptezecinoumiiopstutepatruzecisisase.91)

Reprezintă suma dintre valoarea totala a creditului si Costul Total al Creditului la consumator (pentru împrumutat), calculata la data intrării in vigoare a prezentului act adițional. Aceasta poate varia (i) in condițiile prevăzute de Secțiunea 10) din Condițiile generale ale prezentei din Convenție, astfel cum a fost modificata prin prezentul act adițional, (ii) ca urmare a rambursărilor anticipate in conformitate cu prevederile art 5.1 lit a) din Condițiile Speciale ale Convenției, astfel cum a fost aceasta modificata prin prezentul Act Adițional, precum si (iii) ca urmare a acordului părților prin semnarea unui act adițional la Convenția de credit.

Art 2.

Punctul 4 " Penalizări" din Condițiile Speciale ale Convenției se modifica după cum urmează:

4) PENALIZĂRI

(a) Comision de penalizare - Nu se percepe

(b) Dobânda penalizatoare - Se modifica in sensul:

(i) perceperii Dobânzii Penalizatoare in cuantumul prevăzut in Convenția de Credit pentru sumele din credit (principal restant) datorate si neplatite la Data de Scadenta, denumite generic "Sume Restante".

(ii) calculării începând cu prima zi in care se înregistrează la sfârșitul zilei Sume Restante (Data de Scadenta/Scadenta Finale/Data Scadentei Anticipate) si pana la data achitării integrale a acestora (ziua achitării acestora nu se include in calculul dobânzii).

(iii) trebuie plătită Băncii in orice moment incepand cu data înregistrării acesteia.

fCelelate clauze din prezentul articol raman in vigoare si produc in continuare efecte astfel cum au agreate de către parti la semnarea Convenției.

Dispozițiile Secțiunii 1 „ Definiții" - „Rata Dobânzii Penalizatoare" , ale Secțiunii 3 „Dobânda Penalizatoare" si ale Secțiunii 5 „Plăți Efectuate cu întârziere" din Condițiile Generale ale Convenției se considera de asemenea modificate in mod corespunzător.

Art 3.

Punctul 5 din Condițiile Speciale ale Convenției va purta denumirea "Comisioane/Alte costuri, aferente contului curent" si se modifica, urmând a avea următorul conținut, orice alte comisioane prevăzute in cuprinsul Convenției ca fiind datorate Băncii, considerându-se a fii eliminate:

5) COMISIOANE/ALTE COSTURI, AFERENTE CONTULUI CURENT

5.1. COMISIOANE IN LEGĂTURA CU ACORDAREA SI UTILIZAREA CREDITULUI

(a) Comision de rambursare anticipata

- 1% calculat la valoarea creditului rambursat anticipat, in cazul in care perioada de timp intre Data Rambursării Anticipate si Scadenta Finala este mai mare de un an; sau

- 0.5% calculat la valoarea creditului rambursat anticipat, in cazul in care perioada de timp intre Data Rambursării Anticipate si Scadenta Finala nu este mai mare de un an.

fara ca acest comision de rambursare anticipata sa poată depasi cuantumul dobânzii pe care împrumutatul ar fi platit-o în perioada dintre Data Rambursării Anticipate si Scadenta Finala.

Comisionul de rambursare anticipata este datorat Băncii de către împrumutat in cazul efectuării, conform celor menționate mai jos, de rambursări parțiale/totale in avans a Creditului, reprezentând costuri ale Băncii legate direct de rambursarea anticipata si trebuie plătit de către împrumutat Băncii la data efectuării rambursării anticipate.

Împrumutatul va putea efectua rambursarea integrala/parțiala in avans a Creditului, oricând pana la sfârșitul duratei Creditului (Scadenta finala). In acest sens, împrumutatul va depune la Banca o cerere scrisa („Cererea de rambursare”) pana cel mai târziu la ora 13 in ziua in care împrumutatul intenționează sa efectueze rambursarea anticipata. Daca in cererea scrisa nu se indica in mod expres o alta data la care sa se efectueze rambursarea anticipata, aceasta se va efectua (i) in ziua in care s-a depus cererea, daca aceasta a fost depusa pana la ora 13, in caz contrar rambursarea facandu-se in Ziua lucratoare bancara următoare si (ii) sub condiția ca in contul împrumutatului deschis la Banca sa existe sume suficiente pentru efectuarea rambursării integrale/parțiale solicitate de către împrumutat in cuprinsul Cererii de Rambursare precum si (iii) numai după achitarea integrala a obligațiilor de plata restante, a dobânzilor si a altor costuri acumulate conform prezentei Convenții pana la data rambursării anticipate.

In cazul in care in convenția de credit existau prevederi mai favorabile in ceea ce privește valoarea comisionului de rambursare anticipata, acestea vor ramane aplicabile in continuare.

Dispozițiile Secțiunii 6 „Rambursări anticipate” din Condițiile Generale ale Convenției se considera in consecința eliminate din cuprinsul convenției.

---

b) Comision de risc

- 0.03% pe luna, aplicat la Soldul Creditului, datorat si platibil de către împrumutat Băncii, lunar, pe toata durata creditului, la Data de Scadenta

stabilita la pct. 6 „Rambursări si Plăți” din Condițiile Speciale ale Convenției, pentru administrarea de către Banca a creditului din perspectiva riscurilor asumate de către aceasta prin punerea Sumei Principale la dispoziția împrumutatului, in termenii si condițiile prevăzute in Convenție. Comisionul de risc (i) vizează administrarea riscului de credit (implicat de situații precum: comportamentul contractual al Imprumutatului/Codebitorilor/Garantilor pe toata durata Convenției; modul de indeplinire de către Imprumutat/Codebitori/Garanti, întocmai si la timp, pe toata durata Convenției, a tuturor obligațiilor asumate in baza acesteia; riscul de urmărire si de degradare/uzura a bunurilor aduse in garanție, in orice moment pe toata durata Convenției; riscul neincasării valorii asigurate, stabilita prin polița de asigurare, in caz de producere a unui eveniment asigurat) si a riscului de piața (implicat de situații precum: variația condițiilor de piața privitoare la valoarea bunurilor aduse in garanție si la valorificarea acestora in orice moment pe toata durata Convenției, daca va fi cazul; variații ale condițiilor pieței valutare) si (ii) este calculat lunar, luând in calcul un număr de 30 zile raportat la un an de 360 de zile, utilizând următoarea formula: $(\text{Soldul creditului} \times \text{Comisionul de risc} \times 12 \times 30) / 360$.

5.2. Alte costuri aferente contului curent

Banca nu percepe (i) comision pentru depunerile de numerar in vederea plății sumelor aferente derulării prezentei Convenții, (ii) comision pentru retragerea transelor din credit si nici (iii) comision de administrare a contului care înregistrează atât operațiunile de plata, cat si tragerile din credit.

Valoarea comisioanelor pentru operațiunile desfășurate pe contul curent, altele decât cele de mai sus, costurile pentru utilizarea unui mijloc de plata atât pentru operațiuni de plata, cat si pentru trageri din credit si modul in care toate si oricare comisioane/costuri pot fi modificate in perioada de derulare a Convenției sunt stabilite de către Parti in cuprinsul contractul de deschidere cont curent încheiat. Pentru scopul informării Imprumutatului, aceste comisioane/costuri sunt menționate in Anexa 1 la prezentul Act Adițional.

Art4.

Secțiunea 3 "Costuri" din Condițiile Generale ale Convenției se considera eliminata, cu excepția prevederilor referitoare la "Dobânda Penalizatoare" urmând a se aplica in consecința prevederile art. 1-3 din prezentul act adițional.

Art 5.

Punctul 6 " Rambursări si plăți" din Condițiile Speciale ale Convenției se modifica si va avea următorul

Conținut:

6) RAMBURSĂRI SI PLAȚI

Împrumutații se obliga solidar si indivizibil sa ramburseze Creditul si sa plătească dobânda precum si oricare eventuale alte costuri la care face referire prezenta Convenție, după cum urmează:

Creditul se rambursează in Anuități, valoarea si Data de Scadenta a acestora fiind menționate in Graficul ie Rambursare, Anexa 2 la prezentul Act Adițional. Rambursarea se face conform Secțiunii 4 "Plăți" din Condițiile Generale.

Anuitățile (i) se calculează după algoritmul indicat in cuprinsul Secțiunii 1 "Definiții", respectiv pct. 3 lit.

c) din Condițiile Speciale ale Convenției, astfel cum a fost aceasta din urma modificata prin prezentul Act

Adițional si (ii) vor avea cuantumul curent menționat, la orice moment de referința, in Graficul de

Rambursare.

Împrumutatul declara ca i s-a adus la cunoștința si ca a inteles faptul ca:

In situația in care Data Scadentei nu este o Zi lucratoare bancara, Anuitatea trebuie plătită in prima Zi lucratoare bancara imediat următoare Datei de Scadenta; Prin excepție, (i) in situația in care Data de Scadenta este ulterioara ultimei Zile lucratoare bancare din luna, Anuitatea trebuie plătită in ultima Zi lucratoare bancara imediat anterioara datei de Scadenta si (ii) in situația in care Data de Scadenta este ziua de 29, 30 sau de 31 a lunii, in luna/lunile in care aceasta data nu are corespondent, Anuitatea trebuie plătită in ultima Zi lucratoare bancara a lunii respective;

Valoarea Anuității se modifica in mod corespunzător in cazul (i) rambursărilor anticipate in conformitate cu prevederile Secțiunii 5.1 lit (a) din Condițiile Speciale ale Convenției, astfel cum a fost aceasta din urma modificata prin prezentul Act Adițional si/sau (ii) modificării Scadentei finale;

Graficul de Rambursare se va modifica automat, corespunzător (i) rambursărilor anticipate in conformitate cu prevederile Secțiunii 5.1 lit (a) din Condițiile Speciale ale Convenției, astfel cum a fost aceasta din urma modificata prin prezentul Act Adițional si/sau (ii) modificării Scadentei finale;

Împrumutatul/ Codebitorul/Garantul are dreptul sa ridice, in orice moment pe parcursul derulării Ireditului, la cerere si gratuit, ori de cate ori va considera necesar, de la sediul sucursalei/ agenției Băncii ;e unde a fost contractat Creditul, Graficul de Rambursare, in vigoare la data eliberării acestuia.

Orice alte costuri vor fi plătite de către împrumutat la data la care, conform documentelor contractuale, acestea rezulta ca fiind datorate.

Art.6

Punctul 9 - "Notificări" din Condițiile Speciale ale Convenției se modifica si va avea următorul conținut:

9) Notificări

Orice notificare sau solicitare se va face in scris si va fi considerata corect efectuata:

a) Daca va fi transmisa Băncii prin scrisoare recomandata cu confirmare de primire, către Volksbank România SA - Agenția Ion Mihalache, la adresa sucursalei/agenției menționata in preambulul prezentului Act Adițional.

b) Daca va fi transmisa împrumutaților, prin scrisoare recomandata cu confirmare de primire, la adresa de corespondenta detaliata in preambulul prezentului Act Adițional

c) Daca va fi transmisa Codebitorilor, prin scrisoare recomandata cu confirmare de primire, la adresa de corespondenta detaliata in preambulul prezentului Act Adițional

d) Daca va fi transmisa Garanților, prin scrisoare recomandata cu confirmare de primire, la adresa de corespondenta detaliata in preambulul prezentului Act Adițional

e) Prin înmânare directa Pârții căreia ii este adresata

f) In situația in care notificarea privește o modificare a conținutului clauzelor contractuale referitoare la costuri, aceasta va fi considerata a fi corect efectuata daca va fi transmisa cu cel puțin 30 zile inainte de aplicarea acestei modificări, in modalitatea expusa mai sus, împrumutatul având la dispoziție un termen de 15 zile de la primirea notificării pentru a isi exprima opțiunea de acceptare sau neacceptare a noilor condiții contractuale privitoare la costuri.

Orice schimbare de adresa precum si orice schimbare in datele de contact, menționate mai sus, ale uneia dintre parti, vor fi comunicate celeilalte parti, sub sancțiunea neluării in considerare de către aceasta din urma.

Art. 7.

Punctul 11 - "Alte mențiuni" din Condițiile Speciale ale Convenției se modifica si va avea următorul cuprins:

1. Imprumutatul/Codebitorul declara in mod expres ca a fost atenționat si a luat la cunoștința despre faptul ca in situația in care oricare dintre sumele datorate de acesta in baza prezentei Convenții nu va fi achitata la timp si in cuantumul specificat in cuprinsul prezentei Convenții, Banca va raporta conform obligațiilor ce-i revin, către Biroul de Credit, Centrala Riscurilor Bancare si/ sau către oricare alte structuri asemănătoare, informația privitoare la neexecutarea/ executarea necorespunzătoare de către împrumutat/ Codebitor a angajamentului sau de plata.

2. Garantul declara in mod expres ca a fost informat si a luat la cunoștința despre faptul ca, in cazul in care, ca urmare a modificărilor impuse de legislație, raportarea către Biroul de Credit, Centrala Riscurilor Bancare si/sau către oricare alte structuri asemănătoare ar deveni aplicabila si in privința acestuia, in situația in care oricare dintre sumele datorate in baza prezentei Convenții nu va fi achitata la timp si in cuantumul specificat in

cuprinsul prezentei Convenții Banca va raporta conform obligațiilor ce-i revin, către Biroul de Credit, Centrala Riscurilor Bancare și/sau către oricare alte structuri asemănătoare, informațiile corespunzătoare.

3. Referitor la Convenție pot apărea, la data semnării sau ulterior, oricând pe parcursul derulării sale, modificări ale oricăror cerințe ori reglementari legale aplicabile în România sau pe teritoriul Uniunii Europene ori cerințe sau reglementari legale noi, stabilite prin acte normative nou-emise în România sau la nivelul Uniunii Europene, care impun în mod explicit modificări ale contractelor de credit, și implicit modificări ale clauzelor/costurilor contractuale convenite anterior de către Parti. În orice astfel de situație, Banca va informa împrumutatul cu privire la semnarea unui act adițional la Convenție prin care clauzele contractuale să fie modificate în mod corespunzător, astfel încât să reflecte respectivele cerințe și/sau reglementari legale. Exceptând situația în care respectivele cerințe/reglementari legale prevăd altceva, ne semnarea de către împrumutat a actului adițional anterior menționat este considerată acceptare tacită. Dispozițiile Secțiunii 10 „Costuri Suplimentare” din Condițiile Generale ale Convenției se considera de asemenea înlocuite în totalitate de prevederile mai sus menționate.

4. Se elimina din cuprinsul Convenției art. 8.1 lit. c) și respectiv, art. 8.1 lit d) din Condițiile Generale ale Convenției.

5. Se elimina din cuprinsul Convenției orice referire la noțiunile de „Debit neautorizat” și de „Rata a dobânzii pentru debit neautorizat”.

6. Părțile înțeleg și declara că în caz de neînțelegere sau litigiu apărut între ele, și fără a aduce atingere dreptului împrumutatului de a iniția acțiuni în justiție împotriva Băncii, împrumutatul are dreptul de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului, cu sediul în B-ul Aviatorilor nr. 72, sector 1, București, pagina de internet www.anpc.ro, e-mail : office@anpc.ro și/sau de a apela la mecanisme extrajudiciare de soluționare amiabilă a disputelor în conformitate cu prevederile Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, mai exact prin încheierea unui contract de mediere cu un mediator autorizat.

7. Orice prevederi ale Convenției (atât Condiții Generale cât și Condiții Speciale) se considera a fi modificate, dacă este cazul, astfel încât să cuprindă oricare și toate drepturile și obligațiile asumate de către parti prin prezentul act adițional. Toate celelalte prevederi ale Convenției rămân neschimbate și se vor aplica în consecință.

8. Secțiunea 1 „Definiții” din cuprinsul Condițiilor Generale se completează cu următorii termeni:

„Riscul Valutar” - reprezintă potențialul efect negativ (i) constând în creșterea obligației lunare de plată (ii) generat de fluctuația ratelor de schimb valutar și (iii) pe care l-ar putea avea de suportat Împrumutatul/Codebitorul ca urmare a contractării Creditului și a rambursării acestuia/ plății sumelor datorate în baza Contractului de Cedit, într-o altă monedă decât moneda națională a României.

9. împrumutatul confirma în mod expres și în deplină cunoștință de cauză ca (a) a avut în vedere la încheierea acestui contract riscurile principale asociate cu acest Contract, inclusiv riscuri asociate cu fluctuația cursului de schimb valutar între monede ("Riscul Valutar"), (b) înțelege și acceptă caracterul esențialmente fluctuant al riscului valutar, precum și faptul că această fluctuație (care nu se află sub controlul Băncii) generează un risc de creștere al Costului Total al Creditului pe parcursul derulării Convenției sau o altă creștere a costurilor Creditului pentru împrumutat; (c) își asumă în mod expres și necondiționat, în mod liber și în cunoștință de cauză, riscul fluctuației valorii menționate mai sus, precum și orice riscuri proprii activității sale profesionale (inclusiv riscul ca veniturile să scadă) și înțelege să execute integral, exact și la timp obligațiile sale din această Convenție.

10. împrumutatul confirma în mod expres și în deplină cunoștință de cauză următoarele:

(a) a analizat și s-a informat cu privire la obligațiile și condițiile acestei Convenții pentru a înțelege și evalua avantajele pe care le obține și riscurile la care se expune în temeiul Convenției;

(b) încheie această Convenție în vederea accesării unui credit în scopurile prevăzute de Convenție, fără a fi constrâns în vreun fel și fără a se afla într-o stare de nevoie și înțelege să execute integral, exact și la timp obligațiile sale în conformitate sau în legătura cu această Convenție și cu documentele de finanțare.

Art.8.

Prezentul act adițional intră în vigoare la prima Data de Scadență ulterioară trecerii unui termen de 30 zile de la data semnării.

Art.9

Părțile subscribe cunosc și acceptă drepturile și obligațiile ce le revin conform clauzelor Condițiilor Speciale, precum și ale Condițiilor Generale ale Convenției, astfel cum au fost acestea modificate prin prezentul act adițional, declarând totodată că înțeleg faptul că (i) prevederile Condițiilor Speciale se completează, în măsura în care din context nu rezulta altfel/contrariul, cu prevederile Condițiilor Generale și că (ii) în măsura în care între prevederile Condițiilor Speciale și prevederile Condițiilor Generale, există contradicție, vor prevala informațiile cuprinse în Condițiile Speciale, acesta având caracter derogatoriu.

II. Reclamantul și paratul declară, în mod expres, că prezenta tranzacție reprezintă voința lor liberă și neviciată și că urmare, au stins irevocabil orice pretenții izvorâte din Convenția de credit nr. 0116316/03.09.2007, litigiul dintre ele fiind în mod definitiv și irevocabil stins.

III. Oricare din părți se va putea înfățișa în ziua termenului înaintea instanței - Tribunalul București pentru a cere soluționarea dosarului 73978/3/2011, pe baza prezentului act.

IV. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 3 (trei) exemplare, din care câte unul pentru fiecare parte și unul pentru instanța de judecată.

Compensează cheltuielile de judecată efectuate de părți.

Cu drept de apel în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, astăzi 27.12.2012.

PRESEDINTE,
Judecător Mihaela Cuzuc

GREFIER,
Ana-Carmen Stroe

Carf ee dug.

Red.jud. M.C.
Dactilo.R.G.
Ex.4/
Comunicat.....
Ex.....